ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி.

நான்காம்பத்து—முதல் திருமொழி.

போதலர்ந்த பொழிற்சோலை.

அவதாரிகை:—திருநாங்கூரிலுள்ள திருத்தேவனார்தொகை யென்னுந் திருப்பதியை மங்களாசாஸநஞ் செய்வதாமித் திருமொழி.

"மணிமாடக்கோயில் வணங்கென் மனனே!" என்றும் "திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன் நானே" என்றும் "தில்லைத்திருச்சித்ரகூடஞ் சென்று சேர்மின்களே" என்றும் ஒவ்வொருவகையான வினைமுற்றுக்களிட்டுத் திருப்பதிகங்களருளிச்செய்தாற் போலல்லாமல் திருப்பதியின் திருநாமத்தோடே முடிக்கும்வகையாக இத்திருமொழி அருளிச்செய்யப்பட்டது; மேல்திருமொழியும் இங்ஙனமே. திவ்யதேசங்களை அநுபவிக்கும் முறைமைகள் பலவற்றுள் இதுவும் ஒரு முறைமையாகும். எவ்வகையினாலேனும் திவ்யதேசங்களின் திருநாமங்கள் ஆழ்வார் திருவாக்கில் நுழைந்து புறப்பட்டு ஸத்தைபெறக்கடவன வத்தனை.

பண்டொருகால் எம்பெருமானை ஸேவிப்பதற்காகத் தேவர்கள் வந்து திரண்டவிடம் என்பதுபற்றி இத்திருப்பதிக்குத் திருத்தேவனார்தொகை யென்று திருநாமமாயிற்றுப்போலும். தேவனார்—தேவதைகள், தொகை—நெருங்கி நின்றவிடம். ... .

கலிவிருத்தம்.

போதலர்ந்த பொழிற்சோலைப் புறமெங்கும் பொருதிரைகள் *
தாதுதிர வந்தலைக்கும் தடமண்ணித் தென்கரைமேல் *
மாதவன்று னுறையுமிடம் வயல்நாங்கை * வரிவண்டு
தேதேனவென் றிசைபாடும் திருத்தேவனார்தொகையே. (க)

போது அலர்ந்த } புஷ்பங்கள் மலரப்பெற்ற
பொழில் சோலை புறம் எங்கும் } பெரியசோலைகளுள்ள விடங்கள்முழுதும்
தாது உதிர { பூக்களின் தாதுகள் உதிரும்படியாக
பொரு திரைகள் வந்து அலைக்கும் } செறிந்த அலைகள் வந்து வீசப்பெற்ற
தடம் மண்ணி { பெரியமண்ணியாற்றினுடைய
தென் கரை மேல் } தெற்குக்கரையின்மேலே,

- மாதவன் தான் — மாதவப்பெருமாள்
- உறையும் இடம் — நித்யவாஸம்செய்தருளு மிடம் (எதுவென்றால்,)
- வயல் நாங்கை — கழனிகள்சூழ்ந்த திருநாங்கூரில்,
- வரி வண்டு — ரேகைகளையுடைய வண்டுகள்
- தேதென என்று இசை பாடும் — தென்ன தென்னவென்று இசைபாடப்பெற்ற
- திருத் தேவனார் தொகை — திருத்தேவனார்தொகை யென்னுந் திருப்பதியாம்.

* * *—இத்திருப்பதியின் திருநாமம் "மாதவப்பெருமாள் ஸந்நிதி" என்றும் ப்ரஸித்தமாக வழங்கிவருதலால் "மாதவன் தானுறையுமிடம்" என்றார். மாதவன்—திருமகள் நாதன். இத்தலம் மண்ணியாற்றின் தென்கரையிலுள்ளதுபற்றித் தடமண்ணித் தென்கரைமேல் என்றது. அந்த நதியின் வளத்தை ஒன்றரையடிகளால் வருணிக்கிறார்.

போதலர்ந்த பொழிற்சோலை='போது' என்று காலத்திற்கும் புஷ்பத்திற்கும் பெயராதலால் அவ்விரண்டு பொருள்களும் இங்குக் கொள்ளத்தகும். காலத்திலே அலர்ந்த, (அல்லது) பூக்களலர்ந்த.

பொழில் என்றசொல்லுக்குப் பெருமையென்ற பொருளுமுண்டாதலால் அப்பொருள் இங்குக் கொள்ளப்பட்டது. அன்றி, 'பொழில் சோலை' என்ற இரண்டு சொற்களையும் ஒரு பொருளனவாகவேகொண்டு 'செறிந்தபொழில்' என்று தாற்பரியங்கொள்ளவுமாம். பூஞ்சோலைகள் உள்ளவிடமெங்கும் மண்ணியாற்றின் நீர்ப்பெருக்குகள் பெருகி அலைமோதிப் பூந்தாதுகளை உதிர்க்கப் பெற்றவிட மென்றதாயிற்று.

தேதென=இசைக்குறிப்பு. ... . (க)

யாவருமா யாவையுமாய் எழில்வேதப் பொருள்களுமாய் *
மூவருமாய் முதலாய மூர்த்தியமர்ந் துறையுமிடம் *
மாவரும் திண்படைமன்னை வென்றிகோள்வார் மன்னுநாங்கை *
தேவரும்சென் றிறைஞ்சுபொழில் திருத்தேவனார்தொகையே. (உ)

- யாவரும் ஆய் — சேதனப்பொருள்களெல்லாவற்றையும் சரீரமாகக் கொண்டவனாய்
- யாவையும் ஆய் — அசேதனப்பொருள்களெல்லாவற்றையும் சரீரமாகக்கொண்டவனாய்
- எழில் வேதம் பொருள்களும் ஆய் — அழகிய வேதங்களின் அர்த்தமும் தானாய்
- மூவரும் ஆய் — (பிரமன், விஷ்ணு, ருத்ரன் என்று) மூன்றுவடிவுகள் கொண்டவனும் தானேயாய்
- முதல் ஆய — முழுமுதற் கடவுளான
- மூர்த்தி — எம்பெருமான்

அமர்ந்து உறையும் இடம்—;

- மா வரும் — குதிரைமேல் ஏறிவருகிற
- திண் படை — திடமான ஆயுதங்களையுடைய

மன்னே	ராஜலோகத்தை	தேவரும் சென்று இறைஞ்ச	நித்யஸூரிகளும் வந்து வணங்கப்பெற்றதாய்
வென்றி கொள்வார்	தோற்கடித்து வெற்றி பெறும் அந்தணர்கள்	பொழில்	சோலைகளையுடைத்தான
மன்னு	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற		திருத்தேவனார் தொகையே—.
நாங்கை	திருநாங்கூரில் உள்ளதாய்,		

* * *—பிரத்யக்ஷத்திற்காணப்படுகிற சேதநா சேதநப்பொருள்களெல்லாம் பொய் என்றும் ப்ரஹ்மம் ஒன்றே ஸத்யமென்றும் சொல்லுகிற மாயாவாதிகளைப் போலன்றியே, 'சேதநங்களாகவும் அசேதநங்களாகவுங்காணப்படுகின்ற பொருள்கள் யாவும் ஸத்யமே; இவையெல்லாம் எம்பெருமானுடைய சரீரங்கள்; இப்படிப்பட்ட சரீரங்களோடு கூடிய எம்பெருமான் ஒருவனே; "ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம—ஏகமேவ அத்விதீயம் ப்ரஹ்ம" என்று வேதங்களிற் சொல்லியிருப்பதன் கருத்து இதுவே; கை, கால், கண், மூக்கு முதலிய உறுப்புகளோடு கூடின ஆத்மா ஒருவனாயிருப்பதுபோல, சேதநா சேதநஸ்வரூபங்களான சரீரங்களோடு கூடின எம்பெருமான் ஒருவன் என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன' என்று கொள்ளுகிற வைதிகர்களில் ஆழ்வார் தலைவராகையாலே இந்த ஸித்தாந்தம் விளங்கக் கூறுகின்றார் 'யாவருமாய் யாவையுமாய்' என்று. [விசிஷ்டாத்வைதம் என்பது இதுவே.]

யாவர் என்ற சொல் உயர்திணைவிகுதியேற்றதாதலால் ஸகல சேதநப்பொருள்களையுஞ் சொல்லுகிறது. யாவை என்ற சொல் அஃறிணைவிகுதியேற்றதாதலால் ஸகல அசேதநப் பொருள்களையுஞ் சொல்லுகிறது. 'ஆய்' என்று இவற்றோடு எம்பெருமானுக்கு ஐக்கியஞ் சொன்னது—சரீரசரீரிபாவத்தாலென்க.

எழில் வேதப்பொருள்களுமாய்="வேதைச்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:—ஸகல வேதங்களினாலும் அறியத்தக்கவன் நானே" என்று அவன் தானே சொல்லிவைத்திருக்கிறபடி ஸகல வேதப் பொருளாயிருப்பவனென்க. எம்பெருமானைப் பிரதிபாதிக்கின்ற வேதங்கள்—ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், விபூதி முதலியவற்றைப் பிரதிபாதிக்கும் முகத்தால் எம்பெருமானைப் பேசுவனவாகையால் அவற்றின் பன்மைக்கிணங்க "வேதப் பொருள்களுமாய்" என்று பன்மையாகச் சொல்லப்பட்டது.

மூவருமாய்= பிரமன் என்கிற வேஷம்பூண்டு படைத்தல் தொழிலைச்செய்தும், தானான தன்மையில் காத்தல் தொழிலைச் செய்தும், ருத்ரனான தன்மையில் ஸம்ஹாரத்தொழிலைச் செய்தும்போருகிறவன் என்க. மூர்த்தி—ஸ்வாமி.

மாவருந்திண்படை மன்னை வென்றி கொள்வார் மன்னு நாங்கை=பண்டொருகால் பாண்டியராஜன் படைதிரட்டிக்கொண்டு ஆக்ரமிக்க அங்கு வந்தபோது அத்திருநாங்கூரிலுள்ள ப்ராஹ்மணர்கள்தாமே எதிரே புறப்பட்டோடித் துரத்தியடித்து வெற்றி கொண்டதாக இதிஹாஸப்ரஸித்தியுண்டு;

"ஒண்டிறல் தென்னனோட வடவரசோட்டங்கண்ட, திண்டிறலாளர் நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே" என்பர் மேல் ஐந்தாந் திருமொழியிலும். ஒண்டிறல் தென்னனை ஓட்டின கதை தவிர வேறொரு கதையும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை காட்டுகிறார் காண்மின்:—"உடையபிள்ளை யென்கிறவன் அங்குத்தை யாலயத்தைக் கவிபாடவென்று வர, அவனை எதிரேசென் றடித்தோட்டிப் பின்னை பாடப்பெறாதே போனான் என்றொருப்ரவாதித்தியுமுண்டிறே" என்பது வியாக்கியானவாக்கியம். உடையபிள்ளை யென்பது ஞானசம்பந்தருடைய மறுபெயராம். ... ... (௨)

வானாடும் மண்ணாடும் மற்றுள்ள பல்லுயிரும் *
தானாய வெம்பெருமான் தலைவனமர்ந் துறையுமிடம் *
ஆனாத பெருஞ்செல்வத்து அருமறையோர் நாங்கைதன்னுள் *
தேனாரும் மலர்ப்பொழில்சூழ் திருத்தேவனார்தொகையே. (௩)

* வான் நாடும் — நித்யவிபூதியும்
மண் நாடும் — லீலாவிபூதியும்
மற்று உள்ள பல் உயிரும் — அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள பலவகைப்பட்ட ஜீவராசிகளும்
தான் ஆய — ஆகிய இவையெல்லாம் தானேயாயிருக்கப் பெற்ற
எம்பெருமான் தலைவன் அமர்ந்து உறையும் இடம்—;
ஆனாத — அழிவில்லாத
பெரு செல்வத்து — மிக்க ஐச்வரியத்தை யுடையராய்
அரு மறையோர் — அருமையானவேதங்களை ஓதினவர்களுமான அந்தணர் வாழ்கிற
நாங்கை தன்னுள்—;
தேன் ஆரும் மலர் பொழில் சூழ் — தேன்நிறைந்த பூக்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த
திருத்தேவனார் தொகையே—.

* * *—வானுலகம் நிலவுலகம் என்கிற இரண்டு விபூதிகளிலுமுள்ள ஸகல சராசரங்களும் 'தான்' என்கிற சொல்லுக்குள்ளே அடங்கும்படி நிற்கிற, (அதாவது) இவற்றுக்கெல்லாம் தானே அபிமாநியாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் எழுந்தருளியிருக்குமிடம்—செல்வம் ஒருநாளுங் குறையாமல் பெருகிவரப் பெற்ற வைதிக ப்ராஹ்மணர்கள் வாழுந் திருநாங்கூரில் பரமபோக்யமான திருத்தேவனார் தொகையாம்.

"பல்லுயிருந்தானாய வெம்பெருமான்" என்றவிடத்துக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை எடுத்துக்காட்டுகிற விசேஷோக்தி வருமாறு:—"தானும் குடும்பமுமாய்க் கலநெல் ஜீவிப்பானொருவனை 'உனக்கென்ன வேணும்?' என்றால், 'எனக்குக் கலநெல்வேணும்' என்னுமிறே தன்னபிமானத்துக்குள்ளே யடங்குகையாலே. அப்படியே, தானே இதுக்கெல்லாம் அபிமாநியாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன்—ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களும் தனக்கு ப்ரகாரமாய்ப் புறம்பு ஒருவரின்றிக்கே உபயவிபூதியும் தன்னிழலிலே யொதுங்கும்படியிருக்கையாலே தலைவனானவன் வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம்."

ஆனாத—ஆன்—பகுதி. ... ... (௩)

இந்திரனு மிமையவரும் முனிவர்களு மெழிலமைந்த *
சந்தமலர்ச் சதுமுகனும் கதிரவனும் சந்திரனும் *
எந்தையெமக் கருளெனநின்று அருளுமிட மெழில்நாங்கை *
சுந்தரநற் பொழில்புடைசூழ் திருத்தேவனார்தொகையே. (௪)

இந்திரனும்	தேவேந்திரனும்
இமையவரும்	மற்றுமுள்ள தேவர்களும்
முனிவர்களும்	(ஸநகர்முதலிய) மஹர்ஷிகளும்
எழில் அமைந்த	ப்ராஹ்மண லக்ஷ்மி பொருந்தியவனாய்
சந்தம்	வேதங்களை நிரூபமாகவுடையனாய்
மலர்	தாமரைப்பூவினின்று தோன்றினவனான
சதுமுகனும்	பிரமனும்
கதிரவனும்	ஸூர்யனும்
சந்திரனும்	சந்திரனும்

எந்தை	'எமக்குஸ்வாமியானவனே!
எமக்கு	எங்கள் விஷயத்திலே
அருள்	கிருபைபண்ணவேணும்'
என	என்று பிரார்த்திக்க
நின்று	அதற்குஇசைந்து நின்று
அருளும் இடம்	(அப்படியே) கிருபை பண்ணுமிடம் (எதுவென்றால்)
எழில் நாங்கை	திருநாங்கூரில்
சுந்தரம் நல் பொழில்	மிகவுமழகியசோலைகளாலே
புடை சூழ்	நாற்புறமும் சூழப்பட்ட
	திருத்தேவனார் தொகையே—.

* * *—இந்திரன் சந்திரன் ஸூர்யன் பிரமன் முதலிய தேவர்களும், ஸநகஸநந்தநாதி மஹாமுநிகளும் வந்து திரண்டு 'ஸ்வாமிந்! எமக்கு அருள் புரியவேணும்' என்று வேண்டிக்கொள்ள, அவர்களுடைய அதிகாரங்களை நடத்திக்கொடுக்கைக்காக அருள்கூரும் எம்பெருமான் நித்யஸந்நிதி பண்ணுமிடம் திருத்தேவனார்தொகை.

அர்த்திகளின் அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றித் தருவதற்காக மாத்திரமல்லாமல் சோலைவாய்ப்புக் கண்டும் விடமாட்டாமல் எழுந்தருளியிருக்குமிடமென்கிறது ஈற்றடி. ... . (௪)

அண்டமுமிவ் வலைகடலும் அவனிகளுங் குலவரையும் *
உண்டபிரா னுறையுமிடம் ஒளிமணிசந் தகில்கனகம் *
தெண்டிரைகள் வரத்திட்டுத் திகழ்மண்ணித் தென்கரைமேல் *
திண்டிறலார் பயில்நாங்கைத் திருத்தேவனார்தொகையே. (௫)

அண்டமும்	ஆகாசமும்
அலை இக் கடலும்	அலையெறிகின்ற இக்கடல்களும்
அவனிகளும்	(ஜாவலத்தீவு முதலிய) தீவுகளும்
குலம் வரையும்	(ஹிமவான் முதலிய) குலபர்வதங்களும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம்

உண்ட	(பிரளயகாலத்தில்) திருவயிற்றிற்கொண்ட
பிரான்	உபகாரகனான எம்பெருமான்
உறையும் இடம்	வாழுமிடம் (எதுவென்றால்)
ஒளி	ஒளிபொருந்திய
மணி	ரத்நங்களையும்
சந்து	சந்தன மரங்களையும்

அகில்	அகில் கட்டைகளையும்
கனகம்	பொன்களையும்
தெண் திரைகள் வர	தெளிந்த அலைகளின் வழியே வரும்படியாக
திரட்டும்	ராசி ராசியாகக் குவிக்கின்ற
	திகழ் மண்ணி தென் கரை மேல்—;
திண் திறலார்	மிக்க பலசாலிகள்
பயில்	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
நாங்கை	திருநாங்கூரிலுள்ளதான
	திருத்தேவனார் தொகை—.

* * *—ஆகாசம், கடல்கள், த்வீபங்கள், குலபர்வதங்கள் ஆகிய இவையெல்லாவற்றையும் பிரளயாபத்திலே திருவயிற்றில் வைத்து உய்யக்கொண்ட உபகாரகன் உகந்து உறையுமிடம்—மணிமாணிக்கங்களைக் கொழித்துக்கொண்டு அலையெறிகின்ற மண்ணியாற்றின் தென்கரையிலுள்ள திருத்தேவனார்தொகை.

உருவமற்றதான ஆகாசத்தை வயிற்றினுள்ளே வைத்தருளினன் என்றதற்குக்கருத்து யாதெனில்; இடைவெளியாயுள்ளது ஆகாசமெனப்படும்: மிகச்சிறிய திருவயிற்றினுள்ளே இப்பெரும்பொருள்களையெல்லாம் வைத்தவிடத்தும் நெருக்குப்பட்டிராமல் இடைவெளி பெரிதுமுண்டாயிருந்தது என்றவாறு.

திண்டிறலார்பயில் = கீழ் இரண்டாம் பாட்டின் பின்னடிகளின் உரைவிவரணங்காண்க. ... . (௫)

ஞாலமெல்லா மமுதுசெய்து நான்மறையுந் தோடராத *
பாலகனா யாலிலையில் பள்ளிகொள்ளும் பரமனிடம் *
சாலிவளம் பெருகிவரும் தடமண்ணித் தென்கரைமேல் *
சேலுகளும் வயல்நாங்கைத் திருத்தேவனார்தொகையே. (௬)

நால் மறையும் தொடராத	நான்கு வேதங்களாலும் எட்டிப்பிடிக்க முடியாத (பெருமை பொருந்திய)
பாலகன் ஆய்	இளங் குழந்தையாய்க் கொண்டு
ஞாலம்எல்லாம்	பூமிமுழுவதையும்
அமுது செய்து	விழுங்கி
ஆல் இலையில்	ஆலந்தளிரில்
பள்ளி கொள்ளும்	திருக்கண்வளர்ந்தருளுகிற
பரமன்	எம்பெருமானுடைய
இடம்	திருப்பதி (எதுவென்றால்),
	தட மண்ணித் தென் கரை மேல்—;
சாலி	செந்நெற்பயிர்களினுடைய
வளம்	செழிப்பானது
பெருகி வரும்	அதிகப்பட்டு வராநிற்பதாய்
சேல் உகளும்	மீன்கள் துள்ளி விளையாடப் பெற்றதான
வயல்	கழனிகளையுடைய
நாங்கை	திருநாங்கூரில்
	திருத்தேவனார் தொகையே—.

* * *—உலகங்களையெல்லாம் பிரளயங்கொள்ளாதபடி திருவயிற்றிலே வைத்தடக்கி மிகச்சிறிய குழவியாய்ச் சிற்றாலந்தளிரில் திருக்கண் வளர்ந்தருளும் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் நாங்கைத் திருத்தேவனார் தொகையாம்.

நான்மறையுந் தோடராத="யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே। அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" என்று வேதந்தானே ஓதிவைத்தது; பரமாத்மாவினுடைய

ஸ்வரூபத்தை நாடிச் சொல்லிக்கொண்டே சென்றவேதம் அதன்முடிவு தனக்கு எட்டாமையால்மீண்டமைதன்க; கோயில்களில் உத்ஸவங்கண்டருளுகிறபொழுது எம்பெருமானை வடமொழிவேதம் எட்டமாட்டாமல் நாடித்தொடர்ந்து செல்லு தற்கு அறிகுறியாக எம்பெருமானுக்குப் பின்னே வேதபாராயணம் செய்யப் பட்டுவருதல் காண்க. "தோடராத" என்றது—பின்தொடர்ந்தும் பிடிக்க முடியாத என்றபடி.

சாலி—தற்சமவடசொல். ... ... (சு)

ஓடாத வாளரியின் உருவாகி யிரணியனை *
வாடாத வள்ளுகிரால் பிளந்தளைந்த மாலதிடம் *
ஏடேறு பெருஞ்செல்வத்து எழில்மறையோர் நாங்கைதன்னுள் *
சேடேறு பொழில்தழுவு திருத்தேவனார்தோகையே. (எ)

ஓடாத	நாட்டில் நடமாடாமல் அபூர்வமான
ஆள் அரியின் உரு ஆகி	நரஸிம்ஹ மூர்த்தியாகி
வாடாத	வளையாத
வள் உகிரால்	கூர்மைமிக்க நகங்களினால்
இரணியனை	ஹிரண்யாஸுரனை
பிளந்து	கிழித்து
அளைந்த	(ரத்தப்பெருக்கிலே) அளைந்துகொண்டிருந்த
மாலது	எம்பெருமானுடைய
இடம்	திருப்பதி (எதுவென்றால்)
ஏடு ஏறு	புத்தகங்களிலே எழுதி வைக்கத்தக்க
பெரு செல்வத்து	மிகுந்த ஐச்வரியத்தை யுடையராய்
எழில் மறையோர்	அழகிய வைதிகர்களான அந்தணர் வாழ்கிற
நாங்கை தன்னுள்—;	
சேடு ஏறு பொழில் தழுவு	இளமைபொருந்திய சோலைகளோடு கூடிய
திருத்தேவனார் தொகையே—.	

* * *—நாட்டில் நடையாடாத நரஸிம்ஹவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து ஹிரண்யாஸுரனுடைய முரட்டுடலிலே வியாபரியாநிற்கச் செய்தேயும் வளையாத கூரிய உகிராலே அவனது மார்பை இருபிளவாகப்பிளந்து, அவ்வுடலில் நின்று பெருகின உதிரவெள்ளத்திலே அளைந்த பெருமான் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் திருத்தேவனார் தொகை.

ஏடேறு பெருஞ்செல்வத்து=எம்பெருமானுடைய பெருமைகளை ஸ்ரீராமாயணம் ஸ்ரீபாரதம் முதலிய இதிஹாஸங்களாக ஏடுபடுத்திவைத்திருப்பது போலப் புத்தகங்களாக எழுதிவைக்கத்தகுந்த பெருஞ்செல்வமுடையார் திருநாங்கூர்வைதிகர்கள் என்கை. ஏடு என்று குற்றத்திற்கும் வாசகமாகையாலே குற்றமற்ற பெருஞ்செல்வத்தினர் என்று முரைப்பர். ஏறுகை—மாண்டு போகை. ... ... (எ)

வாராரு மிளங்கொங்கை மைதிலியை மணம்புணர்வான் *
காரார்திண் சிலையிறுத்த தனிக்காளை கருதுமிடம் *
ஏராரும் பெருஞ்செல்வத்து எழில்மறையோர் நாங்கைதன்னுள் *
சீராரும் மலர்ப்பொழில்சூழ் திருத்தேவனார்தோகையே. (அ)

வார் ஆரும் இள கொங்கை	கச்சையிட்டுத் தாங்க வேண்டும்படியான இள முலைகளையுடைய	ஏர் ஆரும்	அழகு பொருந்திய
மைதிலியை	ஸீதாபிராட்டியை	பெரு செல்வத்து	மிக்க ஐச்வரியத்தை யுடையராய்
மணம் புணர்வான்	விவாஹம் செய்து கொள் வதற்காக	எழில் மறையோர்	விலக்ஷண வைதிகர்களான அந்தணர் வாழ்கிற நாங்கை தன்னுள்—;
கார் ஆர் திண் சிலை இறுத்த	வயிரம்பற்றித் திண்ணிதான வில்லை முறித்த	சீர் ஆரும்	அழகு விஞ்சிய
தனி காளை	விலக்ஷண யௌவநபுருஷன்	மலர்	பூக்களையுடைய
கருதும் இடம்	திருவுள்ளம்பற்றின திவ்ய தேசம் (எதுவென்றால்)	பொழில்	சோலைகளாலே
		சூழ்	சூழப்பட்ட திருத்தேவனார் தொகையே—.

* * *—"வாராளு மிளங்கொங்கை" என்றும் பாடமுண்டு. கச்சு அணிந்து ஆளவேண்டும்படியான இளமுலைகளையுடையாள் என்கை. பிராட்டியைத் திரு மணம் புணர்வதற்காக ஜநகராஜன் திருமாளிகையிலிருந்த ருத்ரதநுஸ்ஸை முறித்து அவளைத்திருமணம் புணர்ந்துகொண்ட யுவாவானவன் நாம்வாழ்வதற் குரிய விடமென்று திருவுள்ளம்பற்றின இடம் திருத்தேவனார் தொகை.

முன்னொருகாலத்தில் தேவசில்பியான விச்வகர்மாவினால் நிருமிக்கப்பட்ட சிறந்த இரண்டு விற்களுள் ஒன்றைச் சிவபிரானும் மற்றொன்றைத் திரு மாலும் எடுத்துக்கொண்டார்கள்; பின்பு ஒருகாலத்தில் அவ்விற்களுள் சிறந்தது இன்னதென்பதை அறிய விரும்பிய தேவர்களின் வேண்டுகோளாற் பிரமன் அரனுக்கும் அரிக்கும் போரைமூட்டிவிட, அங்ஙனமே அவர்கள் அவ்விற்களைக் கொண்டு பொருகையில், சிவபிரானது வில் சிறிது முறிபட்டது; அவ்வாறு இற்ற வில்லைச் சிவபிரான் ஜநககுலத்துத் தேவராதனென்னும் அரசனிடம் கொடுத்திட, அது வம்சபாரம்பரையாய் ஜநகமஹாராஜனளவும் வந்தது. இவ் வில்லை நாணேற்றும் மஹாபுருஷனுக்கே ஸீதையைத் தாரைவார்த்துக் கொடுப்ப தாக ஜநகமஹாராஜன் நிச்சயித்திருந்தனனாதலால் இராமபிரான் அப்படியே செய்து மைதிலியை மணம்புணர்ந்தான். ... . (அ)

கும்பமிகு மதயானை பாகனொடுங் குலைந்துவீழ *
கொம்பதனைப் பறித்தெறிந்த கூத்தனமர்ந் துறையுமிடம் *
வம்பவிழுஞ் செண்பகத்தின் மணங்கமழும் நாங்கைதன்னுள் *
செம்பொன்மதிள் பொழில்புடைசூழ் திருத்தேவனார்தொகையே. (கூ)

மிகு கும்பம்	பெருத்தமத்தகத்தையுடைய	அதன் கொம்பை	அவ்யானையின் தந்தத்தை
மதம் யானை	(குவலயா பீடமென்கிற) மதயானையானது	பறித்து எறிந்த	பிடுங்கிப் போகட்ட
பாகனொடும்	தனது பாகனோடுகூட	கூத்தன்	திவ்ய சேஷ்டிதங்களை யுடைய பெருமான்
குலைந்து வீழ	பங்கப்பட்டு ஒழியும்படியாக		

அமர்ந்து உறையும் இடம்—;

வம்பு அவிழும் செண்பகத்தின்	அப்போதலர்ந்த செண்பகப் பூவினுடைய
மணம் கமழும்	வாஸனை வீசப்பெற்ற

நாங்கை தன்னுள்—;

செம் பொன்	செவ்விய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட
மதின்	திருமதில்களும்
பொழில்	சோலைகளும்
புடை சூழ்	சுற்றிலும் சூழ்ந்திருக்கப் பெற்ற

திருத்தேவனார் தொகையே—.

* * *—வில்விழவென்கிற வியாஜம்வைத்துக் கம்ஸனாலழைக்கப்பட்டு அவனது அரண்மனையை நோக்கிச் செல்லுகையில் ஆங்கு வாயில் வழியில் தன்னைக் கொல்லும்படி அவனால் ஏவி நிறுத்தப்பட்டிருந்த குவலயாபீடமென்னும் மதயானை சீறிவர, அதனை எதிர்த்து அதன் தந்தங்களிரண்டையும் சேற்றிலிருந்து கொடியை யெடுப்பதுபோல எளிதிற்பறித்து அவற்றையே ஆயுதமாகக் கொண்டு அடித்து அவ்யானையையும் யானைப்பாகனையும் உயிர்தொலைத்தொழித்த பெருமானுறையுமிடம் திருத்தேவனார் தொகை. கண்ணபிரான் இப்படி செய்த வீரச்செயல்களெல்லாம் சிரமப்பட்டுச் செய்ததன்றியே விநோதமாகக் கூத்தாடுவதுபோல் அநாயாஸமாகச் செய்தவையென்பது தோன்ற 'கூத்தன்' எனப்பட்டது.

வம்பு—புதுமை; வம்பவிழும்—புதுமையாகமலர்ந்த; அப்போதலர்ந்த என்கை. ... . (க)

காரார்ந்த திருமேனிக் கண்ணனமர்ந் துறையுமிடம் *
சீரார்ந்த பொழில்நாங்கைத் திருத்தேவனார்தொகைமேல் *
கூரார்ந்த வேல்கலியன் கூறுதமிழ் பத்தும்வல்லார் *
ஏரார்ந்த வைகுந்தத்து இமையவரோ டிருப்பாரே. (கo)

கார் ஆர்ந்த திரு மேனி	மேகத்தோடொத்த திருமேனியையுடைய
கண்ணன்	கண்ணபிரான்
அமர்ந்து உறையும் இடம்	பொருந்திவாழும் திருப்பதியாய்,
சீர் ஆர்ந்த பொழில் நாங்கை	அழகுபொருந்திய சோலைகளையுடைய திருநாங்கூரிலுள்ளதான
திருத் தேவனார் தொகை மேல்	திருத்தேவனார்தொகையென்னும் திவ்யதேசம் விஷயமாக

கூர் ஆர்ந்த வேல் கலியன்—;

கூறு	அருளிச்செய்த
தமிழ் பத்தும்	இத்தமிழ்ப்பாசுரங்கள் பத்தையும்
வல்லார்	ஓதவல்லவர்கள்
ஏர் ஆர்ந்த வைகுந்தத்து	நன்மைமிக்க ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்
இமையவரோடு இருப்பார்	நித்யஸூரிகளோடுகூடியிருக்கப்பெறுவர்கள்.

* * *—மேகம்போல் தாபந்தீர்க்கும் வடிவையுடைய கண்ணபிரான் விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குந் திருப்பதியாகிய நாங்கைத் திருத்தேவனார் தொகை விஷயமாகக் கலியன் வகுத்த இத்திருமொழியைக் கற்போர் நன்மைக்கு எல்லை

யில்லாமலிருக்கிற திருநாட்டிலே திருவடி திருவனந்தாழ்வான் முதலிய நித்ய ஸூரிகளோடே கூடிவாழப்பெறுவரென்று இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலன் சொல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று. ... ... (ய)

அடிவரவு:—போது யாவரும் வானவும் இந்திரனும் அண்டமும் ஞாலம் ஓடாத வாரார் கும்பம் காரார்ந்த கம்பமா.

நான்காம்பத்து முதல்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—இரண்டாந்திருமொழி,

கம்பமா கடல்.

திருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமத் திருப்பதி மங்களாசாஸனத் திருப்பதிகம்.

கம்பமாகடலடைத் திலங்கைக்குமன் கதிர்முடியவைபத்தும்
மம்பினாலறுத்து * அரசவன்தம்பிக்கு அளித்தவனுறைகோயில் *
செம்பலாநிரை செண்பகம்மாதவி சூதகம்வாழைகள்சூழ் *
வம்புலாங் கமுகோங்கிய நாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (க)

கம்பம்	(கண்டபோதே) நடுக்கத்தை விளைப்பதான
மா கடல்	பெரிய கடலிலே
அடைத்து	ஸேதுகட்டி
இலங்கைக்கு மன்	இலங்கைக்கு அதிபதியான இராவணனுடைய
கதிர்	ஒளிவிடுகின்ற
முடி அவை பத்தும்	தலைகள் பத்தையும்
அம்பினால் அறுத்து	பாணங்களினால் அறுத்து
அவன் தம்பிக்கு	அவ்விராவணன் தம்பியான விபீஷணாழ்வானுக்கு
அரசு அளித்தவன்	ராஜ்யமளித்த இராமபிரான்
உறை கோயில்	எழுந்தருளியிருக்குமிட மெதுவென்றால்,—
செம் பலா நிரை	பலாமரங்களின் செவ்விய வரிசைகளும்
செண்பகம்	செண்பகமரங்களும்
மாதவி	குருக்கத்திச் செடிகளும்
சூதகம்	மாமரங்களும்
வாழைகள்	வாழைமரங்களும் (ஆகிய இவற்றால்)
சூழ்	சூழப்பட்டு,
வம்பு உலாம் கமுகு ஓங்கிய	பரிமளம் வீசுகின்ற பாக்குமரங்கள் ஓங்கி வளரப்பெற்ற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
வண் புருடோத்தமம்	வண்புருஷோத்தம மென்னும் திவ்யதேசமாம்.

* * *—சிறிய திருவடி அசோகவனத்திற் பிராட்டியைக்கண்டு மோதிர மளித்துச் சூடாமணிபெற்று, இலங்கையில் சில வீரச்செயல்களைக்காட்டி மீண்டுபோனபின், இலங்கைக் கிறைவனான இராவணன் ஸபைகூட்டி 'ஸுக்ரீவனுடைய மந்திரியாகிய ஓர் குரங்கு வந்து இலங்கையை அழித்துவிட்டுப் போயிற்று; இனி நாம் வெறுமனிருக்கலாகாது; இப்போது செய்யத்தக்க உபாயமென்? எனக்கு ஸீதையை இராமனுக்குக் கொடுக்க இஷ்டமில்லை; உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள்' என்ன; ப்ரஹஸ்தன் முதலிய மந்திரிகளும் இந்திரஜித்து முதலிய புதல்வர்களும் மற்றும் பந்து வர்க்கங்களும் தாமஸ ப்ரக்ருதிகளாய் நல்வழி யறியாமல் இராவணன் சோற்றையுண்டு அவன் வழியே போமவர்களாகையால் இராவணன் சொன்னதையே அநுமோதித்து அதற்குத் தக்க யுக்திகளையுஞ் சொன்னார்கள்; தர்மாத்மாவாகிய விபீஷணாழ்வான் 'அண்ணா! நான் சொல்லும் ஹிதத்தைக் கேளும்' என்று தொடங்கிப் பலவாறாக உஜ்ஜீவிக்கும் வழிகளைக் கூறியவிடத்தும் இராவணன் யமனுக்கு ஆட்பட்டபடியாலே அந்த ஹிதோபதேசங்களை ஆதரியாமல் விபீஷணனை வெகுவாகத் திரஸ்கரித்தான்: பிறகு விபீஷணாழ்வான் 'இனி நமக்கு இப்பாவியின் ஸஹவாஸம் நொடிப்பொழுதும் தகாது; ஸ்ரீராமபிரானையே சரணமடைந்து உஜ்ஜீவிக்கத்தகும்;' என்று நிச்சயித்து உடனே அந்த ஸபையில் நின்றும் கதாபாணியாய் ஆகாசத்தில் உயரக்கிளம்பினார்: அவருடன்கூட அவருடைய நான்கு மந்திரிகளும் கிளம்பினார்கள்.

விபீஷணன் அந்த மந்திரிகள் நால்வருடன்கூடவந்து தென்கடலுக்கு வடகரையில் இராகவனெழுந்தருளி யிருக்குமிடத்தில் ஆகாசத்தில் நின்றவண்ணமாகவே ஸுக்ரீவாதி வாநர வீரர்களை முன்னிட்டு, தன் வரலாறுகளையெல்லாஞ் சொல்லித் தன்னைப் பெருமாள் கைக்கொண்டருளுமாறு பிரார்த்தித்துச் சரணம் புகுந்து, யுத்தத்தில் இராகவனுக்கு வேண்டும் உதவிகளையெல்லாம் செய்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்ய, இராமபிரான் அந்த விபீஷணனுக்குக் கடலினின்றும் ஜலம் வரவழைத்து 'லங்கா ராஜ்யத்தில் உமக்குப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணினோம்' என்று அபிஷேகம் செய்வித்தார்: பின்பு விபீஷணன் பெருமாளைப் பார்த்து 'ஸ்வாமிந்! இந்த நம்முடைய சேனைகள் கடலைக் கடந்து அப்பாற் செல்லவேண்டுமாதலால் அதற்காகக் கடலரசனை நீர் சரணம் புகவேணும்' என்ன; இராமபிரான் 'கடலைக் கடக்க உபாயம் சொல்லவேண்டும்' என்று கடலரசனாகிய வருணனைப் பிரார்த்தித்து தர்ப்பசயனத்திலே படுத்து மூன்று நாளளவும் ப்ராயோபவேசமாகக் கிடக்க, ஸமுத்ரராஜன் அப்பெருமானது மஹிமையைக் கருதாமல் உபேக்ஷையாயிருந்துவிடவே, ஸ்ரீராமன் அதுகண்டு கோபங்கொண்டு 'அனைவரும் நடந்தே செல்லும்படி கடலை வற்றச் செய்வேன்' என்று ஆக்நேயாஸ்த்ரத்தைத் தொடுக்கத் தொடங்கியவளவிலே வருணன் அஞ்சி நடுங்கி ஓடிவந்து இராமபிரானைச் சரணமடைந்து கடல் வடிவமான தன்மேல் அணைகட்டுதற்கு உடன்பட்டு, நளன் கையினால் நீரில்போட்ட

கற்களும் மிதக்குமென்று அவனுக்கு அவன் தகப்பனார் வரமளித்திருக்கிறு ராகையால் அவனைக்கொண்டு ஸேதுகட்டவேணுமென்று சொல்லி மறைந்து விட்டான்: இராகவனும் அப்படியே மற்ற வானரங்கள் சுற்றுமுள்ள மலைகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து நளன் கையில் கொடுக்கச்செய்து நளன் கையினால் அம் மலைகளை நீரில் போகடுவித்து ஸேதுகட்டுவித்தான்; அவ்வழியாய் வானரஸேனை களுடனே பெருமாள் இலங்கை சேர்ந்து போர்க்களத்தில் இராவணனைவென்று முடித்தருளினர்: அப்பெருமான் அந்த வீரச்செயல் விளங்கப் பின்னானார் வணங்குஞ் சோதியாயெழுந்தருளி நிற்குமிடம் திருநாங்கூர் வண்புருடோத்த மம்.

இராவணனை வென்று முடிப்பதற்கு முன்னமே கடற்கரையிலேயே விபீஷ ணாழ்வானுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தறாயிருக்க "இலங்கைக்கு மன் கதிர் முடியவை பத்து மம்பினாலறுத்து அரசவன் தம்பிக்கு அளித்தவன்" என்று ராவண ஸம்ஹாரமான பிறகு விபீஷண பட்டாபிஷேகம் செய்ததாக ஆழ்வார் அருளிச் செய்ததென்? என்னில்; முன்னரே செய்த அப்பட்டாபிஷேகம் நிலைத்தது ராவண ஸம்ஹாரத்துக்குப்பிறகே யாதலாலென்க. "தென்னிலங்கை மன்னன் சிரந்தோள் துணிசெய்து, மின்னிலங்குபூண் விபீடண நம்பிக்கு, என் னிலங்கு நாமத்தளவு மரசென்ற" என்றார் பெரியாழ்வாரும்.

'முடி' என்னுஞ் சொல்லுக்கு—கிரீடம் என்றும் தலை யென்றும் பொரு ளுண்டாகையால் 'கதிர்முடியவை பத்தும்' என்ற இவ்விடத்து இரட்டுற மொழிதலாகக்கொண்டு 'கிரணம் வீசுகின்ற கிரீடங்களணிந்த பத்துத் தலைகளை யும்' என்று பொருள் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

பின்னடிகளில் திருநாங்கூரின் சோலைவாய்ப்பு வருணிக்கப்படுகிறது. மாதவி, சூதகம்—வடசொற்கள்.

பரம உதாரனை புருஷோத்தமனுகிய எம்பெருமானுடைய தலம் என்பது பற்றி இத்தலம் வண்புருடோத்தமம் ஆயிற்று. ... ... (க)

பல்லவந்திகழ் பூங்கடம்பேறி அக்காளியன் பணவரங்கில் *
ஒல்லைவந்துறப் பாய்ந்தருநடஞ்செய்த உம்பர்கோ னுறைகோயில் *
நல்லவேந்தழல் மூன்றுநால்வேதம் ஐவேள்வியோ டாறங்கம் *
வல்லவந்தணர் மல்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (உ)

பல்லவம் திகழ்	தளிர்கள் விளங்காநின்ற	ஒல்லை வந்து உற பாய்ந்து	திடீரென்று வந்து சிக்கனத் குதித்து
பூ கடம்பு ஏறி	பூத்த கடம்பமரத்தின்மேல் ஏறி	அரு நடம் செய்த	அருமையான கூத்தாட்டம் செய்த
அ காளியன்	அப்படிப்பட்ட [கொடிய னை] காளியனுடைய	உம்பர் கோன்	தேவாதி தேவன்
பணம் அரங்கில்	படங்களாகிற நாட்ய ஸ்தலத்தில்	உறை கோயில்	வாழுமிடம்:—

வெம் தழல் மூன்று	த்ரேதாக்நிகளையும்	வல்ல	அதிகரித்து ஸமர்த்தர்களான
நால் வேதம்	நான்கு வேதங்களையும்	நல்ல அந்தணர்	நல்ல பிராமணர்கள்
ஐ வேள்வியோடு	பஞ்ச மஹாயஜ்ஞங்களையும்	மல்கிய	நிறைந்திருக்கப்பெற்ற
ஆறு அங்கம்	வேதாங்கங்கள் ஆறையும்	நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
			வண் புருடோத்தமம்—.

* * *—ஒருநாள் கண்ணபிரான் கன்றுகளை ஓட்டிக்கொண்டு ஒருவரும் ஸஞ்சரியாத வழியே போகத்தொடங்க, மற்ற இடைப்பிள்ளைகள் அழைத்து 'க்ருஷ்ணா! அவ்வழி நோக்கவேண்டா; அவ்வழியிற்சென்றால் யமுநாநதியில் ஓர் மடுவில் இருந்துகொண்டு அம்மடுமுழுவதையும் தன் விஷாக்நியினால் கொதிப்படைந்த நீருள்ளதாய்ப் பானத்துக்கு அநர்ஹமாம்படி செய்த காளியன் என்னுங் கொடிய ஐந்தலைநாகம் குடும்பத்தோடு வாஸஞ்செய்துகொண்டு அணுகினவர்களனைவரையும் பிணமாக்கி விடுதலால் நாங்கள் அஞ்சுகின்றோம்' என்ன; அதைக்கேட்ட கண்ணபிரான் உடனே அக்காளியநாகத்தைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்ற திருவுள்ளங்கொண்டு அம்மடுவிற்குச் சமீபத்திலுள்ளதொரு கடம்பமரத்தின்மேலேறி அம்மடுவிற்குதித்து, கொடிய அந்நாகத்தின் படங்களின்மேல் ஏறித்துவைத்து நர்த்தனஞ்செய்து நசுக்கி வலியடக்குகையில், மாங்கல்யபிக்ஷை யிட்டருளவேண்டுமென்று தன்னை வணங்கிப் பிரார்த்தித்த நாககன்னிகைகளின் விண்ணப்பத்தின்படி அந்தக்காளியனை உயிரோடு கடலிற் சென்று வாழும்படி விட்டருளினன். அப்படிப்பட்ட பெருமான் நமது ஸம்ஸாரமாகிய கொடிய ஸர்ப்பத்தையும் தண்டிக்க வந்து நிற்குமிடம் வண்புருடோத்தமம்.

பல்லவந்திகழ் பூங்கடம்பு ஏறி — அந்தக் கடப்பமரம் காளியனுடைய விஷாக்நியினால் கொளுத்தப்பட்டு இலை, பூ, காய், கனி முதலியவை யொன்றுமின்றி மொட்டை மரமாக இருந்தாலும், கண்ணபிரான் அதன்மேல் ஏறும்போது அவனுடைய திருவடி ஸம்பந்தமுண்டான மாத்திரத்தினால் பல்லவந்திகழ்பூங் கடம்பாயிற்றென்க. "பூத்தநீள் கடம்பேறி" என்றாள் சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியும்.

திருநாங்கூரிலுள்ள அந்தணர்களின் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந வைபவம் கூறுவன பின்னடிகள். ... ... (உ)

அண்டரானவர் வானவர்கோனுக்கென்று அமைத்த சோறதுவெல்லா
முண்டு * கோநிரைமேய்த்தவை காத்தவன் உகந்தினிதுறைகோயில் *
கோண்டலார்முழவில் குளிர்வார்பொழில் குலமயில் நடமாட *
வண்டுதானிசை பாடிடுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (௩)

அண்டர் ஆனவர்	இடையர்கள்
வானவர் கோனுக்கு என்று	தேவேந்திரனுக்குப் பலியிடவேண்டுமென்று
சமைத்த சோறு அது எல்லாம்	சமைத்த சோற்றை முழுதும்
உண்டு	அமுது செய்தவனும்
கோ நிரை அவை	பசுக்கூட்டங்களை
மேய்த்து காத்தவன்	மேய்த்து ரக்ஷித்தவனுமுள்ள பெருமான்

உகந்து இனிது உறை கோயில்—;

குளிர் வார் பொழில்	குளிர்ந்து பரந்த சோலைகளிலே,
கொண்டல்	மேகங்களினுடைய
ஆர் முழவில்	மிக்க கோஷம் உண்டாகும்போது
குலம் மயில்	கூட்டங்கூட்டமான மயில்கள்
நடம் ஆட	கூத்தாடப்பெற்றதும்,
வண்டு	வண்டுகள்
இசை பாடிடு	(மயில்களின் கூத்தாட்டத்திற்குத் தகுதியாக) இசைபாடப்பெற்றதுமான
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்

வண்புருடோத்தமம்—.

* * *—திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள இடையர்களெல்லாரும் கண்ணபிரானுடைய அற்புத சரிதைகளைக்கண்டு ‘இவனே நம் குலக்கொழுந்து; இவனது சொற்படி நடப்பதே நமது கடமை’ என்று நிச்சயித்திருந்தனர்; இருக்கையில், சரத்காலம் வந்தது; அப்போது இடையர்கள் வருடந்தோறும் நடத்துவது போல் இந்திரனுக்குப் பூஜைசெய்யப் பலபல வண்டிகளில் சோறும் தயிரும் நெய்யும் காய்கறிகளும் மற்றுமுள்ள பூஜைப்பொருள்களையும் அமைப்பதைக் கண்டு கண்ணபிரான் ‘ஓ பெரியோர்களே! இவை எதுக்காக?’ என்றான்; அதற்கு அவர்கள் ‘அப்பா! தேவேந்திரனுடைய அநுக்ரஹத்தினால் காலங்களில் தகுதியாக மழைபெய்து அதனால் பசுக்களும் நாமும் ஸுகமே வாழ்கிறோம்; இனி எப்போதும் அந்த இந்திரன் நம்மை இப்படியே ரக்ஷிக்கவேணுமென்கைக்காக அவனுக்கு வருஷத்துக்கொருமுறை பொங்கலிடுவதுண்டு; அதற்காக இவையெல்லாம் சேர்த்துவைத்தோம்’ என்றனர்: கண்ணன் அதுகேட்டு ‘நாமும் நம்முடைய பசுக்களும் எதனால் ஜீவிக்கிறோமோ அதற்கன்றோ பூஜை செய்யவேண்டும்; இக்கோவர்த்தன மலையன்றோ பசுக்களுக்குப் புல்லும் தண்ணீருங்கொடுத்துக் காப்பாற்றுகின்றது; இந்திரனால் நமக்கு என்ன பிரயோஜனமுண்டு? இதையெல்லாம் நீங்கள் இந்த மலைக்கே பலியிடுங்கள்’ என்று கட்டளையிட, இடையர்கள் அப்படியே செய்யத்துணிந்து மலைக்கே பலியிட்டவளவில், கண்ணபிரான் தான் அம்மலையில் ஆவேசித்து அவற்றையெல்லாம் தானே அமுதுசெய்திட்டான்; பின்பு பூஜையிழந்த இந்திரன் சீற்றமுற்றுத் தன் பரிஜனங்களான மேகங்களையழைத்து ‘இடைக்குலத்துக்குப் பெருந்தீங்கு விளையும்படி விடாமழை பெய்யுங்கள்’ என்று சொல்லிக் கட்டளையிடவே, அம்மேகங்கள் அப்படியே வந்து ஏழுநாள் விடாமழை பெய்ய, இடையரும் பசுக்களுமெல்லாம் கதறிக்கதறிக் கண்ணனையே சரணமடைய, கண்ணபிரான் அபயமளித்து அம்மலையைப் பிடுங்கிக் குடையாகத்தூக்கித் தாங்கிக் கோகுலத்

தைச்சேர்ந்த ஸகல பிராணிகளையும் அதன்கீழ் அழைத்துக்கொண்டு சிறிதும் அபாயமின்றிக் காப்பாற்றியருளினன். அப்பெருமான் நம்மையுங் காக்கவேண்டி இன்றைக்கும் ஸேவைஸாதிக்குமிடம் வண்புருடோத்தமம்.

திருநாங்கூர்ச் சோலைகளில் கூத்தும் பாட்டுமாய்ச் செல்லுகின்றதென்கிறார் பின்னடிகளில். மேகங்கள் முழங்குவதையே வாத்யகோஷமாகக்கொண்டு மயில்கள் கூத்தாட வண்டுகள் ஸங்கீதம் பாடுகின்றனவாம். .... (௩)

பருங்கையானையின் கொம்பினைப்பறித்து அதன்பாகனைச் சாடிப்புக்கு *
ஒருங்கமல்லரைக்கொன்று பின்கஞ்சனையுதைத்தவனுறைகோயில் *
கரும்பினூடுயர் சாலிகள்விளைதரு கழனியில் மலிவாவி *
மருங்கெலாம் பொழிலோங்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (௪)

பருகை யானையின்	பருத்த துதிக்கையையுடைய (குவலயாபீடமென்னும்) யானையினது
கொம்பினை	தந்தங்களை
பறித்து	பிடுங்கிக் கொன்று,
அதன் பாகனை	அந்த யானையின் பாகனையும்
சாடி	உயிர் தொலைத்திட்டு
புக்கு	உள்ளே நுழைந்து
மல்லரை	மல்லர்களை
ஒருங்க கொன்று	ஒன்றுசேர முடித்திட்டு
பின்	அதற்குப் பிறகு
கஞ்சனை	கம்ஸனை
உதைத்தவன்	முடித்தருளின கண்ணபிரான்

உறைகோயில்	நித்யவாஸம் பண்ணுமிடம் ;—
கரும்பினூடு	கருப்பஞ்சோலைகளினிடையே
உயர்	ஓங்கிவளராநின்ற
சாலிகள்	செந்நெற்பயிர்கள்
விளைதரு	விளையப்பெற்ற
கழனியில்	கழனிகளில்
மலி	நிறைந்திருக்கிற
வாவி	நடைவாவிகளினுடைய
மருங்கு எலாம்	பக்கங்களிலெல்லாம்
பொழில் ஓங்கிய	சோலைகள் வளர்ந்திருக்கப்பெற்ற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
	வண்புருடோத்தமம்—.

* * *—கபடமான எண்ணத்துடனே கம்ஸனாலழைக்கப்பட்டு அரண்மனையினுள் புகும்போது தன்னைக்கொல்லும்படி அவனால் ஏவி நிறுத்தப்பட்டிருந்த மதயானை சீறிவர, அதனையும் அதன் பாகனையும் உயிர் தொலைத்திட்டு உள்ளே கம்ஸஸபையிற் செல்லுகையில், எதிர்த்துப் பொருதுகொல்லும்படி கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட சாணூரன் முஷ்டிகன் முதலிய பெருமல்லர்கள் சிலர் வந்து எதிர்த்து உக்கிரமாகப் பெரும் போர்செய்ய, அவர்களையும் மற்போரினாலேயே கொன்று, பிறகு வேகமாக எழும்பிக் கஞ்சனது மஞ்சத்தின்மேலேறி அவனது கிரீடம் கழன்று கீழே விழும்படி அவனைத் தலைமயிர் பிடித்துத் தரையில்தள்ளி அவன்மேல் தான் விழுந்து கொன்றிட்ட கண்ணபிரான் ஆச்

ரித விரோதிகளையெல்லாம் முடிப்பதற்காக நித்யவாஸஞ் செய்தருளுமிடம் வண் புருடோத்தமம்.

கரும்போடு ஸமமாக ஓங்கி வளர்கின்ற செந்நெற் பயிர்களை யுடைத்தான வயலிலே நிறைந்திருக்கின்ற பொய்கைகளின் பக்கங்களிலெல்லாம் சோலைகள் செழித்திருக்கின்ற திருநாங்கூரிலுள்ளதா மித்தலம். ... ... (ச)

சாடுபோய்விழத் தாள்நிமிர்த்து ஈசன்தன்படையோடுங் கிளையோடு
மோட * வாணனை யாயிரந்தோள்களுந் துணித்தவன் உறைகோயில் *
ஆடுவான்கொடி யகல்விசும்பணவிப்போய்ப் பகலவனொளி மறைக்கும் *
மாடமாளிகை சூழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (௫)

சாடு	(அஸுரனால் ஆவேசிக்கப்பட்ட) சகடமானது
போய் விழ	விழுந்தொழியும்படி
தாள் நிமிர்த்து	திருவடிகளைத் தூக்கினவனும்,
ஈசன்	ருத்ரன்
தன் படையோடும்	தனது ஸேனைகளோடும்
கிளையோடும்	சுற்றத்தாரோடும்
ஓட	தோற்று ஓடிப்போகும்படி யானவளவில்
வாணனை	பாணாஸுரனை
ஆயிரம் தோள்களும்	ஆயிரந் தோள்களையும்
துணித்தவன்	அறுத்தொழித்தவனுமுள்ள பெருமான்
உறை கோயில்—;	
ஆடு	அசையாநின்ற
வான் கொடி	பெரிய த்வஜங்கள்
அகல் விசும்பு	பரந்த ஆகாசத்தை
அணவி போய்	தழுவி உயரக்கிளம்பி
பகலவன்	ஸூர்யனுடைய
ஒளி	பிரதாபத்தை
மறைக்கும்	மறையச் செய்யப்பெற்ற
மாடம்	மாடங்களினாலும்
மாளிகை	மாளிகைகளினாலும்
சூழ்தரு	சூழப்பட்ட
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
வண்புருடோத்தமம்—.	

* * *—நந்தகோபர் திருமாளிகையில் ஒரு வண்டியின் கீழ்ப்புறத்தில் கண்ணனைத் தொட்டிலிலிட்டுக் கண்வளர்த்தி யசோதை யமுனை நீராடப் போனாள்; கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட அஸுரனொருவன் அச்சகடத்தில்வந்து ஆவேசித்து ஸ்ரீக்ருஷ்ண சிசுவின்மேலே விழுந்து கொல்ல முயன்றதையறிந்த அப்பகவான் பாலுக்கு அழுகிற பாவனையிலே தன் சிறிய திருவடிகளை மேலே தூக்கி உதைத்தருள, அவ்வுதைபட்ட மாத்திரத்தில் அச்சகடு திருப்பப்பட்டுக் கீழேவிழுந்து அசுரனுட்பட அழிந்ததென்னும் வரலாறு, சாடுபோய்விழத்தாள் நிமிர்த்து என்றதிலடங்கியது.

[ஈசன் தன் படையோடும் இத்யாதி.] பலிசக்ரவர்த்தியின் ஸந்ததியிற் பிறந்தவனான பாணாஸுரன் ஒருகாலத்தில் சிவபிரானது நடனத்தைக்கண்டு அதற்குத் தனது இரண்டு கைகளால் மத்தளந்தட்ட, சிவபிரான் அருள்கூர்ந்து

அவனுக்கு ஆயிரங்கைகளையும் நெருப்பு மதிளையும் அளவிறந்த வலிமையையும்
மிக்க செல்வத்தையும் தான் தனது பரிவாரங்களோடு அவன் மாளிகைவாசலிற்
காவல்செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன்; அந்தப் பாணாசுர
னுடைய பெண்ணாகிய உஷையென்பவள் ஒருநாள் ஒரு புருஷனோடு தான்
கூடியதாகக் கனாக்கண்டு, முன் பார்வதி அருளியிருந்தபடி அவனிடத்தில் மிக்க
ஆசைபற்றியவளாய், தனது உயிர்த்தோழியான சித்திரலேகைக்கு அச்செய்தி
யைத்தெரிவித்து, அவள் மூலமாய் அந்தப்புருஷன் கிருஷ்ணனுடைய பௌத்
திரனும் ப்ரத்யும்நனுடைய புத்திரனுமாகிய அநிருத்தன் என்றறிந்துகொண்டு
'அவனைப் பெறுதற்கு உபாயஞ் செய்யவேண்டும்' என்று அத்தோழியையே
வேண்ட, அவள் தன் யோகவித்யை மஹிமையினால் த்வாரகைக்குச்சென்று
அநிருத்தாழ்வானைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அந்தப்புரத்திலேவிட, உஷை
அவனோடு போகங்களை யநுபவித்துவர, இச்செய்தியைக் காவலாளராலறிந்த
பாணாஸுரன் தன் ஸேனையுடன் அநிருத்தனை எதிர்த்து மாயையினாற் பொருது
நாகாஸ்திரத்தினாற் கட்டிப்போட்டிருக்க, த்வாரகையிலே அநிருத்தனைக்காணா
மல் யாதவர்களெல்லாருங் கலங்கியிருந்தபோது, நாரதமஹாமுனிவனால் நடந்த
வரலாறு சொல்லப்பெற்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் பெரியதிருவடியை நினைத்
தருளி உடனே வந்துநின்ற அக்கருடாழ்வானது தோளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு
பலராமன் முதலானாரோடு கூடப் பாணபுரமாகிய சோணிதபுரத்துக்கு எழுந்
தருளும்போதே அப்பட்டணத்தின் ஸமீபத்திற் காவல்செய்துகொண்டிருந்த
சிவபிரானது ப்ரமதகணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களையெல்லாம் அழித்து,
பின்பு சிவனால் ஏவப்பட்டதொரு ஜ்வரதேவதை மூன்று கால்களும் மூன்று
தலைகளுமுள்ளதாய் வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு
யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஜ்வரத்தையுண்டாக்கி இதன் சக்தியினாலே அத
னை துரத்திவிட்டபின்பு சிவனுடைய அநுசரர்களாய்ப் பாணாசுரனுடைய
கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த அக்நிதேவர் ஐவரும் தன்னோடு
எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து பாணாசுரனோடு போர்செய்யத்
தொடங்க, அவனுக்குப் பக்கபலமாகச் சிவனும் ஸுப்ரம்மண்யன் முதலான
பரிவாரங்களுடன் வந்து எதிர்த்துப்போரிட, கண்ணன் தான் ஜ்ரும்பணாஸ்த்
ரத்தைப் பிரயோகித்துச் சிவனை ஒருகாரியமுஞ் செய்யமுடியாமற் கொட்டாவி
விட்டுக்கொண்டு சோர்வடைந்து போம்படிசெய்து ஸுப்ரம்மண்யனையும் கண
பதியையும் உங்காரங்களால் ஒறுத்து ஓட்டி, பின்னர் அநேகமாயிரஞ் சூரியர்க்
குச் சமானமான ஸுதர்சநமென்கிற தனது திருவாழியாழ்வானை யெடுத்துப்
பிரயோகித்து அப்பாணனது ஆயிரந்தோள்களையும் தாரைதாரையாய் உதிர
மொழுக அறுத்து அவனுயிரையுஞ் சிதைப்பதாக விருக்கையில், பரமசிவன்
அருகில் வந்து வணங்கிப் பலவாறு பிரார்த்தித்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு
கைகளோடும் உயிரோடும் விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத்தொழுது அநி
ருத்தனுக்கு உஷையைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க, அதன்பின் மீண்டுவந்தனன்

கண்ணபிரான். இப்படிப்பட்ட எம்பெருமான் அந்த வாணனைப்போன்ற ஆஸுரப்ரக்ருதிகளை அழித்து அடியார்களைக் காத்தருள்வதற்காக நித்யஸந்நிதி பண்ணுமிடம் வண்புருடோத்தமம்.

திருநாங்கூரில் மாடங்களின்மீதும் மாளிகைகளின்மீதும் த்வஜங்கள் நாட்டப்பட்டிருக்கின்றன; அவை அசைந்து ஆகாசத்தைத் தழுவும்போது ஸூர்யனுடைய கிரணங்களை மறைத்து நிழல் செய்கின்றனவாம். இதனால் அவ்விடத்து மாடமாளிகைகளின் ஓக்கம் வருணிக்கப்பட்டவாறு. ... (௫)

அங்கையாலடி மூன்றுநீரேற்று அயனலர்கொடு தொழுதேத்த *
கங்கைபோதரக் கால்நிமிர்த்தருளிய கண்ணன்வந்துறை கோயில் *
கொங்கை கோங்கவைகாட்ட வாய்குமுதங்கள்காட்ட மாபதுமங்கள் *
மங்கைமார்முகங் காட்டிடுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (௬)

மூன்று அடி	மூவடி நிலத்துக்காக
அம் கையால்	அழகிய திருக்கையினால்
நீர் ஏற்று	உதகதானம் வாங்கி
(திரிவிக்கிரமனாக ஓங்கிவளர்ந்த காலத்து)	
அயன்	பிரமனானவன்
அலர் கொடு	புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து
தொழுது	வணங்கி
ஏத்த	துதிக்கும்படியாகவும்
கங்கை	கங்காநதியானது
போதர	பெருகும்படியாகவும்
கால்	திருவடியை
நிமிர்த்தருளிய	உயரநீட்டின
கண்ணன்	ஸர்வேச்வரன்
வந்து உறை கோயில்—;	

கோங்கு அவை	கோங்குமரத்தினரும்புகளானவை
மங்கைமார்	(அவ்வூரிலுள்ள) பெண்களினுடைய
கொங்கை	தனங்களை
காட்ட	பிரகாசிப்பிக்கவும்
குமுதங்கள்	செவ்வாம்பல்களானவை
வாய் காட்ட	(அப்பெண்களின்) அதரங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கவும்
மா பதுமங்கள்	சிறந்த தாமரைமலர்கள்
முகம் காட்டிடு	(அப்பெண்களின்) முகங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கவும் பெற்ற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
வண்புருடோத்தமம்—.	

* * *—"கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்—கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்" என்றும் "அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யமரர்வேந்தன்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே வேண்டுவார்க்கு வேண்டியபடி கொடுத்து வளர்ந்த கையைக்கொண்டு மாவலியிடம் மூவடிமண் நீரேற்றுப்பெற்று, திருக்கையில் நீர்விழுந்தவுடனே ஓங்கி வளர்ந்தருளுகிறபோது பிரமனுடைய இருப்பிடத்தளவுஞ் சென்று அவன் கையில் திருவடியிருக்க, அவன் புஷ்பங்களைப்பணிமாறி ஆச்ரயிக்கும்படியாகவும் அத்திருவடியில் நின்றும் கங்கை அவதரிக்கும்படியாகவும் நின்ற ஸர்வேச்வரன் நாமெல்லாரும் அடிதொழும்படியாகவும் நம்மைப் புனிதராக்கவும் நின்றருளுமிடம் வண்புருடோத்தமம்.

திருநாங்கூரில் ஊர்க்கும் வயலுக்கும் வாசி தெரிந்துகொள்ளவொண்ணாத படியிருக்குமென்கிறார் பின்னடிகளில். கோங்குமரங்களின் அரும்புகளைப் பார்த்தால் அவ்வூர்ப் பெண்களினுடைய கொங்கைகளாகவும், அலர்ந்திருக்கிற அரக்காம்பல்மலர்களைப்பார்த்தால் இப்பெண்களது அதரங்களாகவும், செவ்வி பெறவலர்ந்த செந்தாமரைப் பூக்களைப்பார்த்தால் அவர்களது முகங்களாகவும் விளங்குகின்றமையால் உள்வீதிகளுக்கும் வெளிநிலங்களுக்கும் வாசி தெரிவரிதாம்.

'பத்மம்' என்ற வடசொல் பதுமமெனத்திரிந்தது: பற்பமென்றுந் திரிவதுண்டு. .... (௬)

உளையவொண்டிறல் பொன்பெயரோன்தனது உரம்பிளந் துதிரத்தை
யளையும் * வெஞ்சினத்தரிபரிகீறிய அப்பன்வந்துறை கோயில் *
இளையமங்கைய ரிணையடிச்சிலம்பினோடு எழில்கொள் பந்தடிப்போர் *
வளையில்நின்றொலி மல்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (எ)

ஒண் திறல்	பிரஸித்தமான வலிவை யுடையனான
பொன் பெயரோன்	இரணியனானவன்
உளைய	நோவுபடும்படி
தனது	அவனுடைய
உரம்	மார்வை
பிளந்து	கிழித்து
உதிரத்தை	(அவனது உடலில் நின்று இழிந்த) ரத்தத்தை
அளையும்	அளைந்த
வெம் சினத்து அரி	உக்ரநரஸிம்ஹனானவனும்
பரி கீறிய	குதிரைவடிவு கொண்டுவந்த கேசியென்னுமசுரனைக் கொன்றவனுமான
அப்பன்	ஸ்வாமி

வந்து உறை கோயில்—;

இளைய மங்கையர்	சிறுப்பெண்கள் (நர்த்தனமாடும்போது உண்டான)
இணை அடி சிலம்பினோடு	இரண்டுகால்களிலு மணிந்த தண்டைச்சிலம்பி னொலியோடு கூட,
எழில் கொள்	அழகுபொருந்திய
பந்து அடிப்போர்	பந்தடிக்கும் சிறுமிகளினுடைய
கை வளையில் நின்று	கைவளையல்களினின்று உண்டான
ஒலி	ஓசையானது
மல்கிய	நிறைந்த
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்

வண்புருடோத்தமம்—.

* * *—அச்சப்படுவதென்பதை ஒருநாளும் கனவிலுங் கண்டறியாத பெருமிடுக்கனான இரணியன் நெஞ்சு உளையும்படியாக அவனது மார்வை இருகூறாகப்பிளந்து ரத்தவெள்ளத்தைப் பெருக்கின நரஸிம்ஹமூர்த்தியானவனும், கம்ஸனது ஏவுதலினால் குதிரைவடிவங்கொண்டு தன்னைக்கொல்வதாக வந்த கேசியென்னு மஸுரனைக் கிழித்தொழித்தவனுமான பெருமான் ஆச்ரித விரோதிகளைத் தொலைத்தற்பொருட்டு நித்யவாஸம் பண்ணியருளுமிடம் வண்புருடோத்தமம்.

திருநாங்கூரில் சிறுமிகள் நர்த்தனமாடுவார் சிலரும் பந்தடிப்பார் சிலருமாயிருக்கையாலே அன்னவர்களது காற்சிலம்புகளின் ஒலியும் கைவளைகளின் ஒலியுமே ஓங்கி மற்ற நகரகோஷங்களைக் கீழ்ப்படுத்தி நிற்குமென்று நகர்ச்சிறப்பு சொல்லிற்றாயிற்று, பின்னடிகளில். ... ...

வாளையார் தடங்கணுமைபங்கன் வன்சாபம்மற்றது நீங்க *
மூளையார்சிரத் தையமுன்னளித்த எம்முகில்வண்ணனுறை கோயில் *
பாளைவான்கமுகூ டுயர்தெங்கின் வன்பழம்விழ வெருவிப்போய் *
வாளைபாய்தடஞ் சூழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (அ)

வாளை ஆர் தட கண்	மீன்போன்ற விசாலமான கண்களையுடையளான
உமை	பார்வதியை
பங்கன்	தன் சரீரத்தினொருபக்கத்திலுடையனான ருத்ரனுடைய
வல் சாபம் அது நீங்க	வலிய சாபம் தொலையும்படியாக
முன்	முன்பொரு காலத்தில்
மூளை ஆர் சிரத்து	வெறும் எலும்பான தலையோட்டிலே
ஐயம் அளித்த	பிக்ஷையளித்த
எம் முகில் வண்ணன்	நீலமேக நிறத்தனான எம்பெருமான்
உறை கோயில்—;	
பாளை	பாளைகளை யுடைத்தாய்
வான்	ஓங்கியிருந்துள்ள
கமுகு ஊடு	பாக்கு மரங்களினிடையே
உயர்	உயர்ந்திருக்கின்ற
தெங்கின்	தென்னை மரங்களினுடைய
வன் பழம்	பெரிய காய்கள்
விழ	(குளத்தில்) விழ
வாளை	(அங்குள்ள) மீன்கள்
வெருவி போய்	அஞ்சி அவ்விடத்தை விட்டுப்போய்
பாய்	வேறிடத்தில் குதித்துச் சேரப்பெற்ற
தடம்	தடாகங்களினால்
சூழ்தரு	சூழப்பட்ட
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
வண்புருடோத்தமம்—.	

* * *—பரமசிவன் தன்னைப்போலவே பிரமனும் ஐந்து தலைகளையுடையனாயிருப்பது பலரும் பார்த்து மயங்குவதற் கிடமாயிருக்கின்ற தென்று கருதி அவனது சிரமொன்றைக் கிள்ளி யெடுத்துவிட, அக்கபாலம் அப்படியே சிவன்கையில் ஒட்டிக்கொள்ளவே அவன் 'இதற்கு என்செய்வது' என்று கவலைப்பட, தேவர்களும் முனிவர்களும் 'இப்பாவந்தொலையப் பிச்சையெடுக்க வேண்டும்; என்றைக்குக் கபாலம் நிறையுமோ அன்றைக்கே இது கையைவிட்டு அகலும்' என்று உரைக்க, சிவபிரான் பலகாலம் பல தலங்களிலுஞ் சென்று பிச்சைபேற்றுக் கொண்டே வருந்தித்திரிந்தும் அக்கபாலம் நிறையாது நீங்காதாக, பின்பு ஒருநாள் பதரிகாச்ரமத்தை யடைந்து அங்கெழுந்தருளியுள்ள நாராயண மூர்த்தியை வணங்கிப் பிரார்த்தித்தபோது அப்பெருமான் 'அக்ஷய என்று பிக்ஷயிட, உடனே அக்கபாலம் நிறைந்து கையை விட்டகன்றதனால் பரிசுத்தனாயினன் சிவபிரான். இப்படி சிவனது சாபத்தைத் தொலைத்த பெரு

மான் நம்முடைய பாவங்களையுந் தொலைக்கவேண்டி வந்து வாழுமிடம் வண் புருடோத்தமம்.

வாளையார் தடங்கண்—'வாள்' என்னுஞ் சொல் ஐகாரச்சாரியை பெற்று 'வாளை' என்று கிடப்பதாகக் கொண்டால், ஒளிபொருந்திய தடங் கண்களை யுடைய பார்வதி என்று பொருள்கொள்ளலாம். 'உமா' என்ற வடசொல் உமையெனத் திரிந்தது. அர்த்தநாரீச்வரனாதலால் உமைபங்கன் என்றது. "மூளையார் சிரத்து" என்பதற்கு வியாக்கியானம்—"ரக்தஸ்பர்ச மொன்று மின்றிக்கே வெறும் அஸ்தியேயா யிருக்கிற தலையோட்டிலே."

பாக்குச் சோலைகளின் நடுவே தென்னைமரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கின்றன; அவற்றினின்று பெருப்பெருத்த காய்கள் இற்றுக் குளங்களிலே விழுகின்றன; அவற்றின் கடுமையான ஓசையைக் கேட்டவாறே மீன்கள் 'தங்களை இரையாகக் கொள்வதற்கு ஏதோவொன்று வந்து குதித்துவிட்டது' என்று பிரமித்து வேறிடந்தேடித் துள்ளித் தாவுகின்றனவாம். எம்பெருமானிடத்தில் அஸ்தானே பயசங்கை பண்ணிக் கலங்கும் பரிவர்களின்படிக்குப் போலியென்ன லாம். ... ... (அ)

இந்துவார்சடை யீசனைப்பயந்த நான்முகனைத் தன்னெழிலாரும் *
உந்திமாமலர் மீமிசைப்படைத்தவன் உகந்தினிதுறை கோயில் *
குந்திவாழையின் கொழுங்கனிநுகர்ந்து தன்குருளையைத் தழுவிப்போய் *
மந்திமாம்பணைமேல் வைகுநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. (க)

இந்து	சந்திரனோடுகூடி	குந்தி	குந்திக்கொண்டு
வார்	நீண்டிருக்கிற	வாழையின் கொழு கனி	நல்ல வாழைப்பழங்களை
சடை	சடைமுடியையுடைய	நுகர்ந்து	புஜித்து
ஈசனை	ருத்ரனை	தன் குருளையை	தனது குட்டியை
பயந்த	ஸ்ருஷ்டித்த	தழுவி	அணைத்துக்கொண்டு
நான்முகனை	பிரமனை	போய்	அங்கு நின்றும்போய்
தன்	தன்னுடைய	மாம்பணைமேல்	மாமாக் கிளைகளின்மேல்
எழில் ஆரும்	அழகு பொருந்திய	வைகும்	தங்கியிருக்கப்பெற்ற
உந்தி மாமலர் மீமிசை	திருநாபிக்கமலத்திலே	நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
படைத்தவன்	உண்டாக்கின பெருமான்		வண்புருடோத்தமம்—.
உகந்து இனிது உறை கோயில்—;			
மந்தி	பெண் குரங்கானது		

* * *—"நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான், நான்முகனும் தான் முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்" என்கிறபடியே சிவனுக்குப் பாட்ட

னும் பிரமனுக்குத் தந்தையுமான பெருமான் தனது உலகங்களை யெல்லாம் காத்தருள்வதற்குப் பாங்காக நித்யஸந்நிதி பண்ணுமிடம் வண்புருடோத்தமம்.

மந்திகள் தம் குட்டிகளுடனே வாழைமரங்களிலும் மாமரங்களிலும் தாவித் திரிந்து பழங்கள் நுகரும்படியைப் பேசுவன பின்னடிகள். ஸ்வபாவோக்தி யென்க. .... (௯)

மண்ணுளார்புகழ் வேதியர்நாங்கூர் வண்புருடோத்தமத்துள் *
அண்ணல்சேவடிக்கீழடைந்துய்ந்தவன் ஆலிமனருள்மாரி *
பண்ணுளார்தரப் பாடியபாடல் இப்பத்தும்வல்லார் * உலகில்
எண்ணிலாத பேரின்பமுற்று இமையவரோடுங் கூடுவரே. (௧௦)

மண்ணுள்	பூமண்டலத்தில்
ஆர் புகழ் வேதியர்	நிறைந்த புகழையுடைய வைதிகர்கள் வாழ்கிற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரிலுள்ள
வண் புருடோத்தமத்துள்	வண்புருடோத்தம மென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கிற
அண்ணல்	ஸ்வாமியினுடைய
சே அடிக்கீழ்	திருவடிகளின்கீழ்
அடைந்து	சேர்ந்து
உய்ந்தவன்	உஜ்ஜீவித்தவரும்
ஆலி மன்	திருவாலி நாட்டுக்குத் தலைவரும்
அருள் மாரி	கிருபையை வர்ஷிக்கும் மேகமாயுள்ளவருமான திருமங்கையாழ்வார்
பண்ணுள் ஆர்தர	கானத்திலே பொருந்தும்படி
பாடிய	பாடின
பாடல்	பாசுரமான
இ பத்தும்	இத்திருமொழியை
வல்லார்	ஓதவல்லவர்கள்
உலகில்	இவ்வுலகின்கண்
எண் இலாத	அளவற்ற
பேர் இன்பம்	மஹாநந்தங்களை
உற்று	அநுபவித்து (பிறகு)
இமையவரோடும்	நித்யஸூரிகளோடும்
கூடுவர்	கூடிவாழப் பெறுவர்.

* * *—"மண்ணுள் ஆர்புகழ்" என்று பிரித்து, பூமியிலே நிறைந்த புகழையுடைய வைதிகர்கள் என்றும்; "மண்ணுளார் புகழ்" என்று கொண்டு பூமியிலுள்ளா ரெல்லாராலும் புகழப்பட்ட வைதிகர்கள் என்றும் உரைக்கலாம். இரண்டாம் பொருளில், புகழ் என்றது வினைத்தொகை. புருஷோத்தமனுடைய திருவடிகளைக் கிட்டி ஸத்தைபெற்ற கலியனருளிச் செய்த இத்திருமொழியைக் கற்பார் இவ்வுலகின்கண் எல்லையில்லாத ஆநந்தங்களை யநுபவித்துப் பின்பு நித்யஸூரிகளோடும் அந்வயித்து நித்யாநுபவம் பண்ணப் பெறுவ ரென்று இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று. ... ... (௧௦)

அடிவரவு:—கம்பம் பல்லவம் அண்டர் பருங்கை சாடு அங்கை உளைய வாளை இந்த மண் பேரணி.

இரண்டாந்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—மூன்றாந்திருமொழி

பேரணிந்துலகத்தவர்.

திருநாங்கூர்ச் செம்பொன்செய்கோயில்

மங்களாசாஸனத் திருப்பதிகம்.

பேரணிந்துலகத்தவர் தொழுதேத்தும்
பேரருளாள னெம்பிரானை *
வாரணிமுலையாள் மலர்மகளோடு
மண்மகளுமுடனிற்ப *
சீரணிமாட நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
காரணிமேகம் நின்றதொப்பானைக்
கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. (க)

உலகத்தவர்	இவ்வுலகிலுள்ளாரனைவரும்
பேர் அணிந்து	திருநாமஸங்கீர்த்தனஞ் செய்துகொண்டு
தொழுது	அடிபணிந்து
ஏத்தும்	துதிக்கப்பெற்ற
பேரருளாளன்	பேரருளாளப் பெருமாளாய்
எம் பிரானை	எமக்கு ஸ்வாமியாய்
கார் அணி மேகம் நின்றது ஒப்பானை	மழைகாலத்திலுண்டான அழகிய மேகம் நிற்கிறாப்போலுள்ளவனை பெருமானை
சீர் அணி மாடம் நாங்கை நல்நடுவுள்	அழகு பொருந்திய மாடங்களையுடைய திருநாங்கூரில் நட்டநடுவிலே
செம்பொன் செய் கோயிலின் உள்ளே	செம்பொன் செய்கோயில் என்னுந் திருப்பதியிலே,
வார் அணி முலையாள்	கச்சணிந்த முலையையுடையளான
மலர் மகளோடு	பெரியபிராட்டியும்
மண் மகளும்	பூமிப்பிராட்டியும்
உடன் நிற்ப	கூடியிருக்க
கண்டு கொண்டு	ஸேவித்து
உய்ந்தொழிந்தேன்	உஜ்ஜீவித்துப்போனேன்.

* * *—இவ்வுலகத்திலுள்ளாரடங்கலுந் திரண்டு ஸஹஸ்ரநாமங்களை ஸங்கீர்த்தனஞ் செய்துகொண்டு திருவடிகளில் வந்து பணியும்படியாகவுள்ளவனும், அன்னவர் திறத்து அருள் செய்வதனாலே பேரருளாளனென்று திருநாமம் பெற்றவனும், கார்காலத்தில் நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகந்தான் இங்

னே ஒரு வடிவெடுத்து நிற்கின்றதோ என்னலாம்படி விளங்குபவனுமான எம்பெருமான் இரண்டுபக்கத்திலும் திருமகளும் மண்மகளும் உடன் நிற்கத் திருநாங்கூர்ச் செம்பொன்செய் கோயிலினுள்ளே ஸேவித்து வாழப்பெற்றே னென்கிறார்.

பிராட்டிக்கு 'வாரணிமுலையாள்' என்று இட்ட விசேஷணம் அவளுடைய நித்ய யௌவனத்தைக் காட்டுதற்கென்க.

நாங்கைநன்னடுவுள்—'செம்பொன்செய்கோயில்' என்னுந் திருப்பதி திருநாங்கூரில் நட்டநடுவில் உள்ளது; இவ்வாழ்வார்தாமும் இத்திருப்பதியின் மங்களாசாஸநபரமான இத்திருமொழியைத் திருநாங்கூர்ப்பதிகங்கள் பதினொன்றின் நன்னடுவே அமைத்தருளின அழகும் ஆராயத்தக்கது. "நந்தாவிளக்கே" என்று தொடங்கி "கவளயானை கொம்பொசித்த" என்ற திருமொழியளவாகப் பதினொரு திருமொழிகள் திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகளைக் கவிபாடுவன; அவற்றுள் கீழே ஐந்து திருமொழிகள் சென்றன; மேலே ஐந்து திருமொழிகளுள்ளன; இத்திருமொழி நன்னடுவே உள்ளது எனக்காண்க. ... (௧)

பிறப்பொடுமூப்பொன் றில்லவன்றன்னைப்
பேதியாவின்பவெள்ளத்தை *
இறப்பெதிர்காலக்கழிவுமானானை
ஏழிசையின் சுவைதன்னை *
சிறப்புடைமறையோர் நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
மறைப்பெரும்பொருளை வானவர்கோனைக்
கண்டுநான் வாழ்ந்தொழிந்தேனே. (௨)

பிறப்பொடு மூப்பு ஒன்று இல்லவன் தன்னை	பிறப்பு கிழத்தனம் முதலிய விகாரங்களொன்றுமில்லாதவனாய்
பேதியா இன்பம் வெள்ளத்தை	என்றுமொருபடிப்பட்ட ஆநந்தக்கடலாயிருப்பவனாய்
இறப்பு எதிர் காலம் கழிவும் ஆனானை	மூன்று காலங்களிலும் உள்ளவனாய்
ஏழ்இசையின் சுவை தன்னை	ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸம்போல் போக்யனாய்
மறை பெரு பொருளை	வேதங்களிற் சிறந்த பொருளாயிருப்பவனாய்
வானவர் கோனை	நித்யஸூரி நாதனான எம்பெருமானை
சிறப்பு உடை மறையோர்	சிறந்த வைதிகர்கள் வாழ்கிற
நாங்கை நல்நடுவுள்	திருநாங்கூரில் நட்டநடுவிலே

செம்பொன்செய்கோயிலின் உள்ளே கண்டு நான் வாழ்ந்தொழிந்தேன்—.

* * *—"அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" என்றும் "எந்நின் யோனியுமாய்ப் பிறந்தாயிமையோர் தலைவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எம்பெருமான் பற்பல அவதாரங்களெடுத்தாலும் அவை நம்முடைய பிறவிகள்

போல் கருமமடியாகவுண்டானவை யன்றியே கேவலம் அநுக்ரஹமடியாகவுண்டானமைபற்றிப் "பிறப்போடு மூப்பொன்றில்லவன்" என்கிறது.

பேதியாவின்பவெள்ளத்தை=ஆநந்த முடைமை ஜீவாத்மாவுக்கு மிருந்தாலும் பிரகிருதி ஸம்பந்தத்தாலே அதற்குக் குறைவு உண்டாகிறது; இப்படியல்லாமல் எம்பெருமானுடைய ஆநந்தமயத்வம் ஒரு உபாதியினாலும் பேதப்படாதிருக்குமென்க. பேதியா—பேதியாத; விகாரமடையாத. இன்ப வெள்ளத்தை—இன்பவெள்ளமே ஸ்வரூபமாயுள்ளவனை.

எம்பெருமான் இன்னகாலத்திலுள்ளான், இன்ன காலத்திலில்லை என்னவொண்ணாதபடி எக்காலத்தும் உள்ளமைபற்றி 'இறப்பெதிர் காலக் கழிவுமானானை' என்றது. 'கழிவும்' என்றது—கழிந்துகொண்டே செல்லுகிற நிகழ்காலத்தைச் சொன்னபடி. ஏழிசையின் சுவைதன்னை—ஸப்தஸ்வரங்களிலுமுண்டான ரஸமே ஒருவடிவு கொண்டாற்போல் பரமபோக்யனானவனை. இப்படிப்பட்டவனாய் ஸகல வேத ப்ரதிபாத்யனாய் தேவாதிதேவனாயிருக்கும் பெருமானைச் செம்பொன்செய் கோயிலினுள்ளே கண்டு வாழ்ந்தேனென்றாராயிற்று. ... ... (உ)

திடவிசும்பெரிநீர்த் திங்களுஞ்சுடரும்
  செழுநிலத்துயிர்களும் மற்றும் *
படர்பொருள்களுமாய் நின்றவன்றன்னைப்
  பங்கயத்தயனவனனைய *
திடமொழிமறையோர் நாங்கைநன்னடுவுள்
  செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
கடல்நிறவண்ணன்றன்னை நானடியேன்
  கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. (ங)

திடம் — திடமான
விசும்பு எரி நீர் — ஆகாசம் அக்நி ஜலம் முதலான பஞ்சபூதங்களும்
திங்களும் — சந்திரனும்
சுடரும் — ஸூர்யனும்
செழு நிலத்து உயிர்களும் — வளம்மிக்க பூமியிலுள்ள பிராணிகளும்
மற்றும் படர் பொருள்களும் — மற்றும் பலவகைப்பட்ட பதார்த்தங்களும் (ஆகிய இவற்றுக்கு)
ஆய் நின்றவன் தன்னை — அந்தர்யாமியாயிருப்பவனும்
கடல் நிறம் வண்ணன் தன்னை — கடலின் நிறம் போன்ற திருமேனியை யுடையனுமான பெருமானை
பங்கயத்து அயன் அவன் அனைய — தாமரையிற்பிறந்த பிரமனைப் போன்றவர்களாய்
திடம் மொழி மறையோர் — திடமான வாக்கையுடையவர்களான அந்தணர்கள் வாழ்கிற
நாங்கை நன்னடுவுள் செம்பொன்செய் கோயிலின் உள்ளே அடியேன் நான் கண்டுகொண்டு உய்ந்து ஒழிந்தேன்—.

* * *—பஞ்சபூதங்கள், சந்த்ரஸூர்யர்கள், இந்நிலவுலகத்திலுள்ள உயிர்கள், ஆக இவை முதலிய ஸகலமான பொருள்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் நிற்

பவனாய், தனக்கு அஸாதாரணமான கரியகோலத் திருவுருவையுடையனான வெம்பெருமானைச் செம்பொன்செய் கோயிலினுள்ளே ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார்.

விசும்பு, எரி, நீர் என்று மூன்று பூதங்களைச்சொன்னது பஞ்சபூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்ப. "ஆகாஶாத்வாயு:" என்ற சுருதியின்படி ஆகாசமே மற்ற நான்கு பூதங்கட்கும் மூலகாரணமாதலாலும் அவையழிந்த பின்பும் ஆகாசம் சிலநாளைக்கு நிற்பதாகையாலும் அதற்குத் திடம் என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது மற்ற நான்கு பூதங்களைமாத்திரம் இசைந்து ஆகாசத்தை இல்லைசெய்கின்ற மதத்தினரைக் கண்டிப்பவர்போலத் 'திட விசும்பு' என்கிறாரென்னவுமாம். இப்பக்ஷத்தில், திட மென்றது—பிரமாணத்தினால் திடமாகவுள்ள என்றபடி. 'த்ருடம்' என்னும் வடசொல் திடமெனத் திரிந்தது.

திருநாங்கூரிலுள்ள அந்தணர்கள் பிரமனைப்போன்றவர்களென்றது—எப்போதும் வேதாத்யயந சீலர்களாய் ஆசாரபரர்களாயிருக்கையை நோக்கியாம். பிரமனைப்போலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணவும் வல்லரென்னவுமாம். திடமொழி மறையோர்=சொன்னசொல் தவறாத ஸத்யசீலர். .... (௩)

வசையறுகுறளாய் மாவலிவேள்வி
மண்ணளவிட்டவன்றன்னை *
அசைவறுமமர ரடியிணைவணங்க
அலைகடல்துயின்றவம்மானை *
திசைமுகனனையோர்நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
உயர்மணிமகுடம் சூடிநின்றானைக்
கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. (௪)

வசை அறு குறள் ஆய்	குற்றமற்ற வாமநரூபியாய்க் கொண்டு
மாவலி	மஹாபலியினுடைய
வேள்வியில்	யாகபூமியில்
மண் அளவிட்டவன் தன்னை	உலகளந்தவனும்,
அசைவு அறும் அமரர்	சலிப்பில்லாத நித்யஸூரிகள்
அடி இணை	உபயபாதங்களை
வணங்க	ஆச்ரயிக்கும்படியாக
அலை கடல் துயின்ற அம்மானை	அலையெறிகின்ற திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டிருப்பவனும்,
உயர் மணி மகுடம் சூடி நின்றானை	உயர்ந்த ரத்ன கிரீடத்தை அணிந்துகொண்டிருப்பவனுமான பெருமானை
திசைமுகன் அனையோர்	பிரமனைப்போன்ற அந்தணர்கள் வாழ்கிற
	நாங்கை நன்னடுவுள் செம்பொன்செய் கோயிலின் உள்ளே கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேன்—.

* * *—குறட்பிரமசாரியாய் மாவலி வேள்வியிற்சென்று மூவடிமண் கொண்டு உலகளந்தவனும், ஆர்த்தரான தேவர்களின் கூக்குரல் கேட்பதற்குப்

பாங்கான இடமென்று திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டிருப்பவனும், ஸம்ஸாரிகளையெல்லாம் ரக்ஷிக்கிறேனென்று முடிசூடியிருப்பவனுமான ஸர்வேச்வரனைச் செம்பொன்செய் கோயிலினுள்ளே கண்டு வாழ்ந்தேனென்கிறார்.

வசை அறு குறள்—உலகில் குள்ள வடிவைக்கண்டு குறைகூறிப் பலரும் பரிஹஸிப்பார்கள்; எம்பெருமான் கொண்ட குறளுருவம் அப்படியன்றியே ஒருகுறையுங் கூறவொண்ணாதபடி மிகவுமழகியதாயிருந்ததென்கை. அசைவு அறும் அமரர்—தங்களுடைய சேஷத்வ பாரதந்திரியங்களுக்கு நழுவுதலில்லாத அமரர் என்கை: திருப்பாற்கடலில் தேவர்கள் சென்றால் இக்கரையிலே நின்று கூப்பிடவேணுமத்தனையன்றி உள்ளே புகுந்து ஒரு கைங்கரியம்பண்ண யோக்யதையற்றிருப்பார்கள்; நித்யஸூரிகளோ வென்னில் அப்படியல்லாமல் எல்லா வடிமைகளுஞ் செய்யப்பெறுவர்கள்; ஆகவே, இங்கு 'அசைவறுமமரர்' என்றது நித்யஸூரிகளை யென்க. மணிமகுடம்—வடசொல் தொடர். (௪)

தீமனத்தரக்கர் திறலழித்தவனே
யென்று, சென்றடைந்தவர்தமக்கு *
தாய்மனத்திரங்கி யருளினைக்கொடுக்கும்
தயரதன்மதலையைச்சயமே *
தேமலர்ப்பொழில்சூழ் நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
காமனைப்பயந்தான் தன்னை நானடியேன்
கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. (௫)

தீ மனத்து	'தீய நெஞ்சையுடையரான
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்களினுடைய
திறல்	மிடுக்கை
அழித்தவனே	நாசம் செய்தவனே!'
என்று	என்று சொல்லிக்கொண்டு
சென்று அடைந்தவர் தமக்கு	வந்து கிட்டினவர்கள் விஷயத்தில்
தாய் மனத்து	தாய்போலே
இரங்கி	கரைந்து
அருளினை கொடுக்கும்	கிருபை பண்ணுகின்ற

தயரதன் மதலையை	தசரத புத்ரனானவனும்
காமனை பயந்தான் தன்னை	ப்ரத்யும்நனைப் படைத்தவனுமான பெருமானை
சயம் மே	ஜயசப்தங்கள் பொருந்தியிருக்கப்பெற்றதும்
தேன் மலர் பொழில் சூழ்	தேன்நிறைந்த புஷ்பங்களையுடைய சோலைகளாலே சூழப்பட்டதுமான
நாங்கை	திருநாங்கூரில்

நன்னடுவுள் செம்பொன்செய் கோயிலின் உள்ளே அடியேன் நான் கண்டு கொண்டு உய்ந்து ஒழிந்தேன்—.

* * *—'ஸாதுக்களை நலிவதையே தொழிலாகக்கொண்ட ராக்ஷஸர்களைத் தொலைத்தொழித்தவனே!' என்று சொல்லித்துதித்து வணங்கும் அன்பர்

திறத்திலே தாய்போல இரங்கியருள்புரியும் சக்ரவர்த்தி திருமகனாரைச் செம்பொன்செய் கோயிலில் கண்டேனென்கிறார்.

சயமே='ஸ்வயம்' என்ற வடசொல்லும் சயமெனத்திரியும், 'ஜயம்' என்ற வடசொல்லும் சயமெனத்திரியும்; சயம் மே=ஸ்வயமாகவே வந்து மேவியிருக்கப்பெற்ற தலம்; (அன்றியே) 'ஜய விஜயீபவ' என்று பல்லாண்டு பாடும்படியான ஜயசப்தங்கள் மேவப்பெற்ற என்னவுமாம். இனி, 'ஸஹ:' என்னும் வடசொல் ஸமூஹமென்னும் பொருள் கொண்டதாதலால் அதுவே இங்குச் சயமெனத்திரிந்ததாகக்கொண்டு 'ஸமூஹமான தேமலர்ப் பொழிலையுடைய' என்றுமுரைப்பர்.

காமனைப் பயந்தான்றன்னை=கண்ணபிரான் ருக்மிணிப்பிராட்டியினிடத்தில் மந்மதனுடைய அம்சமான ப்ரத்யும்நனைப் பெற்ற வரலாறு அறிக. (௫

மல்லைமாமுந்நீரதர்பட, மலையா
லணைசெய்து மகிழ்ந்தவன்றன்னை *
கல்லின்மீதியன்ற கடிமதிளிலங்கை
கலங்க, ஓர் வாளிதொட்டானை *
செல்வநான்மறையோர் நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன்
கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேனே. (௬

மல்லை மா முந்நீர்	செல்வம் மிக்க பெரிய கடலானது
அதர்பட	வழியாக அமையும்படி
மலையால்	மலைகளைக்கொண்டு
அணை செய்து	அணை கட்டி
மகிழ்ந்தவன் தன்னை	திருவுள்ள முகந்தவனும்,
கல்லின் மீது	(த்ரிகூட மென்னும்) மலையின்மேலே
இயன்ற	கட்டப்பட்ட
கடி மதிள்	அரணான மதிளை யுடைத்தான
இலங்கை	இலங்காபுரியானது
கலங்க	சிதறியொழியும்படி
ஓர் வாளி தொட்டானை	ஒரு அம்பைப்பிரயோகித்தவனுமான பெருமானை
செல்வம் நால் மறையோர்	சதுர்வேதங்களைச் செல்வமாகவுடைய அந்தணர் வாழ்கிற
நாங்கை நன்னடுவுள் செம்பொன்செய் கோயிலின் உள்ளே—;	
அல்லி மா மலராள் தன்னொடும்	பிராட்டியோடு கூட
அடியேன் கண்டு கொண்டு	அடியேன் ஸேவித்து
அல்லல் தீர்ந்தேன்	துன்பங்கள் தொலையப் பெற்றேன்.

* * *—கடலைக்கடந்து இலங்கைக்குச் செல்லநேர்ந்தபோது அக்கடல் தானே வழியாம்படி குன்றுகளைக்கொண்டு அணைகட்டுவித்து லீலாரஸ மநுபவித்தவனும், அம்புதுரந்து இலங்கையைப் பாழ்படுத்தினவனுமான பெருமா

ளைப் பிராட்டியுடனே செம்பொன்செய் கோயிலினுள்ளே கண்டு ஸம்ஸார தாபங்களெல்லாந் தீரப்பெற்றேனென்கிறார்.

கடல் ரத்னங்களுக்குப் பிறப்பிடமாகலால் 'மல்லைமா முந்நீர்' எனப்பட்டது. த்ரிகூடமென்னும் மலையின் சிகரத்திலே இலங்கைமாநகர் இயற்றப்பட்டதாதலால் 'கல்லின் மீதியன்ற' எனப்பட்டது. கல்—மலைக்கு ஆகுபெயர். கடி—அரண்.

செல்வநான்மறையோர்—"ப்ராஹ்மணாநாம் தநம் வேத:" என்று அந்தணர்கட்கு வேதமே செல்வமாகும். 'அந்தணர்மாடு' என்றே வேதத்திற்குப் பெயர் வழங்கும். (மாடு—செல்வம்.) .... .. (சு)

வெஞ்சினக்களிறும் வில்லொடுமல்லும்
வெகுண்டிறுத்தடர்த்தவன்றன்னை *
கஞ்சனைக்காய்ந்த காளையம்மானைக்
கருமுகில் திருநிறத்தவனை *
செஞ்சொல்நான்மறையோர் நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
அஞ்சனக்குன்றம் நின்றதொப்பானைக்
கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேனே. (எ)

வெம் சினம்	வெவ்விய கோபத்தை யுடைத்தான
களிறு	(குவலயாபீடமென்னும்) யானையை
வெகுண்டும்	சீறி முடித்தும்,
வில்	(கம்ஸன் பூஜையில் வைத்திருந்த) வில்லை
இறுத்து	முறித்தும்
மல்லும்	மல்லர்களையும்
அடர்த்தவன் தன்னை	முடித்தவனாய்
கஞ்சனை	கம்ஸனை
காய்ந்த	கோபித்து முடித்த
காளை	யுவாவான
அம்மானை	ஸ்வாமியாய்
கரு முகில் திரு நிறத்தவனை	காளமேகத் திருவுருவனாய்
அஞ்சனம் குன்றம் நின்றது ஒப்பானை	ஒரு மைமலைநின்றது போன்றுள்ளவனான பெருமானை
செம் சொல் நால் மறையோர்	அழகிய சொற்களை யுடையரான வைதிகர் வாழ்கிற

நாங்கை நன்னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலின் உள்ளே
கண்டுகொண்டு—;

அல்லல் தீர்ந்தேன்	துன்பங்கள் தொலையப் பெற்றேன்—.

* * *—முதலடியில், வெகுண்டு, இறுத்து, அடர்த்து என்பவை முறை முறையே களிற்றிலும் வில்லிலும் மல்லிலும் இயைக்கடவன: களிற்றை வெகுண்டவன், வில்லை இறுத்தவன், மல்லை அடர்த்தவன் எனக. இம்மூன்று காரியங்களும் கம்ஸவதத்திற்கு முந்துறமுன்னம் நடந்தவை. க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே இப்படிசெய்த சிறுச்சேவகங்களெல்லாம் விளங்கும்படியாகச் செம்

பொன்செய் கோயிலினுள்ளே, கண்டார் கண்குளிரும்படி ஓர் அஞ்ஜனகிரி நிற்பதுபோலே நிற்கும்பெருமானைக் கண்டுகொண்டு ஸகலதாபங்களும் தணியப் பெற்றேனென்றாராயிற்று. .... (எ)

அன்றியவாண னாயிரந்தோளுந்
துணிய, அன்றாழிதொட்டானை *
மின்திகழ்குடுமி வேங்கடமலைமேல்
மேவியவேத நல்விளக்கை *
தென்திசைத்திலதமனையவர் நாங்கைச்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
மன்றதுபொலிய மகிழ்ந்துநின்றானை
வணங்கிநான் வாழ்ந்தொழிந்தேனே. (அ)

அன்றிய — கோபித்து எதிரிட்ட
வாணன் — பாணாஸுரனுடைய
ஆயிரம் தோளும் — ஆயிரந்தோள்களும்
துணிய — அறுந்து விழும்படி
அன்று — அக்காலத்தில்
ஆழி தொட்டானை — திருவாழியைப் பிரயோகித்தவனும்
மின் திகழ் — ஒளிவிளங்காநின்ற
குடுமி — சிகரத்தையுடைய
வேங்கடம் மலை மேல் — திருவேங்கட மலையின் மேல்
மேவிய — பொருந்தியிருப்பவனும்
வேதம் நல் விளக்கை — வேதங்களால் காணக்கூடிய நல்ல விளக்கானவனும்,
தென் திசை — தென்திசைக்கு
திலதம் அனையவர் — திலகம்போன்ற மஹான்கள் வாழ்கிற
நாங்கை செம்பொன்செய் கோயிலின் உள்ளே—;
மன்று அது பொலிய — ஸ்ரீ வைஷ்ணவ கோஷ்டி விளங்க
மகிழ்ந்து நின்றானை — திருவுள்ளமுவந்து நிற்பவனுமான பெருமானை
நான் வணங்கி வாழ்ந்தொழிந்தேன்—.

* * *—தன் திருப்பேரனாகிய அநிருத்தனைச் சிறையிட்டுவைத்த வாணனது தோள்களைத் திருவாழியினால் துணித்தவனான கண்ணபிரானும், திருவேங்கடமலையில் ஸேவைஸாதிக்கும் திருவேங்கடமுடையானுமே எனக்குச் செம்பொன்செய் கோயிலினுள்ளே பேரருளாளப் பெருமாளாக ஸேவைஸாதிக்கக் கண்டேனென்கிறார்.

அன்றியவாணன்=அன்றுதல்—பகைத்தல். வாணனது தோள்களைத் துணித்துக்கொண்டே வருமளவில் பரமசிவன் வந்துவணங்கிப் பிரார்த்தித்ததனால் நான்குதோள்களைமாத்திரம் துணியாது உயிரோடு விட்டிட்டானென்று புராணங்கூறுகிற்க 'ஆயிரந்தோளுந்துணிய' என்னக்கூடுமோ வென்னில்; பெருந்தொகையில் சில சிறுஎண்கள் ஏறினாலும் குறைந்தாலும் அப்பெருந்தொகையாகவே வ்யவஹரிக்கும் வழக்கமுள்ளமையறிக. "ஆழிதொட்டானை" என்ற சொல்நயத்தால் வெகுலாகவமாகத் தோள்களைத் துணித்தமை விளங்கும்.

மன்றதுபோலிய=பலர் திரட்சியாகக் கூடுமிடத்திற்கு 'மன்று' என்று பெயர்; 'நாங்கை நாலாயிரம்' என்ற பழமொழியின்படி நாலாயிரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வாழ்ந்தவிடமாயிருந்ததுபற்றி "மன்றதுபொலிய" என்கிறார் என்னலாம்: (அது—முதல்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு.) ... ... (அ)

களங்கனிவண்ணா! கண்ணனே! என்றன்
கார்முகிலே! யெனநினைந்திட்டு *
உளங்கனிந்திருக்குமடியவர்தங்கள்
உள்ளத்துளூறியதேனை *
தெளிந்தநான்மறையோர் நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
வளங்கொள்பேரின்பம் மன்னிநின்றானை
வணங்கிநான் வாழ்ந்தொழிந்தேனே. (க)

களங்கனி வண்ணா — களாப்பழம்போன்ற திருநிறமுடையவனே!
கண்ணனே — ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே!
என் தன் கார் முகிலே — என்னுடைய காளமேகமே!
என நினைந்திட்டு — என்று தியானித்து
உளம் கனிந்திருக்கும் — நெஞ்சு பரிபக்குவமாயிருக்கிற
அடியவர் தங்கள் — அடியார்களுடைய
உள்ளத்துள் — ஹ்ருதயத்திலே
ஊறிய — ஊற்றுமாறாதே யிருக்கிற
தேனை — தேன் போன்றவனும்,
தெளிந்த நான்மறையோர் நாங்கை நன்னடுவுள் செம்பொன்செய் கோயிலின் உள்ளே—;
வளம் கொள் பேர் இன்பம் மன்னி நின்றானை — மிகுந்த பரமானந்தம் பொருந்தி நிற்பவனுமான பெருமானை
நான் வணங்கி வாழ்ந்தொழிந்தேன்—.

* * *—'கண்ணுக்குக் குளிர்ந்த களாப்பழம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனே!' என்றும் 'கண்ணபிரானே!' என்றும் 'காளமேகத்திருவுருவை நான் பூர்ணாநுபவம் செய்யும்படி உபகரித்தருளினவனே!' என்றும் அநுஸந்தித்து நெஞ்சுகனிந்திருக்கும் அன்பருடைய உள்ளத்திலே ஊறினதேன்போலே இனியனாயிருப்பவனைச் செம்பொன்செய் கோயிலினுள்ளே கண்டு வணங்கி வாழ்ந்தேனென்கிறார்.

தெளிந்த நான்மறையோர்=ஒருஸமயத்திலே ஸர்வேச்வரன் ரக்ஷகனென்றிருப்பது, மற்றொருஸமயத்திலே மற்றொன்று ரக்ஷகமென்றிருப்பது, ஆகவிப்படி மாறிமாறிக் கலங்குகையின்றியே, எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் எவ்வவஸ்தையிலும் எம்பெருமானே ரக்ஷகன் என்னும் தெளிவுடையார் வாழுந்திருநாங்கூர் என்க. இப்படிப்பட்ட தெளிவுடையார்க்குக் காட்சிகொடுத்துக்கொண்டு நிற்கப் பெற்றோமேயென்னும் மகிழ்ச்சி வடிவிலேதோன்ற நின்றமையால் "வளங்கொள் பேரின்பம் மன்னிநின்றானை" என்றார். ... (க)

தேனமர்சோலை நாங்கைநன்னடுவுள்
செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே *
வானவர்கோனைக் கண்டமைசொல்லும்
மங்கையார் வாட்கலிகன்றி *
ஊனமில்பாடலொன்பதோடொன்றும்
ஒழிவின்றிக் கற்றுவல்லார்கள் *
மானவெண்குடைக்கீழ் வையகமாண்டு
வானவராகுவர் மகிழ்ந்தே. (௧0)

தேன் அமர் சோலை	வண்டுகள் படிந்த சோலைகளையுடைய	ஊனம் இல் பாடல்	குறையொன்றுமில்லாத பாசுரமான
நாங்கை	திருநாங்கூரில்	ஒன்பதோடு ஒன்றும்	இப்பத்துப்பாட்டுக்களையும்
நல் நடுவுள்	நட்ட நடுவில்	ஒழிவு இன்றி	ஒன்றும் விடாமல்
செம்பொன் செய் கோயிலின் உள்ளே	செம்பொன்செய் கோயிலென்னுந் திருப்பதியிலே	கற்று வல்லார்கள்	ஓதி யுணரவல்லவர்கள்
வானவர் கோனை	தேவாதிதேவனை	மானம்	பரப்பையுடைய
கண்டமை	தாம் ஸேவித்தபடியை	வெண் குடை கீழ்	வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ் (இருந்துகொண்டு)
சொல்லும்	அருளிச்செய்தவரும்	வையகம்	பூ மண்டலத்தை
மங்கையார்	திருமங்கையிலுள்ளார்க்குத் தலைவரும்	ஆண்டு	அரசாண்டு
வாள்	வாட்படையை யுடையவருமான	மகிழ்ந்து	உவந்து
கலிகன்றி	திருமங்கையாழ்வாருடைய,	வானவர் ஆகுவர்	(பிறகு) நித்யஸூரிகளுமாவர்.

* * *—திருநாங்கூர் நன்னடுவுள் செம்பொன்செய்கோயிலென்னுந் திருப்பதியில் "கண்டு கொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே" என்றும் "கண்டு நான் வாழ்ந்தொழிந்தேனே" என்றும் எம்பெருமானைத்தாம் ஸேவிக்கப்பெற்றமையை ஒரு கால் சொன்னாற்போலே ஒன்பதின்கால் சொன்ன திருமங்கையாழ்வாருடைய இப்பாசுரங்களை ஒன்றும் வழுவாமே அப்யஸிக்கவல்லவர்கள் வெண்கொற்றக் குடையின்கீழ் வீற்றிருந்து இவ்வுலகை நெடுங்காலமரசாண்டு பின்னர் நித்ய ஸூரிகள் திரளிலும் சென்று சேரப்பெறுவரென்று இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பயன்சொல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று. .... (ய)

அடிவரவு:—பேரணி பிறப்பு திட வசை தீ மல்லை வெஞ்சினம் அன்றிய களங்கனி தேனமர் மாற்று.

மூன்றாந்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—நான்காந்திருமொழி.

மாற்றரசர்மணிமுடியும்.

திருநாங்கூர்த் திருத்தெற்றியம்பலத் திருப்பதியின் மங்களாசாஸனத் திருப்பதிகம்.

மாற்றரசர்மணிமுடியுந் திறலுந்தேசும்
　　மற்றவர்தம் காதலிமார் குழையும் * தந்தை
கால்தளையுமுடன்கழல வந்துதோன்றிக்
　　கதநாகங்காத்தளித்த கண்ணர்கண்டீர் *
நூற்றிதழ்கொளரவிந்தம் நுழைந்தபள்ளத்து
　　இளங்கமுகின் முதுபாளை பகுவாய்நண்டின் *
சேற்றளையில் வெண்முத்தம்சிந்து நாங்கூர்த்
　　திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. (க)

பள்ளத்து — தாழ்ந்த நிலத்தில் முளைத்துள்ள

நூறு இதழ் கொள் அரவிந்தம் நுழைந்த — பல இதழ்களையுடைய தாமரைப் பூவிலே பிரவேசித்த

பகு வாய் நண்டின் — விரிந்தவாயை யுடைத்தான நண்டினுடைய

சேறு அளையில் — சேறுமிக்க வளையிலே

இள கமுகின் முது பாளை — இளைய பாக்குமரங்களினுடைய முற்றின பாளையானது

வெண்முத்தம் சிந்து — வெளுத்த முத்துக்களை இறைக்கப்பெற்ற

நாங்கூர் — திருநாங்கூரில்

திருத்தெற்றியம்பலத்து — திருத்தெற்றியம்பலமென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளியுள்ள

என் — எனக்கு ஸ்வாமியாய்

செம் கண் மால் — செந்தாமரைக் கண்ணனான ஸர்வேச்வரன் (எப்படிப் பட்டவனென்றால்,)

மாறு அரசர் — பகைவரான (துரியோதனன் முதலிய) அரசர்களினுடைய

மணி முடியும் — மாணிக்கங்களிழைத்த கிரீடங்களும்

திறலும் — வலிவும்

தேசும் — தேஜஸ்ஸும்

அவர் தம் காதலிமார் குழையும் — அவ்வரசரது மனைவிகளின் காதணியும்

தந்தை — தன் தகப்பனான வஸுதேவருடைய

கால் தளையும் — காலிலே இடப்பட்டிருந்த விலங்கும்

உடன் கழல — ஏககாலத்திலே ஒழியும்படியாக

வந்து தோன்றி	திருவவதரித்தவனும்	காத்து அளித்த	ரக்ஷித்தருளினவனுமுள்ள
கதம்	சீற்றத்தையுடைய	கண்ணர் காண்மீர்	கண்ணபிரான் காண்மின்.
நாகம்	கஜேந்திராழ்வானை		

* * *—இத்திருமொழியிற் பாசுரங்களை, பின்னடிகள் முன்னாக முன்னடிகளை அந்வயித்துக்கொள்க. முன்னடிகள் எம்பெருமான் வைபவத்தையும் பின்னடிகள் திருப்பதியின் வளத்தையும் பேசுவன. முன்னடிகளை முன்னே அந்வயித்துப் பின்னடிகளைப் பின்னே அந்வயிப்பதும் பொருந்தும். "மாற்றரசர் மணிமுடியுந் திறலுந்தேசும் மற்றவர்தங் காதலிமார் குழையும் தந்தை கால்தளையு முடன்கழல வந்துதோன்றிக் கதநாகங் காத்தளித்த கண்ணர் திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண்மால் கண்டீர்" என்றாற்போலே அந்வயிக்கவேண்டும். மேற்பாசுரங்களிலும் இங்ஙனமே அந்வயிக்கலாம். ஆயினும், பின்னடிகளை முன்னே அந்வயித்து முன்னடிகளைப் பின்னே அந்வயித்துப் பொருள்கொள்வதே நன்கு பொருந்தும்

திருநாங்கூரின் ஒரு பகுதியாகிய திருத்தெற்றி யம்பலமென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கும் செந்தாமரைக் கண்ணன் யாரென்றால், மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தவனும், முதலையைத் துணித்த ஸ்ரீகஜேந்திராழ்வானைக் காத்தவனுமான கண்ணனேயாவன்—என்கிறார். "தந்தை காலில் விலங்கற வந்து தோன்றிய தோன்றல்" என்கிறபடியே கண்ணபிரான் திருவவதரிக்ும்போதே தனது தாய் தந்தையரான வஸுதேவ தேவகிகளின் கால்விலங்கு இற்றுமுறிந்தது; பிறகு நாளடைவில் கம்ஸ, சிசுபால, துர்யோதநாதிகளான அசுரப்பூண்டுகளெல்லாம் ஒழிந்தன; ஆயினும் "மாற்றரசர் மணிமுடியும் திறலும் தேசும்" என்று தொடங்கி "உடன் கழல" என்று எல்லாம் ஒரேகாலத்தில் நடந்தவைபோல ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது ஒரு சமத்காரமாகும். கண்ணபிரானாகத் திருவவதரித்தபின் வெகு விரைவாகப் பகைவரைத் தொலைத்தாயிற்று என்பதைக் காட்டும் இவ்வதிசயோக்தி. தந்தைகால்தளை கழன்றது முன்னே; மாற்றரசர் மணிமுடியும் திறலும் தேசும் ஒழிந்தது வேறொரு காலத்தில்; அவர்தம் காதலிமார் குழைகள் கழன்றது அதற்குப் பிறகு: இப்படியிருந்தும், இவையெல்லாவற்றையுங்கூட்டி "உடன்கழல" என்றது—கண்ணபிரானுடைய சந்நிவேசத்தை விளக்குவதொரு அதிசயோக்தியென்க. பர்த்தாக்கள் மாண்டொழிந்தபின்பு மனைவியர் ஒருவகை ஆபரணமும் அணியக்கூடாதாகையால் இவர்கள் கைம்பெண்டாட்டிகளாயினர் என்பதைக் காட்டும் 'அவர்தம் காதலிமார் குழையும்—கழல' என்றது. குழை என்றவிது ஆபரணங்களெல்லாவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம்: தாலியற்றவர்களாக என்றவாறு.

தந்தை கால் தளை கழன்ற வரலாறு:—மதுரா நகரத்தில் யதுவம்சத்தாரில் உக்ரஸேநன் என்றொரு தர்மிஷ்டன் அரசனாயிருந்தான்; அவனது மகன் கம்ஸனென்பான்: இக்கஞ்சன் துஷ்டர்களில் தலைவனாயிருந்துகொண்டு பெரியோர்

கட்குத் தீமையும் புல்லியர்கட்கு நன்மையும் செய்துகொண்டு தன் பலத்தினால் தனது தந்தையாகிய உக்ரஸேநனைச் சிங்காசனத்தினின்று தள்ளிவிட்டுத்தானே அரசாண்டுவருங் காலத்து, கம்ஸன் தனது உடன்பிறந்தவளாகிய யுக்தவயது வாய்ந்த தேவகியை வஸுதேவர்க்கு விவாஹம் செய்வித்து அவ்விவாஹம் முடிந்தபின் அவளை வஸுதேவர் மாளிகையிற் கொண்டுவிடுகைக்காகத் தேரேற்றிக்கொண்டு தான் தேவகியிடத்தில் மிக்க அன்பு ஆதரத்துடன் ஸாரதியாயிருந்து தேரை நடத்திவரும்போது, ஆகாயத்தில், 'அறிவுகேடனே! நீ யாரிடத்தில் அன்பு பூண்டிருக்கின்றனையோ அத்தேவகியின் எட்டாவது கர்ப்பம் உன்னைக் கொல்லப்போகிறது' என்று ஒரு அசரீரி வாக்குப் பிறக்க, அதனைக் கேட்ட கம்ஸன் திடுக்கிட்டு 'இனி நாம் தப்ப வழி யாது?' என்று யோசித்து, 'இவள் பிழைத்திருந்தாலன்றோ இவளது எட்டாவது பிள்ளை நம்மைக் கொல்லப்போகிறது; இப்போதே இவளைக் கொன்றுவிடுவோம்' என்றெண்ணிக் கத்தியை உருவிக்கொண்டு தேவகியைக் கொலைசெய்யப்புக, வஸுதேவர் அவனுக்குப் பல தருமங்களையும் காலகதியையும் பரக்க உபதேசிக்கவும் அவன் அதை மதியாமல் ஒரே பிடிவாதமாய் நிற்க, பின்பு வஸுதேவர் 'அப்பா! உனக்கு இவள் கையால் சாவு இல்லை; இவளுடைய பிள்ளைகையினாலல்லவோ சாவு நேரிடப்போகிறது; இவளுக்குப் பிள்ளை பிறந்தவுடன் அப்பிள்ளைகளை உன்னிடம் கொடுத்துவிடுகிறேன்; நீ அவற்றைக்கொன்றுவிடு' என்றுசொல்ல, கம்ஸன் அதை யுக்தமென்றுகொண்டு இத்தம்பதிகளை விலங்கிட்டுச் சிறையிலடைத்திட்டான். சிலநாள் கழிந்தபின், தேவகி கர்ப்பந்தரித்துப் பிள்ளைபெற்றாள்; வஸுதேவர் அப்பொழுதே அப்பிள்ளையைக் கம்ஸனிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துவிட, அவன் அதைக் காலைப்பிடித்துக் கல்மேல் அறைந்து கொன்றுவிட்டான். 1. "மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோத" என்கிறபடியே இவ்விதம் ஆறு பிள்ளைகளைக் கொன்றான். எம்பெருமானால் நியமிக்கப்பட்ட யோக நித்திரை யெனப்படும் மாயை நந்தகோபருடைய கோகுலத்திலிருந்த வஸுதேவ பத்தினியாகிய ரோஹிணியின் வயிற்றிலிருந்த வாயுரூபமான ஆறு மாதத்துக் கர்ப்பத்தைக் கலைத்துவிட்டு அவ்வஸுதேவருடைய மற்றொரு பத்தினியான தேவகியின் வயிற்றிலிருந்த ஆதிசேஷாம்சமான கர்ப்பத்தைக் கொண்டுபோய் அந்த ரோஹிணியின் வயிற்றில் சேர்த்திட, இங்ஙனம் வஸுதேவ பத்தினிகளுள் தேவகியின் கர்ப்பத்தில் (ஏழாவது கருவாக) ஆறுமாஸமும் ரோஹிணியின் கர்ப்பத்தில் மற்றோர் ஆறு மாஸமுமிருந்து பலராமன் பிறந்தனன். பிறகு தேவகியிடம் எட்டாவது கர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாய் அவதரிக்க அப்போதே வஸுதேவ தேவகிகளின் கால் விலங்கு இற்றுமுறிந்து விழுந்தது என்பதாம்.

கதநாகம் காத்தளித்த—கதம்—கோபம்; 'முதலையின் வாயிலே அகப்பட்டு நாம் இப்படி நெடும்போதாகத் துடியாநிற்கவும் எம்பெருமான் வந்து உதவிற்

---

1. பெரியாழ்வார் திருமொழி 5-3-1.

றிலனே!, என்ன கண்ணற்றவனோ!' என்று எம்பெருமான்மேல் கொண்ட கோபமென்னலாம். அன்றியே, சாதியியற்கைக்கு உரியவிசேஷணமாகவுமாம்; "தொடரெடுத்த மால்யானை" என்றதுபோல.

[நூற்றிதழ்கோள் இத்யாதி.] வடமொழியில் தாமரைக்கு 'சதபத்ரம்' என்றொரு பெயருண்டாதலால் அதற்கு இணங்கிய விசேஷணமாம் இது. அரவிந்தம்—தற்சமவடசொல். நண்டுகள் உணவுக்காகத் தாமரைப்பூவிலே சென்று புகுவதுண்டு; அங்ஙனம் போயிருக்கும்போது அந்த நண்டின் வளையில் பாக்குப் பாளைகளினின்று வெண்முத்துக்கள் இறைக்கப்பட்டு வளை மூடப்படுகின்ற தாம் திருநாங்கூரில். .... (க)

போற்றொடித்தோள் மடமகள்தன் வடிவுகொண்ட
போல்லாதவன்பேய்ச்சி கொங்கைவாங்கி *
பெற்றெடுத்த தாய்போலமடுப்ப, ஆரும்
பேணாநஞ்சுண்டுகந்த பிள்ளைகண்டீர் *
நெல்தொடுத்த மலர்நீலம் நிறைந்தசூழல்
இருஞ்சிறையவண்டொலியும் நெடுங்கணார்தம் *
சிற்றடிமேல்சிலம்பொலியுமிழற்று நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. (உ)

நெல்	நெற்கதிர்களின்மேல்
தொடுத்த	வரிசை வரிசையாகக் கட்டப்பட்ட
நீலம் மலர்	கரு நெய்தற் பூக்களாலே
நிறைந்த	நிறைந்துள்ள
சூழல்	சுற்றுப்புறங்களில்
இரு சிறைய வண்டு ஒலியும்	அழகிய சிறகுகளையுடைய வண்டுகளின் ஆரவாரமும்
நெடு கண்ணார் தம்	நீண்ட கண்களையுடையரான மாதர்களது
சிறு அடிமேல்	சிறிய பாதங்களிலணிந்த
சிலம்பு	தண்டைகளினுடைய
ஒலியும்	ஓசையும்
மிழற்று	தொனிக்கப்பெற்ற

நாங்கூர், திருத்தெற்றியம்பலத்து,
என் செங்கண் மால்;—;

பொன் தொடி	பொன் வளைகளணிந்த
தோள்	புஜங்களை யுடையவளும்
மடம்	ஆத்மகுணமுடையவளுமான
மகள் தன்	யசோதைப் பிராட்டியினுடைய
வடிவு கொண்ட	வேஷத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டுவந்த
பொல்லாத வன் பேய்ச்சி	மிகவும் பொல்லாத பூதனையானவள்
கொங்கை	(தனது) முலையை
வாங்கி	கையாலெடுத்து
பெற்றுஎடுத்த தாய் போல மடுப்ப	பெற்று வளர்த்த தாய் போலே (அன்புடையவள் போலக் கண்ணனது வாயில்) வைத்திட,
ஆரும் பேணா நஞ்சு	ஒருவரும் விரும்பமாட்டாத விஷத்தை
உண்டு	(முலைப்பாலுடனே) பருகி
உகந்த	ஸந்தோஷமடைந்த
பிள்ளை கண்டீர்	சிறுவன் காண்மின்.

* * *—திருநாங்கூர் வயல்களில் நெற்பயிர்கள் செழித்து வளர்கின்றன; அந்த நெற்கதிர்களின்மேல் கருநெய்தற் பூக்கள் வரிசைவரிசையாகப் படர்ந்திருக்கின்றன; இப்படிப்பட்ட சுற்றுப்புறங்களில் வண்டுகளின் ஆரவாரமும், பூக்கொய்வதற்காகச் சென்ற மங்கைமார்களின் பாதச்சிலம்புகளின் ஆரவாரமும் சேர்ந்து தொனிக்கின்றனவாம். இப்படிப்பட்ட திருநாங்கூரிலுள்ள திருத்தெற்றியம்பலத் திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் யாவனென்னில்; முன்பு கம்ஸனால் ஏவப்பட்டுப் பேய்வடிவை மறைத்துத் தாய்வடிவு கொண்டு நஞ்சுதீற்றிய முலைகொடுக்கவந்த பூதனையின் ஸ்தந்யத்தை உறிஞ்சியுண்டு அவளுயிரை முடித்த கிருஷ்ணசிசுவாகிய எம்பெருமானேயாவன்.

குழந்தையானது தன்னைத் தாயென்றே நினைத்துக்கொள்ளும்படி யசோதை போலவே ஆபரண அலங்காரங்கள் செய்துகொண்டு வந்தாளாதலால் "பொற்றொடித்தோள் மடமகள்தன் வடிவுகொண்ட" எனப்பட்டது. "தாய்போல் மடுப்ப" என்றபாடத்தில் சீர்கெடும்; "தாய்போல மடுப்ப" என்பதே ஆன்றோர்பாடம். ... ... (உ)

படலடைத்த சிறுகுரம்பைநுழைந்துபுக்குப்
பசுவெண்ணெய் பதமாரப் பண்ணைமுற்றும் *
அடலடர்த்த வேற்கண்ணார்தோக்கைபற்றி
அலந்தலைமை செய்துழலுமையன்கண்டீர் *
மடலெடுத்த நெடுந்தெங்கின்பழங்கள்வீழ
மாங்கனிகள் திரட்டுருட்டா வருநீர்ப்பொன்னி *
திடலெடுத்து மலர்சுமந்தங்கிழியு நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. (ங)

மடல் எடுத்த நெடு தெங்கின் — பாளைகள் மிகவும் நிறைந்து உயர்ந்துள்ள தென்னை மரங்களினின்று,
பழங்கள் — காய்கள்
வீழ — (மாமரங்களின்மீது) விழ (அதனால் உதிர்ந்த)
மாங்கனிகள் திரட்டு — மாம்பழத்திரள்களை
உருட்டா — உருட்டிக் கொண்டும்
மலர் சுமந்து — (பலவகைப்) பூக்களையடித்துக் கொண்டும்
வரும் நீர் — பெருகுகின்ற பிரவாஹத்தையுடைய
பொன்னி — காவேரியானது
திடல் எடுத்து — மேட்டு நிலங்களை யெடுத்து விட்டு
இழியும் — வெள்ளமிடப்பெற்ற
நாங்கூர், திருத்தெற்றியம்பலத்து என் செங்கண் மால்—;
பசு வெண்ணெய் பதம் ஆர — அப்போது கடைந்துவைத்த வெண்ணெயை அமுது செய்வதற்காக
படல் அடைத்த சிறு குரம்பை நுழைந்து புக்கு — படலிட்டு மூடிவைத்த சிறு குடில்களிலே நுழைந்து உள்ளே போய்
அடல் அடர்த்த வேல் கண்ணார் — போர்செய்வதற்குரிய வேற்படைபோன்ற கண்களையுடையரான இடைச்சிகளினுடைய
தோக்கை — சேலைத் தலைப்பை

பற்றி — பிடித்திழுத்து
அலந்தலைமை செய்து — துன்பமான சேஷ்டைகளைப் பண்ணி
பண்ணை முற்றும் உழலும் — இடைச்சேரி யெங்குந் திரிகின்ற
ஐயன் கண்டீர் — மஹாநுபாவன் காண்மின்.

* * *—திருவாய்ப்பாடியில் கண்ணபிரானுடைய களவுத்தொழில்கள் ப்ரஸித்தமாகையால், அவரவர்கள் மனைகளில் வெண்ணெய் திரட்டிச் சேமித்து வைத்துப் படலும்மிட்டடைத்துப் பாதுகாவல் செய்துவைப்பர்கள்; அப்படிப் பட்ட சிறுகுடில்களிலும் தந்திரமாகப்பிரவேசித்து வெண்ணெயை வாரியுண்ப தும், "மாதர்கள் தம்மிடம்புக்குக் கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவை கீறி, நிச்சலுந் தீமைகள்செய்வாய்" என்கிறபடியே பெண்களிடத்தில் சிலதீம்பு களைச் செய்வதுமாய் இப்படியே திருவாய்ப்பாடிமுழுவதையும் நலிவுபடுத்தின நாராயணனே திருத்தெற்றியம்பலத்திலுள்ளான் காண்மின்.

குரம்பை—குடிசை. பசுவெண்ணெய்=பசுமைமாறாத வெண்ணெய்; அப் போதுதான் கடைந்து திரட்டினவெண்ணெய். பதமார='பதம்' என்னுஞ் சொல்லுக்கு உள்ள பல பொருள்களில் உண்பதும் ஒரு பொருள். தோக்கை— முன்தானை. அலந்தலைமை—'அலந்தலை' என்னுஞ் சொல்லின்மேல் பண்புப் பெயர்விகுதி ஏறிக்கிடக்கிறது; துன்பம் என்பதுபொருள். வியாமோஹம் என்றபொருளுமுண்டு.

[மடலெடுத்த இத்யாதி.] திருநாங்கூரெங்கும் தென்னைமரங்களும் மாமரங் களும் மலிந்துகிடக்கின்றன; ஓங்கியிருக்கின்ற தெங்குகளினின்று தேங்காய் கள் மாமரங்களின் மீது விழவே, அந்த அதிர்ச்சியினால் மாம்பழங்கள் உதிர்ந்து வீழ்கின்றன; அவற்றையெல்லாம் திரட்டியுருட்டிக் கொண்டும் மற்றும் பலவகை யான புஷ்பங்களை யடித்துக்கொண்டும் பெருவெள்ளமாகப் பிரவஹிக்கின்ற காவிரியாற்றுக்கால்களையுடையது திருநாங்கூர்.

திடலெடுத்து=திடல்-திடர்; எழுத்துப்போலி. திடராவது மேட்டுநிலம்; பெருவெள்ளம் பெருகும்போது மேடுகளெல்லாம் கரைந்து ஸமநிலமாதல் இயல்பு.

வாராரும் முலைமடவாள் பின்னைக்காகி
வளைமருப்பிற் கடுஞ்சினத்து வன்தாளார்ந்த *
காரார்திண் விடையடர்த்து வதுவையாண்ட
கருமுகில்போல் திருநிறத்தென்கண்ணர்கண்டீர் *
ஏராரும் மலர்ப்பொழில்கள் தழுவியெங்கும்
எழில்மதியைக் கால்தொடர விளங்குசோதி *
சீராரு மணிமாடம் திகழுநாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. (ச)

ஏர் ஆரும் — அழகுபொருந்திய
மலர் — புஷ்பங்களையுடைய
பொழில்கள் — சோலைகளானவை
எங்கும் தழுவி — ஆகாசமுள்ளவளவும் வியாபித்து
எழில் மதியை — அழகிய சந்திரனை

கால் தொடா — (அசையவொட்டாமல்) கால்கட்டப் பெற்றதும்
விளங்கு சோதி சீர் ஆரும் மணிமாடம் திகழும் — விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய அழகிய மணிமாடங்கள் பிரகாசிக்கப் பெற்றதுமான
நாங்கூர், திருத்தெற்றியம்பலத்து என் செங்கண் மால்—;
வார் ஆரும் முலை — கச்சணிந்த முலையையுடையவளும்
மடவாள் — ஆத்மகுணங்களை யுடையவளுமான
பின்னைக்கு ஆகி — நப்பின்னைப் பிராட்டியைப் பெறுதற்காக,
வளை மருப்பின் — வளைந்த கொம்புகளை யுடையனவாய்
கடு சினத்து — மிக்க கோபத்தை யுடையனவாய்
வன் தாள் ஆர்ந்த — வலிய கால்களை யுடையனவாய்
கார் ஆர் — கருநிறம் பொருந்தியவான
திண் விடை — வலிய ரிஷபங்களை
அடர்த்து — வலியடக்கி
வதுவை ஆண்ட — (அவளை) விவாஹஞ் செய்துகொண்ட
கரு முகில் போல் திரு நிறத்து என் கண்ணர் கண்டீர் — நீலமேகச்யாமளனான நம் கண்ணபிரான் காண்மின்.

* * *—அழகிய சோலைகளால் சூழப்பட்டதும் சந்திரமண்டலத்தளவும் ஓங்கியிருந்துள்ள மணிமாடங்கள் மலிந்ததுமான திருநாங்கூரில் திருத்தெற்றியம்பலத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் யாவனென்னில்; முன்பொருகால் நப்பின்னைப் பிராட்டியைத் திருமணம்புரிவதற்காக அதற்கு இடையூறாயிருந்த கொழுத்த ரிஷபங்களேழையும் செருக்கடக்கி அவளை மணம்புணர்ந்த காளமேகத்திருவுருவனான கண்ணபிரானேயாவன் என்பதாம். .... (அ)

கலையிலங்குமகலல்குல் கமலப்பாவை
கதிர்முத்த வெண்ணகையாள் கருங்கணாய்ச்சி *
முலையிலங்குமொளிமணிப்பூண் வடமுந்தேய்ப்ப
மூவாத வரைநெடுந்தோள் மூர்த்திகண்டீர் *
மலையிலங்கு நிரைச்சந்தி மாடவீதி
யாடவரை, மடமொழியார்முகத்து * இரண்டு
சிலையிலங்கி மனஞ்சிறைகொண் டிருக்குநாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. (௯)

மலை இலங்கு — மலைபோல் விளங்குகின்ற
நிரை — வரிசை வரிசையாக
சந்தி — ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற
மாடம் — மாடங்களையுடைய
வீதி — தெருக்களிலே
மடம் மொழியார் — இனிய பேச்சையுடைய பெண்களின்
முகத்து — முகத்திலுள்ள
இரண்டு சிலை — இரண்டு விற்கள்போன்ற புருவங்களானவை
விலங்கி — வளைந்து
ஆடவரை — ஆண் பிள்ளைகளின்
மனம் — மனத்தை
சிறை கொண்டு இருக்கும் — ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொண் டிருக்கப்பெற்ற

நாங்கூர், திருத்தெற்றியம்பலத்து என்
செங்கண் மால்—;
கலை இலங்கும் மேகலை விளங்கப்பெற்ற
அகல் அல்குல் { அகன்ற நிதம்பத்தை யுடையளாய்
கதிர் முத்த வெள் நகையாள் { ஒளிபொருந்திய முத்துப் போலே வெளுத்த பற்களை யுடையளான
கமலம் பாவை { பெரிய பிராட்டியினுடையவும்
கரு கண் ஆய்ச்சி { கறுத்த கண்களை யுடையளான நப்பின்னைப் பிராட்டியினுடையவும்
முலை தனங்களிலே
இலங்கும் விளங்குகின்ற
ஒளி மணி { அழகிய மணிகளிழைத்துச் செய்யப்பட்ட
பூண் கண்டிகையும்
வடமும் ஹாரமும்
தேய்ப்ப உராய, (அதனால்)
மூவாத நித்யயௌவனம் மாறாத
வரை நெடு தோள் { மலைபோன்று நெடிய திருத்தோள்களை யுடைய
மூர்த்தி கண்டீர் ஸ்வாமி காண்மின்.

* * *—ஆண்களை எளிதில் வசப்படுத்தும் வல்லமைவாய்ந்த பெண்கள் மலிந்திருப்பதை வருணிப்பதும் நகர்ச்சிறப்பை வருணித்தலாதலால் அதனை வருணிக்கிறார் பின்னடிகளில். திருநாங்கூரில் வீதிகள்தோறும் மலைமலையான மாடங்கள் வரிசை வரிசையாக இடைவிடாது ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கின்றன; அப்படிப்பட்ட வீதிகளில், மதுரமான பேச்சையுடைய பெண்கள் தங்களுடைய புருவநெறிப்பினால் ஆண்பிள்ளைகளின் மனத்தைக் கவர்ந்து கொள்ளுகின்றனராம்; இப்படிப்பட்ட அழகிற்சிறந்த மாதர் வாழப்பெற்ற திருநாங்கூரில் திருத்தெற்றியம்பலத் தெம்பெருமான் யாவனென்னில்;—பெரிய பிராட்டியாரோடும் நப்பின்னைப் பிராட்டியோடும் நித்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணுகிற்கச் செய்தேயும் யௌவனம் சிறிதும் மாறாத நித்யயுவாவான பெருமான் காண்மின் என்பதாம்.

கலையிலங்கும்=‘மேகலை’ என்ற சொல் முதற்குறையாகிக் கலை என்று கிடக்கிறது என்று கொள்ளலாம். கலை—வஸ்த்ரமுமாம். “முலையிலங்கு மொளி மணிப்பூண் வடமும் தேய்ப்ப” என்பதனால் அப்பிராட்டிமாருடைய கலவி சொல்லப்பட்டதென்க.

முகத்து இரண்டு சிலை=விற்போன்ற புருவங்கள் என்னவேண்டுமிடத்து, வில் என்றே கூறினது ரூபகாதிசயோக்தியாம். ... ... (ரு)

தான்போலுமென்றெழுந்தான் தரணியாளன்
அதுகண்டு தரித்திருப்பானரக்கர்தங்கள் *
கோன்போலுமென்றெழுந்தான் குன்றமன்ன
இருபதுதோளுடன் துணித்த வொருவன்கண்டீர் *
மான்போலும் மென்னோக்கின் செய்யவாயார்
மரகதம்போல் மடக்கிளியைக் கைமேல்கொண்டு *
தேன்போலும் மென்மழலைபயிற்று நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. (சு)

மான் போலும் மென் நோக்கின்	மானின் நோக்குப்போன்ற அழகிய நோக்கை யுடையராய்
செய்ய வாயார்	சிவந்த அதரத்தைய முடையரான பெண்கள்
மரகதம் போல்	மரதகப்பச்சைபோலே பசுமையாய்
மடம்	அழகியதான
கிளியை	கிளிப்பிள்ளையை
கை மேல் கொண்டு	தங்கள் கைகளின்மேல் வைத்துக்கொண்டு
தேன் போலும் மெல் மழலை	தேன்போலினிய மிருதுவான பேச்சை
பயிற்றும்	கற்பிக்கப்பெற்ற

நாங்கூர் திருத்தெற்றியம்பலத்து என் செங்கண் மால்—;

தரணி ஆளன் தான்போலும் என்று எழுந்தான்	'(இராமனென்கிற ஒரு சிறு மனிசன்) பூமியை யெல்லாம் தானே ஆள்பவனாக நினைத்து அஹங்காரப் படுகின்றான்;
அது கண்டு	அதை அறிந்தும்
தரித்து இருப்பான்	(அந்த ராமனைத் தண்டியாமல்) பொறுத்திருப்பவன்
அரக்கர் தங்கள் கோன் போலும்	ராக்ஷஸர்க்குத் தலைவனாவனோ'
என்று	என்றிப்படி நினைத்து
எழுந்தான்	கிளர்ந்தவனான இராவணனுடைய
குன்றம் அன்ன	மலைபோன்ற
இருபது தோள்	இருபது தோள்களையும்
உடன்	ஏககாலத்தில்
துணித்த	அறுத்தொழித்த
ஒருவன் கண்டீர்	தனிவீரன் காண்மின்.

* * *—இப்பாட்டின் முன்னடிகட்குப் பொருள் சொல்லுவது ஸூக்ஷ்ம புத்திசாலிகளுக்கன்றி மற்றையோர்க்கு இயலாது. முற்காலத்தில், ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் என்கிற ஒருஸ்வாமியும் இன்னுஞ்சில முதலிகளுமாக இதற்குப் பொருள் என்னவென்று ஆராயத் தொடங்கினர்; அவர்கட்குப் பொருள் தோன்றவில்லை; அப்போது பட்டர் மிகச் சிறுபிராயத்தவராயிருந்தார்; அப்போது அருளிச்செயல் மூலம் ஓதியிருந்தாரல்லர் பட்டர்; ஆனாலும், பட்டர் சிறுபிராயமே தொடங்கி எல்லாவழிகளிலும் தமது ஸூக்ஷ்ம புத்தியைச் செல்லவிட்டுப் பலவகையான அர்த்த விசேஷங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டு ஆச்சரியமாக விளங்கி வந்தமையால் பல பெரியோர்களும் பட்டரைப் பணிந்து அர்த்தங்கள் கேட்பதுண்டு; அப்படியே கீழ்ச்சொன்ன அரையர் முதலானோரும் பட்டரிடம் சென்று 'இப்பாட்டுக்குப் பொருள் என்ன?' என்று கேட்டனர்; அப்போதே பட்டர் 'பாசுரத்தை விளங்கச் சொல்லுங்கள்' என்று சொல்லி ஒருகால் பாசுரத்தைக் கேட்டவாறே, "தான்போலுமென் றெழுந்தான் தரணியாளன் அதுகண்டு தரித்திருப்பானரக்கர் தங்கள் கோன் போலும்" என்கிற வரையில் இராவணன் வார்த்தையின் அநுவாதம்—என்று சொல்லிப் பொருளைவிளக்கிக் காட்டினர். இங்கே வியாக்கியான வாக்கியம் வருமாறு:—"ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையரும் மற்றுமுள்ள முதலிகளுமாக

'இப்பாட்டிற் சொல்லுகிற தென்?' என்று பட்டருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஒருகால் இயலைக் $ கேளா, 'ராவணன் வார்த்தைகாண்' என்றருளிச் செய்தார். [தான்போலு மித்யாதி.] ஒரு க்ஷத்ரியன்போலே எதிரியென்று வந்தான்; அது கண்டு தரித்திருப்பான் ராக்ஷஸராஜனும்—என்று கிளர்ந்தெழுந்த ராவணனுடைய மலைபோலே யிருக்கிற இருபது தோளையும் துணித்த தனிவீரன்கிடீர்" என்று.

இப்பொருளை விவரித்துக் காட்டுவோம்;—திருத்தெற்றியம்பலத் தெம்பெருமான் யாவனென்னில், இராவணனுடைய மலைபோன்ற இருபது தோள்களையும் துணித்த தனிவீரன்; அந்த இராவணன் எப்படிப்பட்டவனென்னில், மிகவும் அஹங்காரந்தோற்றச் செருக்கி வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டே போர்க்களத்தில் கிளர்ந்தவன்; அப்படி அவன் செருக்குடன் சொன்னவார்த்தை ஏதென்னில்; 'தான் போலுமென்றெழுந்தான் தரணியாளன் அதுகண்டு தரித்திருப்பான் அரக்கர்தங்கள் கோன்போலும்' என்கிற இவ்வார்த்தையாம். இவ்வார்த்தைக்கு அர்த்தமேதென்னில்; இராமனென்று ஒரு பயல் தான் பெரியவொரு க்ஷத்ரியன்போல எதிரியென்று வருகிறதாம்; அதைக்கண்டு ஒருவன் பொறுத்திருக்கிறதாம்; அப்படி பொறுத்திருப்பவன் ராக்ஷஸர்கட்குத் தலைவனென்று பெயர் சுமந்திருப்பதாம்; என்று வெகு அற்பமாகச் சொல்லி யுத்தத்திற்குக் கிளம்பினனென்கை. இதனால், இராமன் தனக்கு எதிரியென்று புறப்படுவதற்கும் தகுதியற்றவன் என்பதும், இராமன் போர்க்கு வரச்செய்தேயும் தான் ஆறியிருப்பது தன்பெருமைக்குத் தகாதென்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டனவாம்.

இப்பாட்டின் இவ்வரிய பெரிய பொருளை உணராதவர்கள் பிறரும் உணர்ந்து கொள்ள இட மில்லாதபடி "தான்போலு மேன்றெழுந்தான்" என்றும் "கோன்போலு மேன்றெழுந்தான்" என்றும் பாடத்தையே மாறுபடுத்திப் பதிப்பித்தும் ஓதுவித்தும் வருவது வருந்தத் தக்கது.

பின் ஒன்றரையடிகள் திருநாங்கூரின் சிறப்பை வருணிப்பன. அழகிய பெண்கள் தங்கள் கைமீது பசுங்கிளியை வைத்துக்கொண்டு இனிய பேச்சுக்களை அவற்றுக்குக் கற்பிக்குமிடமாம் திருநாங்கூர். ... ... (சு)

பொங்கிலங்கு புரிநூலும் தோலுந்தாழப்
போல்லாத குறளுருவாய்ப் பொருந்தாவாணன் *
மங்கலம்சேர் மறைவேள்வி யதனுள்புக்கு
மண்ணகலம் குறையிரந்த மைந்தன்கண்டீர் *
கோங்கலர்ந்த மலர்க்குழலார் கோங்கைதோய்ந்த
குங்குமத்தின் குழம்பளைந்த கோலந்தன்னால் *
செங்கலங்கல் வெண்மணல்மேல் தவழுநாங்கூர்த்
திருத்தேற்றியம்பலத்தேன்சேங்கண்மாலே. (எ)

$ கேளா—கேட்டு என்றபடி.

கொங்கு அலர்ந்த	பரிமளம் பரவாநின்ற
மலர்	பூக்களையணிந்த
குழலார்	கூந்தலையுடையரான மாதர்களினுடைய
கொங்கை	தனங்களின்மீது
தோய்ந்த	படிந்த
குங்குமத்தின் குழம்பு	குங்குமச்சாறுதன்னை
அளைந்த	அளைந்ததனாலுண்டான
கோலம் தன்னால்	அழகினால்
செம்	சிவந்திருக்கிற
கலங்கல்	வெள்ளமானது
வெண் மணல் மேல் தவழும்	வெளுத்த மணற்குன்றுகளின்மேல் பரவப்பெற்ற

நாங்கூர், திருத்தெற்றியம்பலத்து என் செங்கண் மால்—;

பொங்கு இலங்கு புரிநூலும்	மிக விளங்குகின்ற யஜ்ஞோபவீதமும்
தோலும்	க்ருஷ்ணாஜிநமும்
தாழ	தொங்கப்பெற்ற
பொல்லாத குறள் உரு ஆய்	அழகிய வாமநமூர்த்தியாகி
பொருந்தா வாணன்	ஆஸுரப்ரக்ருதியான மஹாபலியினுடைய
மங்கலம் சேர்	மங்களம் பொருந்திய
மறை	வேதகோஷத்தையுடைய
வேள்வி அதனுள்	யாகபூமியிலே
புக்கு	எழுந்தருளி
குறை	தனக்கு வேண்டியதான
மண் அகலம்	பூமியை
இரந்த	யாசித்த
மைந்தன் கண்டீர்	சிறுக்கன் காண்மின்

* * *—பிரமசாரியாச்ரமத்திற்கு உரிய கோலத்துடனே வாமநரூபியாய் மாவலியின் யாகபூமியிற் சென்று பூமிதானம் பெற்ற பெருமானே திருத்தெற்றியம்பலத்திலுள்ளானென்கிறது. யஜ்ஞோபவீதமும் க்ருஷ்ணாஜிநமும் ப்ரஹ்ம சர்ய ஆச்ரமத்திற்கு உரியவை. "அழகிய குறளுருவாய்" என்று சொன்னால் கண்ணெச்சில் படுமோ என்றஞ்சி 'பொல்லாத குறளுருவாய்' என்றார். 'பொல்லாத' என்றது எதிர்மறை யிலக்கணையால், நல்லதென்றபடி. ஸாக்ஷாத் ஸர்வேச்வரன் எழுந்தருளப் பெற்ற யாகமாகையாலே 'மங்கலம் சேர்' என்று வேள்விக்கு அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது.

[கோங்கலர்ந்த இத்யாதி.] பரிமளம் கமழ்கின்ற பூக்களையணிந்த கூந்தலை யுடைய பெண்கள் நீரில்படிந்து தீர்த்தமாடுகையில் தங்கள் கொங்கைத் தடங்களில் அணிந்திருந்த குங்குமக் குழம்புகளைத் தேய்த்து அலம்புவதனால் ஜலப்ரவாஹமானது சிவப்பு நிறம்பெற்று வெண்மணல் நிலங்களிலே தவழ்கின்றதாம் திருநாங்கூரில். இதனால் அவ்வூர்ப் பெண்களின் செல்வமிகுதி சொல்லப்பட்டதாம். நீர் வெள்ளத்தைச் செந்நிறமாக்குவதற்குப் போதுமான குங்குமப்பூச் சாறு முலைத்தடங்களில் பூசப்பெறுவது செல்வம் மிக்கவர்க்கேயன்றோ. "கொவ்வைவாய் மகளிர் கொங்கைக் குங்குமங் கழுவிப்போந்த, தெய்வ நீர் கமழுநாங்கூர்" என்பர் மேல் திருமொழியிலும். .... (எ)

சிலம்பினிடைச் சிறுபரல்போல் பெரியமேரு
திருக் குளம்பில் கணகணப்பத் திருவாகாரம்
குலுங்க * நிலமடந்தைதனை யிடந்துபுல்கிக்
கோட்டிடைவைத் தருளியவெங் கோமான்கண்டீர் *
இலங்கியநான் மறையனைத்து மங்கமாறும்
ஏழிசையும் கேள்விகளுமெண்டிக்கெங்கும் *
சிலம்பியநற் பெருஞ்செல்வம் திகழுநாங்கூர்த்
திருத்தேற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. (ங)

இலங்கிய	(பிரமாணங்களுள் சிறந்ததாக) விளங்குகின்ற
நால் மறை அனைத்தும்	எல்லா வேதங்களும்
அங்கம் ஆறும்	(வியாகரணம் முதலிய) ஆறு அங்கங்களும்
ஏழ் இசையும்	ஸப்தஸ்வரங்களும்
கேள்விகளும்	இதிஹாஸ புராணங்களும் (ஆகிய இவை)
எண் திக்கு எங்கும்	எட்டுத் திசைகளிலுமெல்லாம்
சிலம்பிய	கோஷம் செய்யப்பெற்றதும்
நல் பெரு செல்வம்	நல்ல அளவற்றசெல்வம்
திகழும்	விளங்கப்பெற்றதுமான

நாங்கூர், திருத்தெற்றியம்பலத்து
என் செங்கண்மால்—:

சிலம்பின் இடை	தண்டைச்சிலம்பின் நடுவிலிட்ட
சிறு பரல் போல்	சிறிய பருக்காங்கல்போல
பெரிய மேரு	பெருத்த மேருமலையானது
திரு குளம்பில்	அழகிய குளம்பிலே
கணகணப்ப	கணகணவென்று ஒலிக்கும்படியாகவும்
திரு ஆகாரம் குலுங்க	(திருமார்பில்) பிராட்டி யிருக்குமிருப்பு குலுங்கும்படியாகவும்
நிலம் மடந்தைதனை	பூமிப்பிராட்டியை
இடந்து	கோட்டால் குத்தியெடுத்து
புல்கி	தழுவிக்கொண்டு
கோட்டிடை	கோரப்பல்லின்மீது
வைத்து அருளிய	ஸ்தாபித்துக்கொண்ட
எம் கோமான் கண்டீர்	எம்பெருமான் காண்மின்.

* * *—வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் இதிஹாஸபுராணங்களும் எங்குப் பார்த்தாலும் பெரிய கோஷமாக அதிகரிக்கப் பெற்றதும் இதனையே பெருஞ் செல்வமாக வுடையதுமான திருநாங்கூரில் திருத்தெற்றியம்பலத்திலுள்ள பெருமான் யாவனென்னில்; வராஹமூர்த்தியாகிப் பூமிப்பிராட்டியை உத்தரிப்பித்த பெருமான் காண்மின் என்பதாம். அண்டபித்தியிற் சார்ந்து கிடந்த பூமிப்பிராட்டியை அதனின்று ஓட்டுவிடுவித் தெடுக்கும்போது மேருமலையானது (வராஹமூர்த்தியின்) குளம்பில் ஒடுங்கிக் கிடக்கும்படி மிகப்பெரிய வராஹத் திருவுருவெடுத்ததாகப் புராணங்கள் கூறுவதை உட்கொண்டு இப் பாசுரமருளிச் செய்யப்பட்டது. 1. "தீதறு திங்கள் பொங்கு சுடரும்பரும்ப

1. பெரியதிருமொழி 11—4—3.

ருலகேழிளோடு முடனே, மாதிர மண்சுமந்த வடகுன்று நின்ற மலையாறு மேழு கடலும், பாதமர்சூழ் குளம்பினக மண்டலத்தினொருபாலொடுங்க வளர்சேர், ஆதிமுன்னையாகி அரணைய மூர்த்தியது” என விரிவாக அருளிச்செய்வது காண்க. ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகனும் வரதராஜபஞ்சாசத் ஸ்தோத்ரத்தில் “[illegible] ?” என்று வராஹாவதாரத்தின் பெருமையில் ஈடுபட்டுப் பேசின ச்லோகமுணர்க.

[சிறுபரல் சிலம்பினிடைப் போல் பெரியமேரு திருக்குளம்பில் கணகணப்ப] “[illegible] கணகணாயதே” என்ற புராண ச்லோகத்தை யடியொற்றி அருளிச்செய்கிறபடி. ஒரு தண்டைச் சிலம்பிலே மிகச்சிறிய பருக்காங்கல்லை யிட்டுவைத்தால் அது எப்படி கண கணவென்று ஒலிக்குமோ அப்படியே பெரிய மேருமலையானது வராஹநாயனுருடைய திருக்குளம்பிலே கணகணத்த தென்றவிதனால்—மிகப்பெரிய மேருமலையும் ஒருகுளம்பின் ஏகதேசத்திலே ஒடுங்கும்படியாக வராஹநாயனார் அத்தனைபெரிய வடிவுகொண்டாரென்பது விளக்கப்பட்டதாம்.

திருவாகாரம் குலுங்க=‘அகலகில்லேனிறையும்’ என்று பிராட்டியிருக்குமிருப்புக் குலுங்கும்படியாக. ... . (அ)

ஏழுலகும் தாழ்வரையுமெங்குமூடி
எண்டிசையும் மண்டலமும்மண்டி * அண்டம்
மோழையெழுந்தாழிமிகு மூழிவெள்ளம்
முன்னகட்டி லொடுக்கிய வெம்மூர்த்திகண்டீர் *
ஊழிதோறுமூழிதோறு முயர்ந்தசெல்வத்து
ஓங்கியநான் மறையனைத்தும் தாங்குநாவர் *
சேழுயர்ந்த மணிமாடம் திகழுநாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. (௯)

ஊழிதொறும் ஊழிதொறும்	காலம் செல்லச் செல்ல
உயர்ந்த	வளர்ந்துவருகிற
செல்வத்து	செல்வத்தையுடையராய்
ஓங்கிய நான்மறை அனைத்தும் தாங்கு நாவர்	சிறந்த வேதங்களையெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற நாவையுடையரான வைதிகர்கள் வாழப்பெற்றதும்
சேழ் உயர்ந்த மணி மாடம் திகழும்	மிகவும் உயர்ந்த மணிமாடங்கள் விளங்கப்பெற்றதுமான
	நாங்கூர், திருத்தெற்றியம்பலத்து என் செங்கண்மால்—;
ஏழ் உலகும்	ஸப்தத்வீபங்களும்
தாள் வரையும்	பக்கத்துச்சிறுமலைகளையுடைய பெரியமலைகளும்
எங்கும்	ஆகிய எவ்விடங்களையும்

முடி	ஆக்கிரமித்து	ஆழி மிகும்	கடல் பெருகும்படியான
எண் திசையும்	எட்டுத்திக்குக்களிலும்	ஊழி வெள்ளம்	பிரளயப் பெரு வெள்ளத்தை
மண் தலமும்	எல்லாப் பூமியிலும்	முன்	முன்பொருகால்
அண்டம்	அண்டத்திலும்	அகட்டில்	திருவயிற்றில்
மண்டி	பரவி	ஒடுக்கிய	அடக்கிக் கொண்ட
மோழை யெழுந்து	மோழை கிளம்பி	எம் மூர்த்தி கண்டீர்	எமது ஸ்வாமியாவான்.

* * *—நாள்செல்ல நாள்செல்லச் செல்வம் குறைந்து போவதுண்டே பலர்க்கு ; அப்படியல்லாமல் மேன்மேலும் வளர்ந்து வரும்படியான செல்வத்தை யுடையர்களாயும் சதுர்வேதங்களையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற நாவையுடையவர்களாயு மிருக்கிற அந்தணர்களால் நிறைந்த திருநாங்கூரில் திருத்தெற்றியம் பலத்திலுள்ள எம்பெருமான் பண்டு பிரளயப் பெருங்கடல் வெள்ளம் உலகமெங்கும் பரவினபோது உலகத்தையெல்லாம் திருவயிற்றின் ஒரு மூலையிலே ஒடுக்கின ஆபத்பந்துவான பெருமான் காண்மின் என்பதாம்.

“பாதா:ப்ரத்யந்தபர்வதா:” என்ற அமர நிகண்டின் படி, பெரியமலைக்கு அடுத்துள்ள சிறுமலைகள் பாதங்களாகச் சொல்லப்படுதலால், இங்கே ‘தாள் வரையும்’ என்றதற்கு ‘பக்கத்துச் சிறு மலைகளையுடைய பெரிய மலைகளும்’ என்று பொருள் கூறப்பட்டது,

மோழையெழுந்து—கீழ் வெள்ளம் மேற்கிளர்தல் மோழையெழுச்சியெனப் படும். மோழை—கீழாறு. அகடு—கீழ்வயிறு. மூர்த்தி—ஸ்வாமி. .... (கூ)

சீரணிந்த மணிமாடம் திகழுநாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலை *
கூரணிந்த வேல்வலவனாலிநாடன்
கொடிமாட மங்கையர்கோன் குறையலாளி *
பாரணிந்த தொல்புகழான் கலியன்சொன்ன
பாமாலை யிவையைந்து மைந்தும் வல்லார் *
சீரணிந்த வுலகத்து மன்னராகிச்
சேண்விசும்பில் வானவராய்த் திகழ்வர்தாமே. (கo)

சீர் அணிந்த	சிறப்புப் பொருந்திய	என்	எனக்கு ஸ்வாமியான
மணி மாடம்	மணிமாடங்கள்	செம்கண் மாலை	செந்தாமரைக்கண் பெருமான் விஷயமாக,
திகழும்	விளங்கப் பெற்ற	கூர் அணிந்த வேல் வலவன்	கூர்மை பொருந்திய வேற்படையை ஆளுமவரும்
நாங்கூர்	திருநாங்கூரிலுள்ள	ஆலி நாடன்	திருவாலி நாட்டுக்குத் தலைவரும்
திருத் தெற்றியம் பலத்து	திருத்தெற்றியம்பலமென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கிற		

கொடி மாடம் மங்கையர் கோன்	கொடிகளணிந்த மாடங்களை யுடைய திருமங்கையி லுள்ளார்க்குத் தலைவரும்
குறையல் ஆளி	திருக்குறையலூரை ஆள்பவரும்
பார் அணிந்த தொல் புகழான்	பூமிக்கு அலங்காரமான தொல்புகழை யுடைய வருமான
கலியன்	திருமங்கையாழ்வார்
சொன்ன	அருளிச்செய்த
பா மாலை இவை ஐந்தும் ஐந்தும்	இப் பத்துப் பாசுரங்களையும்
வல்லார் தாம்	ஓத வல்லவர்கள்
உலகத்து	இவ்வுலகத்தில்
சீர் அணிந்த மன்னர் ஆகி	அரசர்களாகி வாழ்ந்து (பிறகு)
சேண் விசும்பில்	பரமாகாச மென்கிற பரமபதத்திலே
வானவர் ஆய்	நித்ய ஸூரிகளோடு ஒத்தவர்களாய்
திகழ்வர்	விளங்கப் பெறுவர்கள்.

* * *—திருநாங்கூர்த் திருத்தெற்றியம்பலத் தெம்பெருமான் விஷயமாகத் திருமங்கைமன்னன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இப்பாசுரங்களை ஓதவல்லவர்கள் இஹலோகத்தில் உள்ள வளவும் ராஜாதிராஜர்களாய் வீறுபெற்று விளங்கி, பிறகு நித்ய விபூதியிலுஞ் சென்று நித்யகைங்கரியம் பண்ணப் பெறுவர்களென்று பயனுரைத்துத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. ... ... (௧௦)

அடிவரவு:—மாற்று, பொன், படல், வாரார், கலை, தான், பொங்கு, சிலம்பு, ஏழ், சீரணி, தூம்பு.

நான்காந்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து — ஐந்தாந்திருமொழி,

தூம்புடைப்பனைக்கைவேழம்.

திருநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்திருப்பதி மங்களாசாஸனத் திருப்பதிகம்.

தூம்புடைப் பனைக்கைவேழம் துயர்கெடுத்தருளி * மன்னு
காம்புடைக் குன்றமேந்திக் கடுமழைகாத்தவெந்தை *
பூம்புனல்பொன்னிமுற்றும் புகுந்து பொன்வரண்ட * எங்கும்
தேம்பொழில் கமழுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (க)

தூம்பு உடை பனை கை வேழம்	துளையையுடைத்தாய் பனைபோன்றதான துதிக்கையையுடைய கஜேந்திராழ்வானது
துயர்	துன்பத்தை
கெடுத்தருளி	போக்கியருளினவனும்
மன்னு காம்பு உடை குன்றம்	வேரூன்றின மூங்கில்களையுடைத்தான கோவர்த்தனமலையை
ஏந்தி	(குடையாக) எடுத்துப்பிடித்து
கடு மழை	கடிதான மழையை
காத்த	தடுத்தவனுமுள்ள
எந்தை	எம்பெருமான், (எவ்விடத்திலுள்ளானென்னில்;
பூ புனல் பொன்னி	அழகிய ஜலத்தையுடைத்தான காவேரியானது
முற்றும் புகுந்து	எங்கும்பாய்ந்து
பொன்	பொற்குவியல்களை
வரண்ட	கொண்டுவந்து தள்ளப்பெற்றதும்
எங்கும்	கண்டவிடமெங்கும்
தேம் பொழில் கமழும்	தேன்மிக்கசோலைகள் பரிமளம் வீசப்பெற்றதுமான
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
திருமணிக் கூடத்தான்	திருமணிக்கூடமென்னும் திருப்பதியிலுள்ளான்.

* * *—தாமரைப்பொய்கையிலே முதலைவாயிலகப்பட்டுத்துடித்த கஜேந்திராழ்வானது துயரைத் தொலைத்தருளினவனும், கோவர்த்தனமலையைக் குடையாகவெடுத்துக் கடுமழையில் நின்றும் கோநிரையைக் காத்தருளினவனுமான எம்பெருமான் நம்போன்றவர்களினுடைய துயரையும் தொலைப்பதற்காகத் திருநாங்கூரில் திருமணிக்கூடமென்னுந் திருப்பதியிலே வந்து தங்கியிராநின்றான். அத்திருநாங்கூர் எப்படிப்பட்டதென்னில்; காவிரியாற்றின் பாய்ச்சல் எங்கும் பரவிக் கண்டவிடமெங்கும் பொற்குவியல்கள் கொண்டு குவிக்கப்பெற்றிருப்பதும் தேன்மிக்க சோலைகள் கமழப்பெற்றதுமாம்.

முதலடியில், 'பணைக்கை' என்றும் பாடமுண்டு; பருத்த கையையுடைய என்றபடி. மூன்றாமடியிலும் 'முற்றும்' 'முற்றம்' என்பன பாடபேதங்கள். வரண்ட—தள்ள; 1. "மழைப்பேரருவி மணிவரண்டி வந்திழிய" என்ற திருமழிசைப்பிரான் பிரயோகமுங் காண்க. .... (க)

கவ்வைவாளெயிற்று வன்பேய்க் கதிர்முலை சுவைத்து * இலங்கை
வவ்விய விடும்பைதீரக் கடுங்கணை துரந்தவெந்தை *
கொவ்வைவாய்மகளிர்கொங்கைக் குங்குமம் கழுவிப்போந்த *
தெய்வநீர் கமழுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (உ)

கவ்வை	ஆரவாரம்செய்பவளாய்
வாள் எயிறு	வாள்போன்று கூர்மையான பற்களையுடையளாய்
வல் பேய்	கல்நெஞ்சளான பூதனையினுடைய
கதிர் முலை	(விஷத்தாலே) புகர் பெற்றிருக்கிறமுலையை
சுவைத்து	உறிஞ்சி உண்டவனும்
இலங்கை வவ்விய	லங்காபுரியைப் பற்றின
இடும்பை	(ராக்ஷஸப்பூண்டுகள் நெருங்கியிருத்தலாகிற) கேடானது
தீர	தொலையும்படியாக
கடுங் கணை	கடுமையான அம்புகளை
துரந்த	(அவ்விலங்கையின்மீது) செலுத்தினவனுமுள்ள
எந்தை	ஸ்வாமியானவன்
(எவ்விடத்துள்ளானென்னில்;)?	
கொவ்வை வாய் மகளிர்	கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடையரான பெண்கள்
கொங்கை	(தங்கள்) கொங்கைத்தடத்தினின்று
குங்குமம்	குங்குமச்சேறுகளை
கழுவி	கழுவ,
போந்த	(அவற்றோடுகூடிப்) பெருகுகின்ற
தெய்வம் நீர்	திவ்யமான தீர்த்தமானது
கமழும்	வாஸனைவீசப்பெற்ற
நாங்கூர், திருமணிக்கூடத்தான்—.	

* * *—யசோதைப்பிராட்டிபோல் வேஷம்பூண்டு முலைகொடுத்துக் கொல்ல வந்த பூதனையின் முலையை உறிஞ்சியுண்டு அவளுயிரை மாய்த்தவனும், இலங்கையில் ராக்ஷஸப்பயல்கள் இடையறாது நெருங்கியிருத்தலாகிற கேடு தீரும்படி அம்புகளைத்துரந்து வெற்றி பெற்றவனுமான எம்பெருமான் நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்திலுள்ளான்.

நாங்கூர் எப்படிப்பட்டதென்னில்; மங்கைமார் தங்கள் கொங்கைத் தடத்தில் அணிந்திருந்த குங்குமச்சேறுகளைத் தீர்த்தமாடும்போது நீரில் கழுவ, அவற்றோடுகூடிப் பெருகுகின்ற திவ்யதீர்த்தம் கமழப்பெற்றதாம்.

மூன்னடிகளில் "இலங்கை மன்னிய விடும்பை தீர" "இலங்கை மன்னிய விடும்பை கூர" என்பன பாடபேதங்கள். "வவ்விய விடும்பை தீர" என்னும்

1. நான்முகன் திருவந்தாதி—39.

பாடம் பெரும்பான்மையாக வழங்கிவரக் காண்கிறோம். வியாக்கியானத்திலு முள்ளது. .... (௨)

மாத்தொழில் மடங்கச்செற்று மருதிறநடந்து * வன்தாள்
சேத்தொழில்சிதைத்துப் பின்னைசெவ்வித்தோள் புணர்ந்தவெந்தை *
நாத்தொழில் மறைவல்லார்கள் நயந்தறம் பயந்த * வண்கைத்
தீத்தொழில் பயிலுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே (௩)

மா	குதிரைவடிவுகொண்டுவந்த கேசியென்னு மஸுரனுடைய
தொழில்.	(பராக்ரமச்) செயல்களெல்லாம்
மடங்க	அடங்கும்படி செய்து (அவ்வஸுரனை)
செற்று	கொன்றொழித்தவனும்
மருது	மருதமரங்கள்
இற	இற்றுமுறிந்துவிழும்படி
நடந்து	தவழ்நடைகற்றவனும்
வல் தாள்	வலிய கால்களையுடைய
சே	(ஏழு) ரிஷபங்களினுடைய
தொழில்	வியாபாரத்தை
சிதைத்து	பங்கப்படுத்தி
பின்னை	நப்பின்னைப் பிராட்டியினுடைய
செவ்வி தோள்	அழகியதோள்களோடே
புணர்ந்த	கலவி செய்தவனுயுமுள்ள
எந்தை	எம்பெருமான்
	(எங்குள்ளானென்னில் ;)
நா தொழில்	நாவுக்கு வியாபாரமாக
மறை	வேதங்களை
வல்லார்கள்	கற்றுவல்லவர்கள்
நயந்து அறம் பயந்த	ஆசையோடே தருமங்களை யனுஷ்டித்த
வண் கை	உதாரமான கைகளாலே
தீ தொழில்	அக்நிகாரியங்களை
பயிலும்	இடைவிடாது . செய்யப்பெற்ற
	நாங்கூர், திருமணிக்கூடத்தான்—.

* * *—குதிரை வடிவுகொண்டு தன்னைக்கொல்லவந்த கேசியென்னும் அஸுரனை யொழித்தவனும், இரட்டை மருதமரங்கள் முறிந்து விழும்படி நடை கற்றவனும், ஏழெருதுகளையடர்த்து நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே ஸம்ச்லேஷித்தவனுமான பெருமான் நாங்கூர்த்திருமணிக்கூடத்திலுள்ளான்.

ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களால் நிறைந்த வைதிகர்கள் வாழுமிடம் திருநாங்கூர் என்பன பின்னடிகள். ஈற்றடியில் "தீத்தொழில் பயிலும்" என்றவிடத்து விரோதாபாஸாலங்காரம் அறியத்தக்கது. 'தீத்தொழில்' என்பதற்கு தீய தொழில் [கெட்ட காரியம்] என்றும் பொருள் படுமாதலால் அதனை முந்துற விரோதப்பொருளாகக்கொள்க ; வேதமோதித் தருமங்களை யனுட்டிப்பவர்கள் என்று மூன்றாமடியில் சொல்லிவைத்து, அன்னவர்கள் தீயதொழிலைப் பயில்கின்றனரென்பது விரோதம்; ஔபாஸநம் முதலிய அக்நிகாரியங்களை நடத்துபவர்கள் என்று பொருள்கொண்டு விரோதத்தை அகற்றுக: ஆகவே விரோதாபாஸாலங்காரம் இது. ... ... (௩)

தாங்கருஞ் சினத்துவன்தாள் தடக்கைம்மா மருப்புவாங்கி *
பூங்குருந்தொசித்துப் புள்வாய்பிளந்து எருதடர்த்த வெந்தை *
மாங்கனி நுகர்ந்தமந்தி வந்துவண்டிரிய * வாழைத்
தீங்கனி நுகருநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (௪)

தாங்க அரு சினத்து	(ஒருவராலும்) தாங்க முடியாத கோபத்தை யுடையதும்
வன் தாள்	வலிவுள்ள கால்களை யுடையதும்
தட கை	பெரிய துதிக்கையை யுடையதுமான
மா	(குவலயாபீடமென்னும்) யானையினுடைய
மருப்பு	தந்தத்தை
வாங்கி	பிடுங்கிப் போட்டவனும்
பூ குருந்து ஒசித்து	பூத்த குருந்தமரத்தை முறித் தொழித்தவனும்
புள் வாய் பிளந்து	பகாஸுரனுடைய வாயைக் கிழித்தவனும்
எருது அடர்த்த	ரிஷபங்களை வலியடக்கினவ னுமுள்ள

எந்தை	எம்பெருமான்
	(எவ்விடத்திலுள்ளானெனில் ;)
மா கனி	மாம்பழங்களை
நுகர்ந்த	புஜித்த
மந்தி	குரங்கானது
வந்து	(அந்த மாமரத்தினின்றும் வாழை மரத்திலே) வந்து சேர்ந்து
வண்டு இரிய	(அங்கிருந்த) வண்டுகள் சிதறியோடும்படியாக
தீம் வாழை கனி	இனிய வாழைப்பழங்களை
நுகரும்	புஜிக்கப் பெற்ற
	நாங்கூர், திருமணிக்கூடத்தான்—.

* * *—கம்ஸனாலேவப்பட்டுச் சினமூண்டுவந்த குவலயாபீடமென்னும் மதகரியின் மருப்பையொசித்து ஒழித்தவனும், அஸுராவேசம்பெற்ற குருந்த மரத்தை முறித்துத் தள்ளினவனும், கொக்கின் வடிவுகொண்டு வந்த பகாஸுர னுடைய வாயைப் பிளந்தொழித்தவனும், எருதுகளை யடர்த்தவனுமான எம்பெருமான் நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்திலுள்ளான்.

நாங்கூர் எப்படிப்பட்டதென்னில்; அவ்வூர்ச் சோலைகளில் குரங்குக ளானவை மூந்துற மாம்பழங்களைப்புசித்து அந்த ரஸம் தெகுட்டவே, வேறொரு ரஸத்தினால் போதுபோக்கவேணுமென்று வாழைப்பழங்களை நுகரத்தொடங்கு கின்றன; அப்போது அவற்றில் மதுவைப் பருகுவதற்காக ஏற்கனவே படிந் திருந்த வண்டினங்கள் அஞ்சிக்கிளம்பி ஓடுகின்றன. இதுவாயிற்று அவ்வூர்ச் சோலைகளின் நிலைமை.

"எருதடர்த்த" என்றவிடத்திற்கு, நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக ஏழெருது களைக்கொன்ற வரலாறு தவிர மற்றொரு வரலாறுங் கொள்ளலாம்; அதாவது— கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட அசுரர்களில் அரிஷ்டனென்பவன் எருது வடிவங் கொண்டு பசுக்களையெல்லாம் முட்டி இடைச்சேரியைப் பயப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனது திருவயிற்றின்மேற் கண்வைத்துக் கொம்புகளை நீட்டிப் பாய்ந்துவர, கண்ணபிரான் அவனைக் கொம்புகளிற்பிடித்து அசையவொட்டா

மற்செய்து தன் காலினால் அவன் வயிற்றில் ஓரிடி இடித்து அவன் கழுத்தைப் பிடித்துக் கசக்கி அவனுடைய கொம்புகளில் ஒன்றைப்பறித்து அதனாலேயே அவனை யடித்துக்கொன்றனன் என்பதாம்.

தீங்கனி=தீம்—இனிமை. ... ... (௪)

கருமகளிலங்கையாட்டி பிலங்கொள் வாய்திறந்து * தன்மேல்
வருமவள் செவியும்மூக்கும் வாளினால் தடிந்தவெந்தை *
பெருமகள் பேதைமங்கை தன்னொடும் பிரிவிலாத *
திருமகள் மருவுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (௫)

		(எவ்விடத்திலுள்ளானெனில்,)	
கருமகள்	சண்டாள ஸ்த்ரீபோல் மிகவும் தண்ணியளாய்	பெரு மகள்	பெருமைதங்கிய ஸ்த்ரீயாயும்
இலங்கை யாட்டி	லங்காபுரிக்கு அதிகாரம் செலுத்துமவளாய்	பேதை	(அடியாருடைய குற்றங்களை) அறியாதவளாயுமிருக்கிற
பிலம் கொள் வாய் திறந்து தன்மேல் வருமவள்	குகைபோன்ற வாயைத் திறந்துகொண்டு தன்மேல் வந்தவளான சூர்ப்பணகையினுடைய	மங்கை	பூமிப்பிராட்டியும்
		திரு மகள்	பெரிய பிராட்டியும்
செவியும் மூக்கும்	காதையும் மூக்கையும்	தன்னொடும் பிரிவு இலாத	தன்னைவிட்டு ஒரு நொடிப் பொழுதும் பிரியாதவர்களாய்
வாளினால்	வாட்படையினால்	மருவும்	பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற
தடிந்த எந்தை	அறுத்தொழித்த ஸ்வாமி	நாங்கூர், திருமணிக்கூடத்தான்—.	

* * *—ஸ்ரீராமபிரான் ஒருவருஷகாலம் பஞ்சவடியில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது ஹேமந்தகாலத்தில் சூர்ப்பணகை அழகிய வடிவமெடுத்து வந்து இராகவனைக்கண்டு காமவிகாரமடைந்து தன்னை மனைவியாகக் கொள்ளுமாறு விரும்ப, இராகவன் 'எனக்கு ஒரு மனைவி இருக்கிறாள்; என் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனை யடைந்தாயாகில் ஸுகமடையலாம்' என்று சொல்ல, அப்படியே அவள் லக்ஷ்மணனிடம் செல்ல, 'நான் ஒருவர்க்கு வேலைக்காரன், என்னை மணந்தால் நீயும் வேலைக்காரியாவாய்; ஆகையால் அவரையே மணந்துகொள்வது உனக்கு நலம்' என்று லக்ஷ்மணன் சொல்ல, இப்படி அங்குமிங்குமாய்த் திரிந்து இஷ்டத்தைப் பெறாமல் 'நம் இஷ்டத்தை இந்த ஸீதை நிறைவேறவொட்டாமல் செய்கிறாளாகையால் இவளைத் தின்றுவிடுவோம்' என்று அவ்வரக்கி ஸீதாதேவியிடம் ஓட, உடனே இலக்குமணன் இராமபிரானது ஆஜ்ஞையினால் அவளைத்தகைந்து காதையும் மூக்கையும் அறுத்து அங்கபங்கஞ் செய்திட்டார் என்ற வரலாறு அறியத்தக்கது. இப்படி இவளை அங்கபங்கஞ் செய்தது இளையபெருமாளது செய்கையாயினும் இதனை இராமபிரான் மேலேற்றி ஆழ்வார்கள் அநுஸந்திப்பார்கள். உலகில் ஒருகாரியம் செய்வித்தவனை அது செய்தவனாகவே சொல்லுவதுண்டு; அதுபோலக்கொள்க. அன்றியும்

"ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:" என்றபடி இராமபிரானுக்கு லக்ஷ்மணன் வலக்கையெனப்படுதலால் அங்ஙனம் கையாகிய லக்ஷ்மணனுடைய செயலை அவயவியான இராமன் செய்ததாகச் சொல்லுதலும் தகுதியே. பலராமன் செய்தருளிய ப்ரலம்பாஸுர வதத்தைக் கண்ணபிரான் செய்தருளியதாக அநுஸந்திப்பதும் இதுபோன்றதேயாம்.

இவள் மிக்க நீசஜாதியிற் பிறந்தவளென்கைக்காகக் கருமகள் எனப் பட்டது. இலங்கையாட்டி—இலங்கையாளனான இராவணனுக்கு உடன் பிறந்தவள் என்க. "ராவணனுடன் பிறந்தாளாகையாலே லங்கையிலுள்ளாரடையக் கொண்டாடும்படி யிருக்கிறவள்" என்பது வியாக்கியான வாக்கியம்.

இப்படி சூர்ப்பணகையைத் தண்டித்த இராமபிரானே ஸ்ரீதேவி பூதேவிக ளுடனே நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றானென்று ராயிற்று. .... (ரு)

கெண்டையும் குறளும்புள்ளும் கேழலுமரியும்மாவும் *
அண்டமும் சுடரும் அல்லாவாற்றலுமாய வெந்தை *
ஒண்டிறல் தென்னனோட வடவரசோட்டங் கண்ட *
திண்டிறலாளர் நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (சு)

கெண்டையும்	மத்ஸ்யமும்
குறளும்	வாமநனும்
புள்ளும்	ஹம்ஸபக்ஷியும்
கேழலும்	வராஹமும்
அரியும்	நரஸிம்ஹமும்
மாவும்	ஹயக்ரீவனும் (ஆகிய இவ்வவதாரங்களை யுடையனும்)
அண்டமும்	ப்ரஹ்மாண்டமும்,
சுடரும்	ஸூர்ய சந்திரர்களும்
அல்லா ஆற்றலும்	மற்றுமுள்ள சிறந்த வஸ்துக்களும்
ஆய	தானேயாயிருக்கிற
எந்தை	எம்பெருமான்
(எவ்விடத்திலுள்ளானெனில்;)	
ஒண் திறல்	மிக்க பலத்தையுடையனான
தென்னன்	பாண்டியராஜன்
ஓட	தோற்று ஓடும்படியாகவும்
வட அரசு	பாண்டிய தேசத்துக்கு வடக்கிலுள்ள சோழ தேசத்துக்கு அரசனான சோழனை
ஓட்டம் கண்ட	தோற்று ஓடும்படியாகவும் பண்ணின
திண் திறலாளர்	மஹா பலசாலிகள் வாழ்கிற
நாங்கூர், திருமணிக்கூடத்தான்—.	

* * *—மத்ஸ்யாவதாரம் வாமநாவதாரம் ஹம்ஸாவதாரம் வராஹாவ தாரம் நரஸிம்ஹாவதாரம் ஹயக்ரீவாவதாரம் முதலிய பல திருவவதாரங்கள் செய்தருளினவனும், சந்திரன் ஸூர்யன் முதலிய ஸகல பதார்த்தங்களும் தனக்கு ப்ரகாரமாகத் தான் ப்ரகாரியாய் நிற்பவனுமான எம்பெருமான் நாங் கூர்த்திருமணிக்கூடத்திலுள்ளான். அத்திருநாங்கூர் எப்படிப்பட்டதென்னில்; பண்டு ஒருஸமயத்தில் தென்திசைத் தலைவனான பாண்டியராஜன் படையெடுத்து வந்து அவ்வூரை ஆக்ரமிப்பதாகப் புகுகையில் அவனை வெருட்டி ஓட்டிவிட்

டனர் அவ்வூரிலுள்ள அந்தணர்கள்; மற்றொரு ஸமயத்தில் சோழராஜனையும் அப்படியே தோற்கடித்து ஓட்டினராம்: இப்படிப்பட்ட வீரர்கள் வாழுமிடம் திருநாங்கூர். .... (சு)

குன்றமும் வானும்மண்ணும் குளிர்புனல் திங்களோடு *
நின்றவெஞ் சுடரும் அல்லாநிலைகளுமாய வெந்தை *
மன்றமும் வயலுங்காவும் மாடமும் மணங்கொண்டு * எங்கும்
தென்றல்வந் துலவுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (எ)

குன்றமும்	மலைகளும்	(எவ்விடத்திலுள்ளானெனில்;)	
வானும்	ஆகாசமும்	மன்றமும்	பெரிய வீதிகளும்
மண்ணும்	பூமியும்	வயலும்	கழனிகளும்
குளிர் புனல்	குளிர்ச்சியே இயற்கையான நீரும்	காவும்	தோட்டங்களும்
திங்களோடு	சந்திரனும்	மாடமும்	மாட மாளிகைகளும் ஆகிய
நின்ற	நிலைநின்ற	எங்கும்	எல்லாவிடங்களிலும்
வெம் சுடரும்	ஸூர்யனும்	தென்றல்	தென்றல் காற்றானது
அல்லா நிலைகளும்	மற்றுமுள்ள நக்ஷத்ராதி ஸ்திதியும்	மணம் கொண்டு	பரிமளத்தை வீசிக் கொண்டு
ஆய	தானேயாயிருக்கப்பெற்ற	வந்து உலவும்	ஸஞ்சரிக்கப்பெற்ற
எந்தை	எம்பெருமான்	நாங்கூர், திருமணிக்கூடத்தான்—.	

* * *—சேதநர்க்கு போக்யபோகோபகரண போகஸ்தாநங்களைப் பண்ணிக்கொடுக்கக் கடவனவான மலைகளும், சேதநர்க்கு அவகாசம் கொடுக்கிற ஆகாசமும், போக்யங்களைத் தருகின்ற பூமியும், குளிர்ந்த ஜலமும், சந்திரனும் ஆதித்யனும், சேதநருடைய ஜீவனத்துக்குறுப்பான நன்மை தீமைகளைத் தெரிவியாநின்றுள்ள நக்ஷத்ரங்களும் ஆகிய இவையெல்லாமாய் நிற்கிற [ஸர்வாந்தர்யாமியான] எம்பெருமான் எங்கும் தென்றல்வீசி மணநாறுகின்ற திருநாங்கூரில் திருமணிக்கூடத்திலுள்ளான்.

பின்னடிகளை இரண்டு வகையாக யோஜிக்கலாம்: பெரிய வீதிகளென்ன கழனிகளென்ன தோப்புகளென்ன மாடமாளிகைகளென்ன இவ்விடங்களிலுண்டான வாஸனைகளை ஏந்தி வீசிக்கொண்டு தென்றல் கண்டவிடமெங்கும் வீசுகின்றது என்றும்; (பொதிய மலையில்நின்று மணத்துடனே புறப்பட்ட) தென்றல் காற்றானது மன்றங்களிலும் வயல்களிலும் காவுகளிலும் மாடங்களிலும் போந்து வீசுகின்றது என்றும். ... . (எ)

சங்கையும்துணிவும் பொய்யும் மெய்யுமித்தரணி யோம்பும் *
பொங்கிய முகிலும் அல்லாப்பொருள்களுமாய வெந்தை *
பங்கய முகுத்ததேறல் பருகிய வாளைபாய *
செங்கயலுகளும் நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (அ)

சங்கையும்	ஸந்தேஹமும்
துணிவும்	நிச்சயமும்
பொய்யும்	அஸத்யமும்
மெய்யும்	ஸத்யமும்
இத் தாணி ஓம்பும்	இப்பூமண்டலத்தை ரக்ஷிக்கின்ற
பொங்கிய முகிலும்	பரம்பின மேகங்களும்
அல்லா பொருள்களும்	மற்றுமுள்ள வஸ்துக்களும்
ஆய	தானேயாயிருக்கப்பெற்ற
எந்தை	எம்பெருமான்

(எவ்விடத்திலுள்ளானெனனில்)

பங்கயம்	தாமரைப்பூவானது
உகுத்த	வெளிப்படுத்தின
தேறல்	மகரந்தத்தை
பருகிய	பானம்பண்ணின
வாளை	வாளைமீன்கள்
பாய	குறுக்கும் நெடுக்கும பாய்ந்துவிளையாட
செம் கயல்	சிவந்த கயல்மீன்கள்
உகளும்	(அவற்றுக்கு அஞ்சித்) துள்ளுமிடமான

நாங்கூர், திருமணிக்கூடத்தான்.

* * *—சங்கையாவது—'இது இப்படியோ அப்படியோ?' என்று ஸந்தேஹப்படுதல். துணிவாவது—'இது இப்படிதான்' என்று நிச்சயித்தல். ஆக, ஸம்சயரூபமான ஞானத்திற்கும் நிச்சயரூபமான ஞானத்திற்கும் எம்பெருமானே நிர்வாஹகன். உலகத்திற்கு ஹிதமான மெய்யும் அஹிதமான பொய்யும் அவனே. (அதாவது—மெய்யர்க்கே மெய்யனாகும், பொய்யர்க்கே பொய்யனாகும்—என்கை.) கைம்மாறு கருதாமல் பூமியை ரக்ஷிக்கின்ற மேகங்களும் மற்றும் இடி மின் முதலியவைகளும் அவனிட்ட வழக்கு. இப்படி ஸர்வத்துக்கும் நியாமகனாயிருக்குமெம்பெருமான் நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தான்.

தாமரைப்பூவில் தேன்வெள்ளம் அதிகமாகி அது நீரிலே பெருக அதனைப் பானம் பண்ணிக் கொழுத்த வாளைமீன் களிப்பாலே பாய, செங்கயல் அதைக் கண்டு அஞ்சித்துள்ளி வேறிடம் பெயரப்பெற்ற நீர்நிலைகளை யுடையதாம் நாங்கூர். 'ஶங்கா' என்ற வடசொல் சங்கையெனத் திரிந்தது. ... (அ)

பாவமு மறமும்வீடும் இன்பமும் துன்பந்தானும் *
கோவமு மருளும் அல்லாக்குணங்களுமாய வெந்தை *
மூவரிலெங்கள்மூர்த்தி இவனென முனிவரோடு *
தேவர்வந் திறைஞ்சும் நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. (கூ)

பாவமும்	பாபமும்
அறமும்	புண்யமும்
வீடும்	மோக்ஷமும்
இன்பமும்	ஸுகமும்
துன்பம் தானும்	துக்கமும்
கோவமும்	கோபமும்
அருளும்	அநுக்ரஹமும்
அல்லா குணங்களும்	மற்றுமுள்ள ஸத்வம்முதலிய குணங்களும்
ஆய	தானேயாயிருக்கிற
எந்தை	எம்பெருமான்

(எவ்விடத்திலுள்ளானென்னில்)

மூவரில் — ‘ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களாகிற மூன்று மூர்த்திகளுள்
எங்கள் மூர்த்தி — நாங்கள் ஆச்ரயிக்கத்தக்க மூர்த்தி
இவன் என — இந்த விஷ்ணுவே’ என்று தெளிந்து
முனிவரோடு தேவர் — மஹர்ஷிகளும் தேவதைகளும்
வந்து இறைஞ்சும் — வந்து வணங்குமிடமான
நாங்கூர், திருமணிக்கூடத்தான்.

* * *—செய்யக்கூடாதென்று சாஸ்திரங்களில் மறுக்கப்பட்டுள்ள காரியங்களைச் செய்வதாகிற பாவமென்ன, செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ள நற்காரியங்களைச் செய்தலாகிற புண்யமென்ன இவையிரண்டும் எம்பெருமானிட்ட வழக்கு. எல்லாவற்றுக்கும் மேற்பட்டதான மோக்ஷஸுகமும் மற்றுமுள்ள ஸாமாந்ய ஸுகங்களுமெல்லாம் அவனிட்ட வழக்கு. மனங்கலங்கியிருத்தலாகிற கோவமும், தெளிந்திருத்தலாகிற அருளும் மற்றும் ஸத்வரஜஸ் தமோ குணங்களும் அவனிட்ட வழக்கு. இப்படி ஸர்வநிர்வாஹகனான எம்பெருமான் நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்திலுள்ளான்.

அரி, அயன், அரன் என மூன்று மூர்த்திகளிருந்தாலும் ஸாத்விகர்கட்கு ஆச்ரயிக்கவுரிய மூர்த்தி விஷ்ணுமூர்த்தியேயென்று தெளிந்து ஸநகாதி மஹர்ஷிகளும் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும் வந்து ஆச்ரயிக்கப் பெற்ற தலமிது. ... (௯)

திங்கள்தோய் மாடநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானை *
மங்கையர்தலைவன் வண்தார்க் கலியன்வா யொலிகள்வல்லார் *
பொங்குநீ ருலகமாண்டு பொன்னுலகாண்டு * பின்னும்
வெங்கதிர்ப் பரிதிவட்டத்தூடுபோய் விளங்குவாரே. (௧௦)

திங்கள் தோய் — சந்திரமண்டலத்திலே போய்ப்படிந்திருக்கிற
மாடம் — மாடங்களையுடைய
நாங்கூர் — திருநாங்கூரிலுள்ள
திருமணிக் கூடத்தானை — திருமணிக்கூடமென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான்விஷயமாக,
மங்கையர் தலைவன் — திருமங்கையிலுள்ளார்க்குத் தலைவரும்
வண் தார் — அழகியமாலையை யணிந்தவருமான
கலியன் — ஆழ்வார்
வாய் — திருவாய்மலர்ந்தருளிய
ஒலிகள் — இப்பாசுரங்களை
வல்லார் — ஓதவல்லவர்கள்,
பொங்கு நீர் உலகம் — கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகை
ஆண்டு — அரசாட்சிபுரிந்து (அதன் பிறகு)
பொன் உலகு ஆண்டு — ஸ்வர்க்கலோகத்தை அநுபவித்து
பின்னும் — அதற்குமேலும்
வெம் கதிர் பரிதி வட்டத்தூடு போய் — வெவ்விய கிரணங்களையுடையனான ஸூர்யனுடைய மண்டலத்தின் வழியேசென்று
விளங்குவார் — (பரமபதத்தில்) வாழப்பெறுவர்.

* * *—சந்திர மண்டலத்தளவும் ஓங்கியிருக்கின்ற மாடமாளிகைகளினால் அழகுபெற்றுள்ள திருநாங்கூரில் ஒரு பகுதியான திருமணிக்கூடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமான் விஷயமாகத் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த இத்திருமொழியைக் கற்குமவர்கள் தங்கள்தங்கள் விருப்பத்தின்படி இவ்வுலக வின்பங்களையும் ஸ்வர்க்கலோக ஸுகங்களையும் பரமபதாநுபவங்களையும் லபிக்கப்பெறுவர் என்று பலன்சொல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று.

பரமபதத்திற்குச் செல்லவேண்டியவர்கள் ஸூர்யமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு அவ்வழியே செல்லக்கடவர்களென்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறுதல்பற்றி "வெங்கதிர்ப் பரிதிவட்டத் தூடுபோய்" என்றார்.

வண்தார்க்கலியன்=1. 'முள்ளிச்செழு மலரோ தாரான்' என்கிறபடியே முள்ளிமாலையை அணிந்துள்ளவர் என்றாவது, ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணத்துக்குத் தகுதியாகத் திருமணித்தாவடங்களை யணிந்துள்ளவர் என்றாவது பொருள் கொள்ளலாம். ... ... (௧0)

அடிவரவு:—தூம்பு கவ்வை மாத்தொழில் தாங்கரும் கருமகள் தெண்டை குன்றம் சங்கை பாவம் திங்கள் தாவளந்து.

ஐந்தாந்திருமொழி உரை முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—ஆறுந்திருமொழி,

தாவளந்துலகமுற்றும்.

திருநாங்கூர்க் காவளம்பாடித் திருப்பதி மங்களாசாஸனத் திருப்பதிகம்.

தாவளந்துலகமுற்றும் தடமலர்ப் பொய்கைபுக்கு *
நாவளம் நவின்றங்கேத்த நாகத்தின் நடுக்கந்தீர்த்தாய்! *
மாவளம் பெருகிமன்னு மறையவர் வாழுநாங்கை *
காவளம்பாடிமேய கண்ணனே! களைகணீயே. (௧)

(தாமரைப்பூ ஸம்பாதிப்பதற்காக)		தடம்	பெரிதான
உலகம் முற்றும்	உலகமடங்கலும்	மலர்	பூக்களையுடைத்தான
		பொய்கை	ஒருதடாகத்தில்
தாவளந்து	தட்டித்திரிந்து	புக்கு	இறங்கி

1. சிறிய திருமடல் தனியன்.

அங்கு	அங்கு (முதலையினால் கவ்வப்பட்டு)
நா வளம்	நாவுக்கு அலங்காரமான திருநாமங்களை
நவின்று	சொல்லி
ஏத்த	துதிக்க
நாகத்தின்	கஜேந்திராழ்வானுடைய
நடுக்கம்	அச்சத்தை
தீர்த்தாய்	போக்கினவனே !,
மா வளம்	மிக்க செல்வமானது
பெருகி	அதிகமாகி
மன்னு	பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற
மறையவர்	வைதிகர்கள்
வாழும்	வாழ்ந்திருக்குமிடமான
நாங்கை	திருநாங்கூரில்
காவளம்பாடி மேய	திருக்காவளம்பாடியென்னுந்திருப்பதியில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
கண்ணனே	கண்ணபிரானே !
நீயே களைகண்	நீயே ரக்ஷகனாகவேணும்.

* * *—நாள் தவறாமல் எம்பெருமானுக்குத் தாமரைப்பூப்பறித்து ஸமர்ப்பித்தே தீருவதென்று திண்ணிதான விரதங்கொண்ட ஸ்ரீகஜேந்திராழ்வான் ஒருநாள் எங்கும் தாமரைப்பூக் கிடையாமையாலே நிலவுலகம் முழுதும் தட்டித் திரிந்து எங்கேயாவது கண்டுபிடித்தே தீரவேண்டுமென்று பிடிவாதமாய் அலைந்தமையை "உலகமுற்றும் தாவளந்து" என்பதனால் வெளியிட்டனர். அன்றியே, இதனால் எம்பெருமான் உலகளந்தபடியைப் பேசுகின்றார் என்றும் உரைக்கலாம். உலகமுற்றும் தாவளந்து—திரிவிக்கிரமனாய் உலகங்களையெல்லாம் தாவியளந்தவனாயும், தடமலர்......தீர்த்தாய்—கஜேந்திராழ்வானுடைய துன்பத்தைத் தீர்த்தவனாயுமுள்ள பெருமானே ! என்று உரைக்கலாம். நாராயணாதி திருநாமங்களை நாவுக்கு அலங்காரமாதலால் திருநாமத்தை 'நாவளம்' என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டனர். நாகத்தின் நடுக்கம் தீர்த்தாய்—'முதலையின் வாயில் அகப்பட்டுக்கொண்டு வருந்துகின்றோமே' என்று நடுங்கிற்றிலன் கஜேந்திரன்; கையில் பறித்தபூவைச் செவ்வியழிவதற்குமுன்னே எம்பெருமான் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கப்பெறுவோமோ பெறமாட்டோமோ வென்று நடுங்கிக்கிடந்தான்; எம்பெருமான் எழுந்தருளி அப்பூவைத் தனது திருவடிகளிலே இடுவித்துக்கொண்டதனால் அந்த நடுக்கத்தைத் தீர்த்தானென்க.

ஆக, கஜேந்திராழ்வானைக் காத்தருளினதுபோல எம்போலியரையும் பஞ்சேந்திரியங்களாகிற ஐந்து முதலைகளின் வாயில் நின்று விடுவித்துக் காத்தருள்வதற்காகத் திருநாங்கூரில் ஒரு பகுதியான திருக்காவளம்பாடியென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரானே! எமக்கு நீயே ரக்ஷகனாகவேணும்; நீ தவிர வேறொருவனையும் யாம் ரக்ஷகனாகவுடையோமல்லோம் என்றாராயிற்று.

மண்ணிடந்தேனமாகி மாவலி வலிதொலைப்பான் *
விண்ணவர் வேண்டச்சென்று வேள்வியில் குறையிரந்தாய் !*
துண்ணென மாற்றார்தம்மைத் தொலைத்தவர் நாங்கைமேய *
கண்ணனே காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகணீயே. (௨)

ஏனம் ஆகி	ஆதிவராஹமாகி
மண்	(அண்டபித்தியில் அழுந்திக்கிடந்த) பூமியை
இடந்து	பிரித்துக் கொணர்ந்தவனும்
மாவலி	மஹாபலியினுடைய
வலி	மிடுக்கை
தொலைப்பான்	போக்குமாறு
விண்ணவர் வேண்ட	தேவர்கள் யாசிக்க (அதற்கிணங்கி)
வேள்வியில் சென்று	(அந்த மாவலியின்) யாகபூமியில் எழுந்தருளி
குறை இரந்தாய்	தனக்கு வேண்டியதை யாசித்துப்பெற்றவனே!,
மாற்றார் தம்மை	பகைவர்களை
அண்ணொ	சீக்கிரமாக
தொலைத்தவர்	வென்று ஒழித்தவர்கள் வாழ்கிற
நாங்கை	திருநாங்கூரில்
மேய	பொருந்தியிருக்கிற

காவளந்தண்பாடியாய்! கண்ணனே! நீயே களைகண்—.

* * *—இப்பொழுது நடக்கிற ச்வேதவராஹகல்பத்துக்கு முந்தின பாத்ம கல்பத்தைப்பற்றிய பிரளயத்தின் இறுதியில் ஏகார்ணவமான பிரளய ஜலத்தில் முழுகியிருந்த பூமியை மேலே யெடுக்கநினைத்து மஹாவராஹரூபியாகிக் கோட்டு நுனியாற் பூமியை யெடுத்துவந்தவனே!, மஹாபலியினால் நெருக்குண்ட தேவர்கள் வந்து சரணமடைந்து வேண்டிக்கொண்டதற்கிணங்கி, எப்போதும் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனா யிருக்கச்செய்தேயும் குறையுள்ளவன்போன்று குறட் பிரமசாரியாகி மாவலியின் யாகபூமியிற்சென்று மூவடி நிலம் வேண்டிக்கொண் டவனே!, ஊரை ஆக்ரமிப்பதற்காகப் படையெடுத்துவந்த மாற்றலரைத் தொலைத்தொழித்த அந்தணர் வாழும் திருநாங்கூரில் திருக்காவளம்பாடியில் எழுந்தருளியிருப்பவனே! நீயே ரக்ஷகனாகவேணும். ... ... (உ)

உருத்தெழு வாலிமார்பில் ஒருகணை யுருவவோட்டி *
கருத்துடைத் தம்பிக்கு இன்பக்கதிர்முடி யரசளித்தாய்! *
பருத்தெழு பலவும்மாவும் பழம்விழுந் தொழுகுநாங்கை *
கருத்தனே! காவளந்தண்பாடியாய்! களைகணீயே. (௩)

உருத்து	கோபங்கொண்டு
எழு	கிளம்பிவந்த
வாலி	வாலியினுடைய
மார்பில்	மார்பிலே
உருவ	தைக்கும்படி
ஒரு கணை	ஒரு பாணத்தை
ஓட்டி	பிரயோகித்து (அவனைக் கொன்று)
கருத்து உடை தம்பிக்கு	தன் திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்தினவனான ஸுக்ரீவனுக்கு
இன்பம்	ஆனந்தகரமான
கதிர் முடி	ஒளிபொருந்திய கிரீடத்தையும்
அரசு	ராஜ்யத்தையும்
அளித்தாய்	கிருபைபண்ணினவனே!,
பருத்து எழு	பருமனாய்க்கொண்டு முளைக்கின்ற
பலவும்	பலாமரங்களினுடையவும்
மாவும்	மாமரங்களினுடையவும்
பழம்	பழங்களானவை

விழுந்து	கீழேவிழுந்து	காவளந்தண்பாடியாய் !—;	
ஒழுகும்	{ தேன் வெள்ளமிடா நிற்கப் பெற்ற	கருத்தனே	{ எல்லாவற்றுக்கும் கர்த்தாவாயிருப்பவனே !
நாங்கை	திருநாங்கூரிலுள்ள	நீயே களைகண்—.	

* * *—நீ அடிபணிந்தவர்களை விட்டுக்கொடாமல் காத்தருள்வதையே விரதமாகக் கொண்டவனாதலால் சரணாகதனான ஸுக்ரீவமஹாராஜனைக் காத்தருளவேண்டி அவனது பகைவனான வாலியைக்கொன்று அவனுக்கு முடிசூட்டினதுபோல எங்களுடைய கைங்கரிய விரோதிகளையும் தொலைத்து எமக்குக் கைங்கரிய பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தற்பொருட்டுத் திருக்காவளம்பாடியில் நித்யஸந்நிதி பண்ணியிராநின்றாய்; இப்படிப்பட்ட நீயே எமக்கு ரக்ஷகனாக வேணுமத்தனையன்றி மற்று எவரையும் எதிர்பார்ப்போமல்லோம் என்றாராயிற்று.

உருத்து=‘உரு’ என்று கோவத்திற்குப் பெயர்; அச்சொல்லடியாப் பிறந்த வினையெச்சம். ‘சற்று முன்னே சண்டைக்குவந்து தோற்றோடிப்போனபையல் மறுபடியும் வெட்கமின்றி வந்தானே!’ என்று கோபமூண்டு கிளம்பி வந்த வாலி என்றபடி. ஒருகணை உருவவோட்டி=வாலியின் மார்பிலே எத்தனையோ வீரர்கள் அம்புகளைப் பிரயோகித்ததுண்டு; அவையெல்லாம் வாய் மடிந்துபோயின வத்தனையொழிய ஒன்றேனுங் காரியஞ்செய்யவில்லை; இராமபிரானுடைய கணையே காரியஞ்செய்ததுபற்றி ‘ஒருகணை’ எனப்பட்டது.

கருத்துடைத்தம்பிக்கு=‘வாலி ஆண்ட ராஜ்யத்தை நாம் ஆளவேணும்’ என்ற கருத்துடைய ஸுக்ரீவனுக்கு—என்றாவது, தன்னோடு ஸ்நேஹங்கொண்டதனால் ஒத்த கருத்தையுடையனான ஸுக்ரீவனுக்கு என்றாவது உரைக்கலாம்.

மிகப்பெரிய பலாப்பழங்களும் மாம்பழங்களும் கனிந்து விழுந்து தேன் வெள்ளமிடப்பெற்ற திருநாங்கூரிலுள்ளது காவளம்பாடி.

‘கர்த்தா’ என்னும் வடசொல் கருத்தன் எனத்திரிந்து விளியுருபேற்றது.

முனைமுகத் தரக்கன்மாள முடிகள்பத் தறுத்துவீழ்த்து * ஆங்
கனையவற் கிளையவற்கே அரசளித் தருளினானே !
சுனைகளில் கயல்கள்பாயச் சுரும்புதேன் நுகருநாங்கை *
கனைகழல் காவளந்தண்பாடியாய்! களைகணீயே. (௪)

முனை முகத்து	} யுத்தகளத்திலே	ஆங்கு	அந்த லங்கையிலே
அரக்கன்	இராவணன்	அனையவற்கு இளையவற்கே	{ அப்படிப்பட்ட ராவணனுடைய தம்பியான விபீஷணனுக்கு
மாள	முடியும்படியாக		
பத்து முடிகள்	} (அவனது) பத்துத்தலைகளையும்	அரசு	ராஜ்யத்தை
அறுத்து வீழ்த்து	} அறுத்துத்தள்ளி	அளித்தருளினானே	} தந்தருளினவனே !,

சுனைகளில் — நீர்நிலைகளில்
கயல்கள் — கயல்மீன்கள்
பாய — அஞ்சித்துள்ளி யோடும்படியாக
சுரும்பு — வண்டுகளானவை
தேன் நுகரும் — (ஆரவாரத்துடனே) தேனைப்பருகுமிடமான
நாங்கை — திருநாங்கூரில்
கனை கழல் — ஒலிக்கின்ற வீரத்தண்டையை யுடையனாய்க்கொண்டு
காவளந்தண்பாடியாய்!—;
நீயே களைகண்—.

* * *—போர்க்களத்திலே இராவணனைத் தலையறுத்துக்கொன்று அவனது தம்பியான விபீஷணாழ்வானுக்கு முடிசூட்டியருளின வரலாற்றினால் துஷ்டர்களையொழித்து சிஷ்டர்களைப் பரிபாலனம் செய்யும் விரதத்தை வெளியிடுவித்து அப்படியே இன்றைக்கும் துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனத்திற்காகத் திருக்காவளம்பாடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரானே! உன்னையொழிய வேறொரு ரக்ஷகனையுடையோமல்லோம் என்றாராயிற்று.

[சுனைகளில் இத்யாதி.] வண்டுகள் பூக்களிலே படிந்து மதுபானம் பண்ணும்போது பெரிய கோலாஹலமாயிருக்கும்; அது தண்ணீரிலுள்ள மீன்களின் காதுகளில்படவே அவை தம்மேலே வண்டுகள் விழுகின்றனவாக நினைத்து அஞ்சிப் பாய்கின்றனவாம். .... (௪)

படவர வுச்சிதன்மேல் பாய்ந்துபன் னடங்கள்செய்து *
மடவரல் மங்கைதன்னை மார்வகத் திருத்தினானே !*
தடவரை தங்குமாடத் தகுபுகழ் நாங்கைமேய *
கடவுளே! காவளந்தண்பாடியாய் ! களைகணீயே. (௫)

படம் — (விரிக்கப்பட்ட) படங்களையுடையனான
அரவு — காளியநாகத்தினுடைய
உச்சிதன் மேல் — முடிமீது
பாய்ந்து — குதித்து
பல் நடங்கள் செய்து — அநேகவிதங்களான நர்த்தனங்களைச் செய்தவனும்
மடவரல் மங்கை தன்னை — மடமைக் குணம்வாய்ந்த பெரியபிராட்டியாரை
மார்வகத்து — திருமார்பிலே
இருத்தினானே — நித்யமாக வைத்துக் கொண்டவனாயு மிருக்கிற பெருமானே !,
தட வரை — பெரிய மலைகள் போன்ற
மாடம் — மாளிகைகள்
தங்கு — பொருந்தியதும்
தகு புகழ் — தகுதியான புகழை யுடையதுமான
நாங்கை — திருநாங்கூரில்
மேய — மேவியிருக்கின்ற
காவளந்தண்பாடியாய்!—;
கடவுளே — ஸர்வாதிகனே !
நீயே களைகண்—.

* * *—கண்ணபிரானே! ஒருநாள் நீ கன்றுகளை ஓட்டிக்கொண்டு ஒருவரும் ஸஞ்சரியாதவழியே போகத்தொடங்குகையில் மற்ற இடைப்பிள்ளைகள் அழைத்து 'க்ருஷ்ணா! அவ்வழி நோக்கவேண்டா; அவ்வழியிற் சென்றால்

யமுநாநதியில் ஓர் மடுவில் இருந்துகொண்டு அம்மடுமுழுவதையும் தன் விஷாக்நி யினாற் கொதிப்படைந்த நீருள்ளதாய்ப் பானத்துக்கு அநர்ஹமாம்படி செய்த காளியனென்னும் கொடிய ஐந்தலைநாகம் குடும்பத்தோடு வாஸஞ்செய்து கொண்டு அணுகினவர்களனைவரையும் பிணமாக்கிவிடுதலால் நாங்கள் அஞ்சு கின்றோம்' என்ன, அதைக்கேட்ட நீ உடனே அக்காளிய நாகத்தைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற திருவுள்ளங்கொண்டு அம்மடுவிற்குச் சமீபத்திலுள்ள வொரு கடம்பமரத்தின் மேலேறி அம்மடுவிற் குதித்து, கொடிய அந்நாகத்தின் படங் களின்மேல் ஏறித்துவைத்து நர்த்தனஞ்செய்து நசுக்கி வலியடக்கினாய்; அக்காளியன்போன்ற கொடியவர்களை இன்றைக்கும் தண்டிக்கவேண்டித் திருக் காவளம்பாடியில் திகழ்கின்றாய்; எங்களுக்குப் புருஷகாரபூதையான பிராட்டி யையும் அநவரதம் திருமார்பிலேயே அமையவைத்துக் கொண்டிராநின்றாய்; இப்படிப்பட்ட நீயே எமக்கு ரக்ஷகனாக வேணுமத்தனை என்றாராயிற்று. (௫)

மல்லரை யட்டுமாளக் கஞ்சனை மலைந்துகொன்று *
பல்லரசவிந்துவீழப் பாரதப் போர்முடித்தாய்! *
நல்லரண் காவினீழல் நறைகமழ் நாங்கைமேய *
கல்லரண் காவளந்தண்பாடியாய்! களைகணீயே. (௬)

மல்லரை	மல்லர்களை
மாள அட்டு	மாளும்படி பொசித்து
கஞ்சனை	கம்ஸனை
மலைந்து	எதிரிட்டுச் சென்று
கொன்று	கொன்றொழித்து,
பல் அரசு	பல்லாயிரம் ராஜாக்கள்
அவிந்து வீழ	நாசமடையும்படி
பாரதம் போர்	பாரதயுத்தத்தை
முடித்தாய்	நிறைவேற்றினவனே!,
நல் அரண்	நல்ல அரணாகப் போரும்படியான
காவின்	சோலைகளினுடைய
நீழல்	நிழலிலே
நறை கமழ்	பரிமளம் வீசப்பெற்ற
நாங்கை	திருநாங்கூரில்
மேய	பொருந்தி வாழ்கிற
கல் அரண்	கல்மதிளை யுடைத்தான

காவளந்தண்பாடியாய்!,
நீயே களைகண்—.

* * *—கண்ணபிரானே! கபடமான எண்ணத்துடன் கம்ஸன் உன்னை யழைத்தபோது நீ அவனது ஸபையிற் செல்லுகையில் எதிர்த்துப்பொருது கொல்லும்படி அவனால் ஏவப்பட்டிருந்த சாணூரன் முஷ்டிகன் முதலிய பெருமல்லர்கள் சிலர் வந்து எதிர்த்து உக்கிரமாகப் பெரும்போர் செய்ய அவர் களையும் மற்போரினாலேயே கொன்று பிறகு வேகமாக எழும்பிக் கஞ்சனது மஞ்சத்தின்மேலேறி அவனது கிரீடம் கழன்று கீழேவிழும்படி அவனைத் தலை மயிர்பிடித்துத் தரையில்தள்ளி அவன்மேல் நீ விழுந்து கொன்றிட்டாய்; 1. "மலைபுரைதோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும் பலர் குலைய நூற்றுவரும்

1. பெரியாழ்வார் திருமொழி 2—1—2.

பட்டழிய" என்கிறபடியே பூமிக்குச் சுமையாயிருந்த அரசர்கள் அவிந்து ஒழியும்படி பாரதயுத்தத்தை நடத்தித் தலைக்கட்டினாய்; இன்னமும் மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்காகக்காவளம் பாடியிலே வந்து நித்யஸந்நிதி பண்ணியிராநின்றாய்; இப்படிப்பட்ட நீ தவிர எமக்கு வேறுயாரும் ரக்ஷகராவாரில்லை என்றாயிற்று.

மூத்தவற் கரசுவேண்டி முன்பு தூதெழுந்தருளி *
மாத்தமர் பாகன்வீழ மதகரி மருப்பொசித்தாய்! *
பூத்தமர் சோலையோங்கிப் புனல்பரந் தொழுகுநாங்கை *
காத்தனே! காவளந்தண்பாடியாய்! களைகணீயே. (எ)

முன்பு	முன்பொருகால்	பூத்து	புஷ்பித்து
மூத்தவற்கு	பாண்டவர்களில் தலைவனான தருமபுத்திரனுக்கு	அமர்	(வரிசையாகப்) பொருந்தியிருக்கிற
அரசு வேண்டி	ராஜ்யமளிக்க விரும்பி	சோலை	சோலைகளானவை
தூது எழுந்தருளி	தூது சென்றவனாயும்	ஓங்கி	உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கப் பெற்றதும்
மாத்து	மத்தகத்தின் மீது	புனல்	ஜலமானது
அமர்	பொருந்தியிருந்த	பரந்து	(அச் சோலைகளைச் சுற்றி) வியாபித்து
பாகன்	பாகனானவன்	ஒழுகும்	பாயா நிற்கப்பெற்றதுமான
வீழ	விழுந்து முடியும்படி		நாங்கை, காவளந்தண்பாடியாய்—;
மத கரி	(குவலயாபீட மென்னும்) மதயானையினுடைய	காத்தனே	ரக்ஷகனே!,
மருப்பு	தந்தங்களை		நீயே களைகண்—.
ஒசித்தாய்	முறித்(து அந்த யானையை ஒழித்)தவனே!		

* * *—துரியோதனன் தான் புதிதாய் ஒரு மண்டபங்கட்டி அதைக் காண்பதற்கென்று ஒரு வியாஜம் வைத்துப் பாண்டவர்களைத் தனது நகரமாகிய ஹஸ்திநாபுரிக்கு வரவழைத்துத் தந்திரமாகச் சகுனியைக்கொண்டு சூதாடுவிக்க அச்சூதில் தருமபுத்திரன் ராஜ்யத்தையும் தம்பியரையும் மனைவியையும் தன்னையும் தோற்றுப் பெரிய ஏழையாய்விட்டதனால் அவனுக்கு மீண்டும் ராஜ்யத்தைப் பெறுவிக்கவேண்டித் துரியோதனன் பக்கல் தூதுசென்றாய்; கம்ஸனால் கபடமாக அழைக்கப்பட்டு அரண்மனையினுள் புகும்போது உன்னைக் கொல்லும்படி அவனால் ஏவி நிறுத்தப்பட்டிருந்த மதயானை சீறிவர, அதனையும் அதன் பாகனையும் உயிர்தொலைத்திட்டாய். இப்படி ஆச்ரிதர்கட்குப்பரிந்து காரியஞ்செய்யுங் குணமும் விரோதிகளை வதைசெய்யும் வீரமும் விளங்கக் காவளம்பாடியில் ஸந்நிதிபண்ணியிராநின்றாய்; இப்படிப்பட்ட நீயே ரக்ஷகனாக வேணும்.

மாத்தமர்பாகன்—'மஸ்தகம்' என்னும் வடசொல் 'மத்தகம்' எனத் திரிந்து அது 'மாத்து' எனச்சிதைந்தது. மதகரி—வடசொல் தொடர். (எ)

ஏவிளங் கன்னிக்காகி இமையவர் கோனைச்செற்று *
காவளம் கடிதிறுத்துக் கற்பகம் கொண்டுபோந்தாய்! *
பூவளம் பொழில்கள்சூழ்ந்த புரந்தரன் செய்தநாங்கை *
காவளம்பாடிமேய கண்ணனே! களைகணீயே. (அ)

இள கன்னிக்கு ஆகி	இளம்பெண்ணாகிய ஸத்யபாமைப் பிராட்டிக்காக
ஏவு	யுத்தத்திலே
இமையவர் கோனை	தேவேந்திரனை
செற்று	பங்கப்படுத்தி
கடிது	சீக்கிரமாக
கா வளம்	நந்தவனத்தின் அழகை
இறுத்து	அழித்து
கற்பகம்	கல்பவ்ருக்ஷத்தை
கொண்டு போந்தாய்	(த்வாரகையில்) கொண்டு வந்து நட்டவனே!,
பூ வளம்	புஷ்பங்களின் வளம்பொருந்திய
பொழில்கள் சூழ்ந்த	சோலைகளாலே சூழப்பட்டதாய்
புரந்தரன் செய்த	இந்திரனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதான
நாங்கை	திருநாங்கூரில்

காவளம்பாடி மேய கண்ணனே! நீயே களைகண்—.

* * *—கண்ணபிரானே!, தேவர்களைக் குடியிருக்கவொட்டாமல் அலைக் கழித்த நரகாசுரனைத் தேவேந்திரனது வேண்டுகோளின்படி ஸத்யபாமைப் பிராட்டியோடு சென்று கொன்று, அவ்வஸுரன் வலியக் கவர்ந்து சென்றிருந்த அத்தேவேந்திரனது தாயான அதிதி தேவியின் காதணியைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்காக அந்த ஸத்யபாமையுடனே ஸ்வர்க்கலோகத்துக்குப் போனாய்; அங்கு உங்களை வரவேற்பதற்காகத் தேவேந்திரன் தனது மனைவியான இந்திராணியுடனே வந்தான்; அப்போது ஸத்யபாமையானவள் அவ்விந்திராணி தன் முடியில் இனிய மணமுள்ள பாரிஜாதபுஷ்பம் சூடியிருந்ததைக் கண்டு அத்தகையமலர் தனக்கு வேண்டுமென விரும்பினாள். தங்களுக்குக் குடியிருப்பை யுண்டாக்கின உங்கள் விஷயத்தில் குறிப்பறிந்து நடப்பதே தகுதியாயிருக்கவும் அவ்வாறு செய்யாமற் போனாலும் வாய்திறந்து கேட்டபின்பாவது அம்மலரைக் கொடுக்கலாமே; அதுவுஞ் செய்யாமல், அப்போது ஸத்யபாமைக்கு உதவுதற்கு ஏற்ற பாக்கியமற்றவளாதலாலும், அம்மலர்க்கு உரிய விருக்ஷத்தையே இழக்க வேண்டிய காலம் அணுகிவிட்டதனாலும் ஸத்யபாமை கேட்டதற்கு இந்திராணி 'இது தேவர்கட்குத் தகுமேயல்லாமல் மானிடப்பெண்ணாகிய உனக்குத் தகாது' என்றனள்; அதுகேட்ட அப்பிராட்டி தனது விருப்பத்தை உன்னிடத்தில் தெரிவிக்க, நீ அப்போது கருடனைக்கொண்டு அந்தப் பாரிஜாத விருக்ஷத்தை வேரோடு பிடுங்கி த்வாரகையில் சேர்ப்பித்து ஸத்யபாமையின் வீட்டில் நடுவித்தாய். இப்படியே நாளைக்கும் அன்பர்க்குக் காரியஞ் செய்தற்காகவே காவளம்பாடியில் வந்து பொருந்தியிராநின்றாய்; நீயே எமக்கு ரக்ஷகனாகக் கடவை என்றாராயிற்று.

ஏவிளங்கன்னிக்காகி—ஏவு—'இந்தப் பாரிஜாத விருக்ஷத்தை என் வீட்டு

முற்றத்தில் கொண்டு நட்டுவிடு' என்று ஏவின, இளங்கன்னிக்காகி—என்று முரைக்கலாம். அம்மரத்தைக் கருடனைக்கொண்டு போருமளவில் இந்திரன் அஃதறிந்து வஜ்ராயுதத்தைத் தீட்டிக்கொண்டு போர்புரியவந்து பங்கப்பட்டுப் போயினன் என்பதும் இங்கு அறியத்தக்கது. அதுதோன்ற "இமையவர் கோனைச் செற்று" எனப்பட்டது.

புரந்தரன் செய்த நாங்கை=ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு உண்டான ஏற்றம் பூலோகத்திற்கு முண்டாகவேணும் என்று கருதின தேவேந்திரன் ஸ்வர்க்க லோகத்துக் கட்டளையாகவே திருநாங்கூரை அமைத்தனன் என்று ஒரு இதிஹாஸ முண்டென்பர்.

புரந்தரன்—வடசொல். .... (அ)

சந்தமாய்ச் சமயமாகிச் சமயவைம்பூதமாகி *
அந்தமா யாதியாகி அருமறை யவையுமானாய்! *
மந்தமார் பொழில்கடோறும் மடமயிலாலு நாங்கை *
கந்தமார் காவளந்தண்பாடியாய்! களைகணீயே. (கூ)

சந்தம் ஆய்	சந்தஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய்
சமயம் ஆகி	அவற்றின் வ்யவஸ்தைகளுக்கும் நியாமகனாய்
சமயம் ஐ பூதம் ஆகி	வ்யவஸ்தையோடு கூடின பஞ்ச பூதங்களுக்கும் நியாமகனாய்
அந்தம் ஆய்	உலக முடிவுக்குக் காரணபூதனாய்
ஆதி ஆகி	உலகஸ்ருஷ்டிக்கும் காரணபூதனாய்
அரு மறை அவையும் ஆனாய்	அருமையான வேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்கும் பெருமானே!
மந்தம் ஆர்	பாரிஜாதமரங்கள் பொருந்திய
பொழில்கள் தோறும்	சோலைகளெங்கும்
மடம் மயில்	அழகிய மயில்களானவை
ஆலும்	கூத்தாடாநிற்குமிடமான
நாங்கை	திருநாங்கூரில்
கந்தம் ஆர்	பரிமளம் நிறைந்த

காவளந்தண்பாடியாய்!—; நீயே களைகண்—.

* * *—காயத்ரீ, த்ரிஷ்டுப், ஜகதீ, அநுஷ்டுப், பங்க்தி என்றிப்படி சொல்லப்படுகிற சந்தஸ்ஸுக்களெல்லாம் நீயேயாகின்றாய்; 'இத்தனை அக்ஷரங்கள் கூடினால் இன்ன சந்தஸ், இத்தனை அக்ஷரங்கள் கூடினால் இன்ன சந்தஸ்' என்றிப்படி வ்யவஸ்தைகள் பண்ணினவனும் நீயே; ஸ்வபாவநியமத்தோடு கூடின பஞ்சபூதங்களுக்கு நியாமகனும் நீயே; காரியப்பொருள்களெல்லாம் அழிந்து கிடந்த காலத்து எல்லாம் தன் பக்கலிலே லயித்துத் தானொருவனே யென்னும்படி யிருக்குமவனும் நீயே. இவற்றையெல்லாம் விபாகம்பண்ணிக் காரியங்கொள்ள நினைத்த காலத்து இவற்றுக்கெல்லாம் காரணபூதனாக நின்றவனும் நீ: இவ்விதமாக வேதங்களால் பிரதிபாதிக்கப்படுபவனும் நீயே; இப்படிப்பட்ட நீ

காவளம்பாடியில் வந்து ஸேவைஸாதியாநின்றாய்; நீயே எமக்கு ரக்ஷகன் என்றுராயிற்று.

சமயம்—வடசொல். (ஸமயமாவது—வியவஸ்தை.) மூன்றாமடியில் ‘மந்தாரம்’ என்ற வடசொல் மந்தம் எனச் சிதைந்து கிடக்கிறது. கந்தம்—மணம். (௯)

மாவளம் பெருகிமன்னு மறையவர் வாழுநாங்கை *
காவளம்பாடி மேய கண்ணனைக் கலியன்சொன்ன *
பாவளம் பத்தும்வல்லார் பார்மிசை யரசராகி *
கோவிள மன்னர்தாழக் குடைநிழல் பொலிவர்தாமே. (௧௦)

மாவளம்	மிக்க செல்வமானது
பெருகி	அபிவிருத்தியடைந்து
மன்னு	பொருந்தியிருக்கிற
மறையவர்	வைதிகர்கள்
வாழும்	வாழுமிடமான
நாங்கை	திருநாங்கூரில்
காவளம்பாடி மேய கண்ணனை	திருக்காவளம்பாடியில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் விஷயமாக
கலியன் சொன்ன	திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த
வளம்	அழகுபொருந்திய
பா பத்தும்	இப்பாசுரங்கள் பத்தையும்
வல்லார் தாம்	ஓதவல்லவர்கள்
பார் மிசை	பூமியிலே
அரசர் ஆகி	அரசர்களாயிருந்துகொண்டு
கோ	(மற்றுள்ள) ராஜாக்களும்
இள மன்னர்	இளவரசர்களும்
தாழ	வணங்குமாறு
குடை நிழல்	ஒற்றைக்குடை நிழலில்
பொலிவர்	விளங்கப்பெறுவர்.

* * *—எல்லையற்ற செல்வம் மேன்மேலும் கரைபுரண்டு வளரப்பெற்ற அந்தணர்கள் வேதாந்த விழுப்பொருளாகிய எம்பெருமானைக் கண்ணாலேகண்டு வாழாநின்றுள்ள திருநாங்கூரில் திருக்காவளம்பாடியிலேவந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கண்ணன் விஷயமாகக் கலியன் சொன்ன இத்திருமொழியை ஓதவல்லவர்கள் இப்பூமியில் ஸார்வபௌமர்களாய் நீடூழி வாழப்பெறுவரென்று பயனுரைத்த பாசுரம் இது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தி வருமாறு:—“மோக்ஷத்தைப் பலமாகச் சொல்லில் அதிகாரிகளைக் கிடையாதென்று, அபிமதஸாதனமென்னவே கற்பர்கள்; பின்னை மோக்ஷத்திலே கொடுபோய் மூட்டுகிறோமென்று ஐச்வர்யத்தைப் பலமாகச் சொல்லிற்று.” என்று. .... (௧௦)

அடிவரவு:—தாவளந்து மண் உருத்து முனை படம் மல்லரை மூத்தவற்கு எவிளம் சந்தம் மாவளம் கண்ணார்.

ஆறுந்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—ஏழாந்திருமொழி,

கண்ணார் கடல்போல்.

திருநாங்கூர்த் திருவெள்ளக்குளத்திருப்பதி மங்களாசாஸநத் திருப்பதிகம்.

கண்ணார் கடல்போல் திருமேனி கரியாய்! *
நண்ணார் முனை வென்றிகொள்வார் மன்னுநாங்கூர் *
திண்ணார் மதிள்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்து
ளண்ணா! * அடியேனிடரைக் களையாயே. (க)

கண் ஆர்	இடமுடைத்தான
கடல்போல்	கடல்போலே
திருமேனி கரியாய்	திருமேனிகறுத்திருக்கப் பெற்றவனே!
நண்ணார்	சத்ருக்களுடைய
முனை	யுத்தத்திலே
வென்றி கொள்வார்	வெற்றிபெறுமவர்களான அந்தணர்கள்
மன்னு	வாழ்கிற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
திண் ஆர் மதிள் சூழ்	திடமான மதிளாலே சூழப்பட்ட
திருவெள்ளக் குளத்துள்	திருவெள்ளக்குளமென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கிற
அண்ணா	அண்ணனே!
அடியேன்	அடியேனுடைய
இடரை	துன்பங்களை
களையாய்	ஒழித்தருளவேணும்.

* * *—திருவெள்ளக்குளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரானே! கடல் போன்ற திருமேனியை நீ உடையனாயிருப்பது ஸம்ஸாரத்தில் கொதிப்படைந்து கிடக்கும் எம்போலியருடைய தாபங்களைத் தணிப்பதற்கேயன்றோ? அப்படியிருந்தும் அடியேனுடைய தாபங்களை இன்னமும் அகற்றாமலிருப்பது என்னோ? கடுகவே என்னிடரைக் களைந்தருளாய் என்கிறார்.

“கண்ணார் கடல்போல்” என்பதற்கு இரண்டுவகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம்: கடலைக் கண்ணால் யார் காண்கிறார்களோ அவர்களுடைய கண் அங்குநின்றும் போராமல் அதிலேயே பொருந்தியிருக்கும்படியான கடல் [வைத்த கண் வாங்கப்போகாதபடியான அழகிய கடல்] என்றும், விசாலமான கடல் என்றும்.

திருநாங்கூரிலுள்ள அந்தணர்கள் பகைவரை வென்றொழித்த பராக்ரமமுடையாரென்பது இரண்டாமடி.

திருவெள்ளக்குளம் என்கிற புஷ்கரிணியின் திருநாமமே திவ்யதேசத்திற்கும் திருநாமமாக வழங்கலாயிற்று. 'அண்ணன் கோயில்' என்று ப்ரஸித்தி.

கொந்தார் துளவமலர்கொண்டணிவானே!
நந்தாத பெரும்புகழ் வேதியர் நாங்கூர் *
செந்தாமரைநீர்த் திருவெள்ளக் குளத்துள்
எந்தாய்! * அடியேனிடரைக் களையாயே. (௨

கொந்து ஆர்	பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்திருக்கிற
துளவம் மலர் கொண்டு	திருத்துழாய் மலர்களை
அணிவானே	அணிந்துகொண்டிருக்குமவனே!,
நந்தாத	ஒருநாளும் குறையாத
பெரு புகழ்	பெரியபுகழையுடையரான
வேதியர்	வைதிகர்கள்வாழ்கிற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்,
செந்தாமரை நீர்	செந்தாமரைப் பூக்களையுடைய நீர்நிலைகளையுடைத்தான
திருவெள்ளக் குளத்துள்	திருவெள்ளக்குளத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற
எந்தாய்	என்ஸ்வாமியே!
அடியேன்	அடியேனுடைய
இடரை	துன்பங்களை
களையாய்	ஒழித்தருளவேணும்.

* * *—திருவெள்ளக்குளத் தெம்பெருமானே! ஸர்வரக்ஷகன் என்பது விளங்கவன்றோ நீ திருத்துழாய்மாலை சாத்தியிருப்பது: நீ என்னிடரை நீக்காதொழியில் துளபமலர்மாலையணிந்திருப்பது பயனற்றதாகுமே. உன்னுடைய திருவருளுக்குப் பாத்ரபூதர்களென்று நாடெங்கும் புகழ்பெற்ற நல்ல வைதிகர்கள் நிறைந்திருக்கிற திருநாங்கூரிலன்றோ நீ நித்யவாஸம்பண்ணுவது; அவர்களைப்போலே என்னையும் புகழுடையேனாக்கவேண்டுவது உனக்குப் பணியன்றோ? ஆகையாலே என்னிடர்களைக் களைந்தருளி நீ உஜ்வலனாகவேணும் என்றாராயிற்று.

நந்தாத பெரும்புகழ் வேதியர்=உன் ஊரிலுள்ள வைதிகர்கள் எல்லாருடைய இடரையும் போக்கியன்றோ புகழ்பெற்றிருக்கின்றனர்; அப்படிப்பட்ட புகழை நீயும் பெறவேண்டாவோ? என்றவாறுமாம். ... . (௨)

குன்றால் குளிர்மாரி தடுத் துகந்தானே! *
நன்றாய பெரும்புகழ் வேதியர் நாங்கூர் *
சென்றார் வணங்கும் திருவெள்ளக் குளத்துள்
நின்றாய்! * நெடியாய்! அடியேனிடர் நீக்கே. (௩)

குளிர் மாரி	(திருவாய்ப்பாடியை) வல்வலிடப்பண்ணின மழையை
குன்றால்	கோவர்த்தனமலையினால்
தடுத்து	தடைசெய்து
உகந்தானே	திருவுள்ளம் மகிழ்ந்தவனே!
நன்று ஆய	விலக்ஷணமான
பெரு புகழ்	மிக்க கீர்த்தியையுடைய
வேதியர்	வைதிகர்கள் வாழ்கிற

நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்	நெடியாய்	ஸர்வேச்வரனே!,
சென்ருர்	வருவார் போவாரெல்லாரும்	அடியேன்	அடியேனுடைய
வணங்கும்	வணங்கப் பெற்ற	இடர்	துன்பங்களை
திருவெள்ளக்குளத்துள்—;		நீக்கு	போக்கியருள்.
நின்ருய்	நின்றருள்கின்ற		

* * *—போவார் வருவாரெல்லாம் கையெடுத்துக் கும்பிடும்படியாகத் திருவெள்ளக்குளத்தில் எளியனுய்நிற்கும் பெருமானே! இந்திரன் பசிக்கோபத்தினுல் ஏழுநாள் இடைவிடாது மழைபெய்வித்தபோது கோவர்த்தனமலையைக் குடையாகவெடுத்துப் பிடித்துத் திருவாய்ப்பாடியின் இடரை நீக்கினவனன்ருே நீ; அந்த ஆயரையும் ஆநிரைகளையும் போலே உன்னையே களைகளுகக்கொண்டிருக்கு மடியேனுடைய இடரையும் நீக்கியருளவேணும் என்பதாம். (ரு)

காணுர் கரிகோம்பது ஒசித்த களிறே! *
நாணுவகை நல்லவர் மன்னிய நாங்கூர் *
தேணுர் போழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்து
ளாணுய்! * அடியேனுக் கருள்புரியாயே. (சு)

கான் ஆர்	காட்டிலே வளர்ந்து கொழுப்படைந்திருந்த	மன்னிய	பொருந்திவாழ்கிற
கரி	(குவலயாபீடமென்னும்) யானையினுடைய	நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
கொம்பு அது	தந்தங்களை	தேன் ஆர் பொழில் சூழ்	தேன்நிறைந்த சோலைகளால் சூழப்பட்ட
ஒசித்த	முறித்தொழித்த	திரு வெள்ளக் குளத்துள்	திருவெள்ளக்குளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற
களிறே	யானைபோல் செருக்குற்ற பெருமானே!,	ஆனுய்	ஆனை போன்றவனே!
நானுவகை நல்லவர்	(குலம் கல்வி முதலிய) பலவகைகளினுல் நன்மைபெற்றவர்கள்	அடியேனுக்கு	அடியேன்மீது
		அருள்புரியாய்	கிருபைபண்ணவேணும்.

* * *—கம்ஸனுலேவப்பட்ட குவலயாபீடமென்கிற மதயானை உன்னை முடித்துவிடுவதாகச் சீறிவந்தபோது அதனை நீ முடித்து உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டது அடியேன் போல்வார்க்கு அருள்செய்வதற்கன்ருே? குலத்தாலும் ஜ்ஞானத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் மற்றுமெல்லாவற்றுலும் விலக்ஷணரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வாழ்கிற வூரிலன்ருே நீ வாழ்வது; 'அடியார்கட்கு அருள்புரிவதே தருமம்' என்கிற அர்த்தத்தை நீ அவர்கள் பக்கல் கேட்டறிந்து அநுஷ்டிக்கலாகாதோ? என்கிருர்.

காணுர் கரி=கம்ஸனுடைய யானை ராஜதானியில் வளர்ந்ததாயிருக்க, அதனைக் காட்டில் வளர்ந்ததாகச் சொல்லுவதற்குக் கருத்து யாதெனில்; காட்டில் வேண்டினபடி தின்று வேண்டினபடி திரிந்து கொழுப்படைந்த யானை

போலே கொழுத்துக்கிடந்தது என்பதாம். கான்—'காநநம்' என்னும் வட சொற்சிதைவு. ... ... (ச)

வேடார் திருவேங்கடம் மேயவிளக்கே! *
நாடார்புகழ் வேதியர் மன்னிய நாங்கூர் *
சேடார் பொழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்தாய்! *
பாடாவருவேன் வினையாயின பாற்றே. (ரு)

வேடு ஆர்	வேடர்கள் மலிந்திருக்கிற	சேடு ஆர் பொழில் சூழ்	திரண்டிருக்கின்ற சோலைகளால் சூழப்பட்ட
திருவேங்கடம்	திருமலையிலே	திருவெள்ளக் குளத்தாய்	திருவெள்ளக்குளத்தி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே!,
மேய	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற	பாடா	(உன்னைப்) பாடிக்கொண்டு
விளக்கே	விளக்குப்போன்றவனே!	வருவேன்	வருகின்ற அடியேனுடைய
நாடு ஆர் புகழ்	நாடெங்கும் நிறைந்த புகழையுடையரான	வினை ஆயின	பாவங்களென்று உள்ளவை யெல்லாவற்றையும்
வேதியர்	வைதிகர்கள்	பாற்று	சிதறவடிக்கவேணும்.
மன்னிய	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற		
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்,		

* * *—வடநாட்டுத்திருப்பதிகளில் வேங்கடமலைக்கு எவ்வளவு சிறப்பு உண்டோ அவ்வளவு சிறப்பு சோழநாட்டுத் திருப்பதிகளில் இத்திருவெள்ளக் குளத்திற்கு உண்டென்பது ப்ரஸித்தம். அங்கும் இங்கும் ப்ரார்த்தனைகள் விசேஷமாகச் செலுத்தப்பெறும். இவ்வொற்றுமைநயம் விளங்கவே "வேடார் திருவேங்கடம் மேயவிளக்கே!" என அபேதமாக விளிக்கின்றார். கீழ் மூதற் பத்தில் திருவேங்கடமலை விஷயமான திருமொழிகளில் "கண்ணார் கடல்சூழ்" என்பது ஒரு திருமொழி; அதன் சாயையாகவே இத்திருமொழியும் அருளிச் செய்யப்படுகிறது. இரண்டு திருமொழிகளின் தொடக்கமும் ஒருவிதமாகவே யிருக்கும்படி அமையவைத்ததும் உய்த்துணரத்தக்கது.

திருமலையை ஒருநாளும் விட்டுப்பிரியாமல் அவ்விடத்தே நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களென்றும் திருமலையப்பனுக்குப் பரிவராயிருக்குமவர்களென்றும் வேடர்களை உகந்து 'வேடார் திருவேங்கடம்' என்கிறார். வேடு—வேடர்கள். எம்பெருமானை விளக்கு என்பது ஸ்வஸ்வரூபகுணங்களைத் தானே விளக்கிக் கொண்டு நிற்கையாலென்க.

பாடாவருவேன்=(உன்னுடைய குணங்களைப்) பாடிக்கொண்டு வருகிற என்னுடைய என்கை. பாடா—'செய்யா' என்னும் வாய்பாட்டுடன்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். இனி, 'பாடு ஆ வருவேன்' என்று பிரித்து, அன்பாக வருவேனென்று முரைக்கலாம். .... (ரு)

கல்லால் கடலை அணைகட்டி யுகந்தாய் ! *
நல்லார்பலர் வேதியர் மன்னிய நாங்கூர் *
செல்வா ! திருவெள்ளக் குளத்துறைவானே ! *
எல்லா விடரும் கெடுமாறருளாயே. (௬)

கல்லால்	கண்ட கற்களையுங்கொண்டு
கடலை	கடலிலே
அணை கட்டி	ஸேதுகட்டி
உகந்தாய்	மகிழ்ந்தவனே !
நல்லார் பலர் வேதியர்	விலக்ஷணரான பல வைதிகர்கள்
மன்னிய	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
திருவெள்ளக் குளத்து	திருவெள்ளக்குளத்தில்
உறைவானே	எழுந்தருளியிருப்பவனே !
செல்வா	செல்வனே !
எல்லா இடரும்	(எனது) துன்பங்களெல்லாம்
கெடும் ஆறு	தீரும்படி
அருளாய்	அருள்புரியவேணும்.

* * *—திருவெள்ளக் குளத்துறையும் செல்வனே! நீ ஒரு பிராட்டிக்காகப் படாதனபட்டு அரியபெரிய காரியங்கள் செய்தாயே!; நீரிலே ஆழ்ந்து போகக்கூடிய மலைகளைக்கொண்டு சேதுபந்தம் திருத்தினாய்; பிராட்டியின் இடர்களையெல்லாம் கெடுத்தாய்; அப்படியே அடியேனுக்கும் சிறிது அருள்செய்யலாகாதோ? என்கிறார். ... ... (௬)

கோலால் நிரைமேய்த்த எங்கோவலர் கோவே ! *
நாலாகிய வேதியர் மன்னிய நாங்கூர் *
சேலார் வயல்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள்
மாலே ! * எனவல்வினைதீர்த்தருளாயே. (௭)

கோலால்	கோலைக்கொண்டு
நிரை	பசுக்கூட்டங்களை
மேய்த்த	மேய்த்த
எம் கோவலர் கோவே	எமது கோபால க்ருஷ்ணனே !
நாலாகிய வேதியர்	நாலு வேதங்களையும் வல்லவர்கள்
மன்னிய	நித்யவாஸம் செய்கிற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்
சேல் ஆர் வயல் சூழ்	மீன்கள் நிறைந்த கழனிகளால் சூழப்பட்ட
திருவெள்ளக் குளத்துள்	திருவெள்ளக் குளத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கிற
மாலே	எம்பெருமானே !
என	என்னுடைய
வல் வினை	கொடிய பாவங்களை
தீர்த்தருளாய்	போக்கியருளவேணும்.

* * *—திருவெள்ளக்குளத் தெம்பெருமானே! நீ ஸங்கல்பமாத்திரத்தாலேயே ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களையும் செய்து தலைக்கட்ட வல்லவனாயிருக்கச் செய்தேயும் இடையனாய்ப்பிறந்து இடைச்சாதிக்குத்தக்க கோலைக் கையிலே கொண்டு கறவைகளின் பின்னே காடுகளிற்சென்று அவற்றைப் புல்லுந் தண்ணீருமுள்ள விடங்களிலே கொண்டு மேய்த்தாய்; இவ்விதமாகச் செய்யாதவளவில் உனக்கு த்ருப்தி பிறவாதென்றன்றோ இவ்வளவுஞ் செய்தாய்;

என்னுடைய வல்வினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இவ்வளவு ப்ரயாஸங்கள் படவேணுமோ? "ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று திருவுள்ளத்திலே நினைப்பிட்டால் போதுமே. எப்படியாவது என் வல்வினைகளைத் தீர்த்தருளவேணும்- என்கிறார். .... (எ)

வாராக மதாகி இம்மண்ணை யிடந்தாய்! *
நாராயணனே! நல்ல வேதியர் நாங்கூர் *
சீரார் பொழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள் *
ஆராவமுதே! அடியேற்கருளாயே. (அ)

வாராகம் அது ஆகி — மஹாவராஹமாய்த் திருவவதரித்து
இ மண்ணை — இப்பூமியை
இடந்தாய் — அண்டபித்தியில் நின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்தவனே!,
நாராயணனே!—;
நல்ல வேதியர் — விலக்ஷணரான வைதிகர்கள் வாழ்கிற
நாங்கூர் — திருநாங்கூரில்
சீர் ஆர் பொழில் சூழ் — சிறந்த சோலைகள் சூழ்ந்த
திருவெள்ளக்குளத்துள்—;
ஆரா அமுதே — ஒருநாளும் த்ருப்தி பிறவாத அமிருதம் போன்றவனே!
அடியேற்கு — அடியேன்மீது
அருளாய் — கிருபைபண்ணு.

* * *—திருவெள்ளக்குளத் தெம்பெருமானே!, பூமியைப் பிரளயங் கொள்ள, மஹாவராஹமாகி இடந்தெடுத்தாய்; ஆகையாலே உனக்குச் செய்யக்கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை; தவிரவும் நீ நாராயணனென்று பேர்பெற்றிருக்கின்றாய்; சரீரத்துக்கு நன்மைசெய்ய வேண்டுவது சரீரியான ஆத்மாவின் கடமையன்றோ? அதுபோல எனக்கு அருள்புரிவது உன் காரியமன்றோ. ஆகவே எனக்கு அருள்செய்தே தீரவேணும் என்கிறார். ... (அ)

பூவார் திருமாமகள் புல்கிய மார்பா!*
நாவார்புகழ்வேதியர் மன்னிய நாங்கூர் *
தேவா! திருவெள்ளக்குளத் துறைவானே! *
ஆவா! வடியான் இவனென் றருளாயே. (கூ)

பூ ஆர் — தாமரைப் பூவில் பொருந்தி வஸிக்கிற
திரு மா மகள் — பெரிய பிராட்டியார்
புல்கிய — புணர்ந்த
மார்பா — திருமார்பை யுடையவனே!,
நா ஆர் புகழ் — (உலகத்தாருடைய) நாக்கிலே நிறைந்திருக்கிற கீர்த்தியை யுடைய
வேதியர் — வைதிகர்கள்
மன்னிய — நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
நாங்கூர் — திருநாங்கூரில்,
திருவெள்ளக்குளத்து உறைவானே!—;
தேவா — பெருமானே!,
இவன் அடியான் — "இந்த அடியவன்
ஆ ஆ என்று அருளாய் — ஐயோ! ஐயோ!! (ஸம்ஸாரத்தில் நோவு படுகிறானே") என்று திருவுள்ளமிரங்க வேணும்.

* * *—திருவேங்கடமலைக்குத் திருப்பதிகம் பாடின நம்மாழ்வார் "அகல கில்லே னிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கை யுறைமார்பா!" என்று பிராட்டியின் நித்யஸம்பந்தத்தையிட்டுப் பாசுரம் பேசினதுபோலவே, அத்திருமலைக்குத் தோள்தீண்டியான திருவெள்ளக்குளத்துக்குத் திருப்பதிகம் பாடுகிற இவ்வாழ்வாரும் "பூவார் திருமாமகள் புல்கிய மார்பா!" என்று பிராட்டியின் நித்ய ஸம்பந்தத்தையிட்டு இப்பாசுரம் பேசுகிறாரென்க. பிராட்டியானவள் உன்னை விட்டுப் பிரியாதிருக்கவும் நான் இழப்பது என்னோ? என்ற கருத்தையடக்கிப் 'பூவார் திருமாமகள் புல்கிய மார்பா!' என விளிக்கின்றார்.

'ஹா ஹா' என்னும் வடமொழி அவ்யயங்கள் இரண்டு சேர்ந்து ஆவா என விகாரப்பட்டது. 'ஆழ்வீர்! ஐயையோ! நீரா ஸம்ஸாரத்திலே கிடந்து இப்படி வருந்துகின்றீர்' என்று வயிறெரிந்து நோக்கவேணுமென்கை. (௯)

நல்லன்புடை வேதியர் மன்னிய நாங்கூர் *
செல்வன் திருவெள்ளக்குளத் துறைவானை *
கல்லின் மலிதோள் கலியன் சொன்னமாலை *
வல்லரென வல்லவர் வானவர் தாமே. (௧௦)

நல் அன்பு உடை	சிறந்த பக்தியை யுடையரான	மலி	அதிசயித்த வலிவுள்ள
வேதியர்	வைதிகர்கள்	தோள்	புஜங்களை யுடையரான
மன்னிய	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற	கலியன்	திருமங்கையாழ்வார்
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
திரு வெள்ளக் குளத்து	திருவெள்ளக்குளமென்னுந் திருப்பதியிலே	மாலை	இச் சொல்மாலையை
உறைவான்	எழுந்தருளி யிருக்கிற	வல்லர் என வல்லவர் தாம்	'இவர்கள் ஸமர்த்தர்கள்' என்று (அனைவரும்) சொல்லும்படியாக ஓத வல்லவர்கள்
செல்வனை	திருமால் விஷயமாக,	வானவர்	நித்யஸூரிகளோடு சேரப் பெறுவர்.
கல்லின்	மலையைக் காட்டிலும்		

* * *—பரம பக்தியுக்தரான வைதிகர்கள் வாழும் திருநாங்கூரில் ஒரு பகுதியான திருவெள்ளக்குளமென்னுந் திருப்பதியில் உறையும் பெருமான் விஷயமாகக் கலியன்சொன்ன இச் சொல்மாலையை ஓதுமவர்கள் நித்யஸூரிகளோடுகூடி நித்யாநந்தம் அனுபவிக்கப்பெறுவர் என்று இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பயனுரைத்துத் தலைக்கட்டினாராயிற்று.

வல்லரென வல்லவர்=' இவர் பெரிய திருமொழிப் புலவர்' என்று பிறர் கொண்டாடும்படியாகக் கற்குமவர்கள் என்கை. ... ... (௧௦)

அடிவரவு:—கண்ணார் கொந்து குன்றால் கான் வேடு கல்வால் கோலால் வாராகமது பூவார் நல்லன்பு கவளயானை.

ஏழாந்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—எட்டாந்திருமொழி,

கவளயானை.

உரையவதாரிகை:—ஆழ்வார் தாமான தன்மையைவிட்டுப் பிராட்டிமாருடைய தன்மையை ஏறிட்டுக்கொண்டு வேற்றுவாயாலே பேசியநுபவிக்குந் திருமொழி இது. அதாவது—திருநாங்கூர்த் திருப்பார்த்தன்பள்ளித் திருப்பதியிலே தமக்குள்ள அன்பு மிகுதியைத் தாய் பாசுரத்தாலே வெளியிடுகிறார். "என் மகளான பரகாலநாயகியானவள் இரவும்பகலும் திருப்பார்த்தன்பள்ளிப் பெருமானுடைய குண சேஷ்டிதங்களையே வாய்வெருவிக்கொண்டு அத் திருப்பதியின் பெயரையே பாடாநின்றாள்" என்று சொல்லுகிற திருத்தாயார் வாயாலே தமது நிலைமையை உரைக்கின்றாரென்க. (இங்குச் சொல்லவேண்டும் விசேஷ விஷயங்களெல்லாம், இரண்டாம்பத்தில் ஏழாந் திருமொழியின் [திவளும் வெண்மதிபோல்] உரையவதாரிகையில் பன்னியுரைக்கப்பட்டுள்ளனவாதலால் அங்குக் கண்டுகொள்ளத் தக்கவை.

திருப்பார்த்தன்பள்ளிப் பெருமானை அநுபவிப்பதில் ஆழ்வார்க்குண்டான அளவற்ற அபிநிவேசம் இத்திருமொழியாகப் பரிணமித்துவிட்டதுபோலும். இத்திருமொழியோடு திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகளின் பாடல் முற்றுப்பெறுகின்றது. ... .

கவளயானைக் கொம்பொசித்த கண்ணனென்றும் * காமருசீர்க்
குவளைமேக மன்னமேனி கொண்டகோனென்னானையென்றும் *
தவளமாட நீடுநாங்கைத் தாமரையாள் கேள்வனென்றும் *
பவளவாயா ளென்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. (க

பவளம் வாயாள்	பவழம்போற் சிவந்த அதரத்தை யுடையளான	காமரு சீர்	ஆசைப்படத் தகுந்த அழகையுடைய
என் மடந்தை	என் பெண்ணானவள்	குவளை மேகம் அன்ன	கரு நெய்தற் பூவென்ன காளமேக மென்ன இவற்றோடொத்த
கவளம் யானை	கபளம் கபளமாக உணவை யூட்டி மத மூட்டப்பட்ட (குவலயாபீடமென்னும்) யானையினுடைய	மேனி கொண்ட	திருமேனியையுடைய
கொம்பு	தந்தங்களை	கோன் (என்றும்)	ஸ்வாமியென்று சொல்லிக் கொண்டும்
ஒசித்த	முறித்தொழித்த		
கண்ணன் என்றும்	கண்ணபிரான் என்று சொல்லிக்கொண்டும்	என் ஆனை என்றும்	என்னுடைய யானை என்று சொல்லிக்கொண்டும்

தவளம் மாடம் நீடு	வெண்மையான மாடமாளிகைகளினால் நீண்டிருக்கிற	தாமரையாள் கேள்வன் என்றும்	லக்ஷ்மீநாதன் என்று சொல்லிக் கொண்டும்
நாங்கை	திருநாங்கூரில் வாழ்கிற	பார்த்தன் பள்ளி பாடுவாள்	பார்த்தன்பள்ளி யென்னுந் திருப்பதியைப் பாடா நின்றாள்.

* * *—திருமங்கை யாழ்வாராகிற பரகாலநாயகியைப் பெற்றெடுத்த திருத்தாயார், பார்த்தன்பள்ளிப் பெருமாளிடத்தில் தன் மகள் காதல்கொண்டு இருக்கிறபடியை வெளியிடவேண்டி மகளுடைய வாய்மொழிகள் இருக்கும் படிகளை ஒவ்வொரு பாசுரத்திலும் ஒவ்வொரு வகையாகக் கூறுகின்றாள்.

என் கணவன் செய்த அருமைச் செயல்கள் உங்கட்குத் தெரியுமா? கம்ஸன் தனது மதயானையைக் கொழுப்பேற்றி என் கணவனைக் கொல்லுமாறு அரண்மனை வாயிலில் நிறுத்திவைத்தான்; இவனோ சேற்றிலிருந்து கொடியை இழுப்பவன்போல அதன் தந்தங்களை எளிதிற் பறித்திட்டு அதனை உயிர் தொலைத்திட்டான்; அப்படிப்பட்ட சூரன் காண்மின் என் கணவன்—என்கிறாள்.

அதற்குமேல் திருமேனி நிறத்தைப்பற்றிச் சொல்லத்தொடங்கி, குவளைப் பூப்போலும் காளமேகம்போலும் கறுத்துக் குளிர்ந்து கண்ணைக் கவரும் நிற மன்றோ என் கணவனது நிறம்—என்கிறாள். யானையை எத்தனை தடவை பார்த் தாலும் ஒவ்வொரு தடவையிலும் அபூர்வ வஸ்துவாகியே ஆநந்தாவஹமாயிருப் பதுபோல அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஆராவமுதமாயிருப்பன் என் கண வன்—என்கிறாள். அவனெழுந்தருளியிருக்கும் ராஜதானியின் சிறப்பும் பெய ரும் உங்கட்குத் தெரியுமோ? வெள்ளிய சாந்திட்டுப் பளபளவென்று விளங்கு கின்ற மாடமாளிகைகள் ஓங்கியிருக்கப்பெற்ற திருநாங்கூரிலே ஸ்ரீமானாய் விளங்குமவன் காண்மின் அவன்—என்கிறாள். இவ்வளவும் சொல்லிவிட்டுப் பார்த்தன்பள்ளித் திருப்பதியின் திருநாமத்தையிட்டு இசைபாடத் தொடங்கி விட்டாள்—என்று திருத்தாயார் கூறினளாயிற்று.

கவள யானை=யானையின் உணவுக்குக் கவளம் என்று பெயர்; தீனிகளை யிட்டு மதமூட்டப்பட்ட யானை என்றபடி. 'காமம் தரு' என்ற இரண்டு சொற்கள் சேர்ந்து 'காமரு' என விகாரப்பட்டது; ஆசையை விளைக்கின்ற என்றபடி. தவளம்—த்வளம் என்பது வடசொல்.

பார்த்தன்பள்ளி=பார்த்தனென்று அர்ஜுநனுக்குப் பெயர்; அர்ஜுந னுக்காகப் பள்ளிகொண்ட திருக்கோலமாய் ஸேவைஸாதிக்குமிடமென்பதுபற்றி இத்தலத்திற்கு இத்திருநாமமாயிற்றென்பர். .... (க)

கஞ்சன்விட்ட வெஞ்சினத்த களிறடர்த்த காளையென்றும் *
வஞ்சமேவி வந்தபேயின் உயிரையுண்ட மாயனென்றும் *
செஞ்சொலாளர் நீடுநாங்கைத் தேவதேவ னென்றென்றோதி *
பஞ்சியன்ன மெல்லடியாள் பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. (உ)

பஞ்சி அன்ன மெல் அடியாள்	பஞ்சுபோன்று மென்மையான பாதங்களையுடைய என்மகளானவள்,
கஞ்சன் விட்ட	கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட
வெம் சினத்த	கடூரமான கோபத்தையுடைய
களிறு	(குவலயாபீடமென்னும்) யானையை
அடர்த்த	தொலைத்த
காளை என்றும்	இளையோன் என்று சொல்லிக்கொண்டும்,
வஞ்சம் மேவி வந்த	கபடத்தை மேற்கொண்டு வந்த
பேயின்	பூதனையினுடைய
உயிரை	பிராணனை
உண்ட	முடித்த
மாயன் என்றும்	ஆச்சரியசக்தியுக்தன் என்று சொல்லிக் கொண்டும்,
செம் சொலாளர் நீடு	செம்மையான சொற்களைக் கற்ற அந்தணர் நீண்டகாலமாக வாழப்பெற்ற
நாங்கை	திருநாங்கூரில் எழுந்தருளியிருக்கிற
தேவதேவன் என்று என்று ஓதி	தேவாதிதேவன் என்று பலகால் சொல்லிக் கொண்டும்

பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாள்—.

* * *—என் கணவன் கம்ஸனுடைய மதயானையை முடித்த வுபகாரம் ஒருகாற் சொல்லிவிடக் கூடியதோ? அன்று அதனைக் கொல்லமாட்டாதொழியில் ஜகத்தெல்லாம் அஸ்தமித்தொழிந்திருக்குமே. மிகச் சீறிவந்த களிறோடே போர்புரிவதும் வெற்றிபெறுவதும் ஸாமாந்யமான காரியமோ என்று மறுபடியும் அந்த வீரத்திலேயே ஈடுபட்டுக் கஞ்சன்விட்ட வெஞ்சினத்த களிறடர்த்த காளை என்கிறாள் என் மகள்; சிறிது வயது சென்றபிறகு செய்த இச்செயல் கிடக்கட்டும்; தொட்டிற்பருவத்திலேசெய்த அரும்பெருஞ்செயல் உங்கட்குத் தெரியுமோ? வஞ்சனையாகக் கொல்லவந்த பேய்ச்சியின் முலையுண்கிற வியாஜத்தாலே அவளுயிரை உறிஞ்சியுண்ட மாயனன்றோ இவன் என்கிறாள். நல்ல சாஸ்த்ரங்களை அதிகரித்தவர்கள் நிறைந்திருக்கிற திருநாங்கூரிலே தேவாதிதேவனாகத் திகழ்கின்றான் காண்மின் என்கிறாள்.

இவ்வளவுஞ் சொல்லிப் பார்த்தன்பள்ளிப்பதியின் பெயரை இசையிட்டுப் பாடத்தொடங்கிவிட்டாள்—என்கிறாள் திருத்தாய்.

பஞ்சியன்ன=பஞ்சி—பஞ்சு; போலி. .... (௨)

அண்டர்கோனென்னானையென்றும் ஆயர்மாதர் கொங்கைபுல்கு
செண்டனென்றும் * நான்மறைகள் தேடியோடும் செல்வனென்றும் *
வண்டுலவு பொழில்கொள்நாங்கை மன்னுமாய னென்றென்றோதி *
பண்டுபோலன் றென்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. (௫

என் மடந்தை	என் பெண்ணானவள்
பண்டு போல் அன்று	(இப்போது) முன்போலல்ல; (என்ன செய்கின்றாளென்னில்;)
அண்டர் கோன் (என்றும்)	பிரமாண்டத்திலுள்ளாரெல்லார்க்கும் ஸ்வாமியென்று சொல்லிக்கொண்டு

என் ஆனை என்றும்	எனக்கு ஆனைபோன்றவன் என்று சொல்லிக் கொண்டும்
ஆயர் மாதர் கொங்கை புல்கு செண்டன் என்றும்	இடைப்பெண்களுடைய முலைகளோடே அணையும் இயல்வுடையவனென்று சொல்லிக்கொண்டும்
நால் மறைகள் தேடி ஓடும் செல்வன் என்றும்	நான்கு வேதங்களும் தேடிக்கொண்டு பின்தொடரப் பெற்ற ஸ்ரீமான் என்று சொல்லிக்கொண்டும்
வண்டு உலவு பொழில் கொள்	வண்டுகள் உலவுகின்ற சோலைகளையுடைய
நாங்கை	திருநாங்கூரில்
மன்னு	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
மாயன் என்று என்று ஓதி	ஆச்சர்யபூதன் என்று பலகால் சொல்லிக் கொண்டும்

பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாள்—.

* * *—'அண்டர்' என்று தேவர்களுக்கும் இடையர்க்கும் பெயர். அண்டத்துக்குட்பட்டா ரெல்லாரையுஞ் சொல்லும். இரட்டுற மொழிதலால்—இடையர்கட்குத்தலைவன், தேவர்கட்குத்தலைவன் என்ற இரண்டு பொருளையுங் கொண்டு, ஸௌலப்யத்திலும் பரத்வத்திலும் எல்லை காணமுடியாதவன் என்பதாகக்கொள்ளலாம்.

ஆயர் மாதர் கொங்கைபுல்கு செண்டன்=அவனிடத்தில் நான் இவ்வளவு காதல்கொண்டிருக்கச் செய்தேயும் இடைச்சிகளோடு புணருவதிலேயே அவனுக்கு நோக்கமென்று பிரணய ரோஷந்தோற்றச் சொல்லுகின்றாளென்க. 'செண்டு' என்று ஸ்வபாவத்துக்கும் பெயர்.

நான்மறைகள் தேடியோடுஞ் செல்வன்=வேதங்களெல்லாம் அவனுடைய பெருமைகளை எல்லை கண்டு சொல்லி முடித்துவிடவேணுமென்று முயன்றும் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே, அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" என்கிறபடியே அவனைப் பின்தொடர்ந்தோடி இளைத்து மீள்வனவாதலால் அவற்றுக்குப் பிடிகொடாமல் அபரிச்சிந்ந வைபவனாயிருப்பவன்.

பண்டுபோலன்று=நேற்றுவரையில் மற்ற உலகத்துப் பெண்களைப்போலே பந்தும் அம்மானையும் பாவையும் பைங்கிளியுங்கொண்டு போதுபோக்கிக்கிடந்த இவள் இன்று இப்படி விகாரப்பட்டுப் பார்த்தன்பள்ளி பாடத்தொடங்கி விட்டாள் என்கிறாள். அன்றியே, இதற்கு முன்பும் இவள் பார்த்தன்பள்ளி பாடினவளே யாகிலும் அப்போதெல்லாம் இப்படி அநுராகந்தோற்றப் பாடினாளல்லள்; இப்போதோ விலக்ஷணமாகப் பாடுகின்றாள் என்கிறாளாகவுமாம். (ங)

கோல்லையாளுள் பரிசழிந்தாள் கோல்வளையார் தம்முகப்பே *
மல்லைமுந்நீர் தட்டிலங்கை கட்டழித்த மாயனென்றும் *
செல்வமல்கு மறையோர்நாங்கைத் தேவதேவ னென்றென்றோதி *
பல்வளையா ளென்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. (ச)

பல் வளையாள் என் மடந்தை	பல வளைகளை அணிந்திருந்த என் பெண்ணானவள்
கோல் வளையார் தம் முகப்பே	அழகிய வளைகளையுடைய பெண்களின் முன்னே
கொல்லை ஆனாள்	வரம்பு அழிந்தவளானாள்;
பரிசு அழிந்தாள்	பெண்மைக்கு உரிய மரியாதைகள் அழியப் பெற்றாள்;
மல்லை முந்நீர்	செல்வம் மிக்க கடலை
தட்டு	அடைத்து
இலங்கை	லங்காபுரியை
கட்டழித்த மாயன் என்றும்	த்வம்ஸம் பண்ணின ஆச்சர்ய சேஷ்டிதன் என்று சொல்லிக் கொண்டும்
செல்வம் மல்கு மறையோர் நாங்கை	செல்வம் நிறைந்த வைதிகர்கள் வாழ்கிற திருநாங்கூரிலுள்ள
தேவ தேவன் என்று என்று ஓதி	தேவாதி தேவன் என்று பலகால் சொல்லிக் கொண்டும்

பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாள்—.

* * *—நேற்றுவரையில் ஒருவரம்பிலே கிடந்தவிவள் இன்று வரம்பு கடந்தவளாயினள்; பெண்மைக்கு உரிய நாண் மடம் அச்சம் முதலிய குணங்களைக் கைவிட்டாள்; வேற்று மனிசரைக்கண்டால் நாணி வாய்மூடிக்கிடந்த விவள் பல பெண்டிர்களின் எதிரே தன் தலைமகனுடைய வீரச்செயல்களைச் சொல்லத் தொடங்கி, கடலிலே அணைகட்டினவன் என்றும் இலங்கை பாழ்படுத்த பெருமிடுக்கன் என்றும் சொல்லுகின்றாள். (ஒருபிராட்டிக்காகப் படாதனபட்டு அரும்பெருங் காரியங்கள் செய்தவன் என் விஷயத்திலே உபேக்ஷையாயிருக்கின்றான் என்பதாகச் சொல்லுகிறாளாகவுமாம்.)

பல்வளையாள்=பலவளைகளையிட்டு அலங்கரித்து வைத்தால் இவள் இப்படி பகவத் விஷயத்தி லீடுபட்டு உருகி உடம்பு மெலிந்து வளை கழலப்பெற்றாள் காண்மின் என்ற குறிப்பு. .... (௪)

அரக்கராவி மாளவன்று ஆழ்கடல்சூழிலங்கைசெற்ற *
குரக்கரசனென்றும் கோலவில்லியென்றும் * மாமதியை
நெருக்குமாட நீடுநாங்கை நின்மலனென்றென்றோதி *
பரக்கழிந்தாளென்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. (௫)

என் மடந்தை	என் பெண்ணானவள்
அன்று	முன்பொருகாலத்தில்
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்களினுடைய
ஆவி மாள	பிராணன் முடியும்படியாக
ஆழ் கடல் சூழ் இலங்கை செற்ற	ஆழ்ந்தகடலால் சூழப்பட்ட லங்காபுரியைப் பொடிபடுத்தின
குரங்கு	வானர வீரர்களுக்கு
அரசன் என்றும்	ஸ்வாமியானவன் என்றும்,
கோலம்வில்லி என்றும்	அழகிய வில்லையுடையவனென்றும்,
மா மதியை	அழகிய சந்திரனை
நெருக்கும்	திரியவொட்டாமல் தடைசெய்கிற
மாடம்	மாடமாளிகைகள்
நீடு	ஓங்கி யிருக்கப்பெற்ற
நாங்கை	திருநாங்கூரில் எழுந்தருளியிருக்கிற
நின் மலன் என்று என்று ஓதி	பரிசுத்தஸ்வபாவன் என்றும் பலகால் சொல்லிக் கொண்டு
பரக் கழிந்தாள்	பெரும்பழிக்கு இடமானவளாய்

பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாள்—.

* * *—பிராட்டியைப் பிரித்த பையல் ஒரு ராவணனே யாகிலும் அவன் திறத்துண்டான சீற்றம் ராக்ஷஸஜாதி முழுவதிலும் ஏறிப்பாய்ந்து, வாநரப் படைகளைக்கொண்டு கடல்சூழ்ந்த இலங்கையைச் சுடுகாடாக்கினவன் என் தலைமகன் என்கிறாள். ஆண்பிள்ளைத்தனத்துக்கு அபிமானிகளாயிருப்பா ரெல்லாரும் தோற்று மதிக்கும்படி அழகிய வில்லைக் கையிலேயுடையவன் என்கிறாள். சந்திரமண்டலத்தளவும் ஓங்கியிருக்கிற மாடமாளிகைகள் நிறைந்த திருநாங்கூரில் பார்த்தன்பள்ளித் திருப்பதியைப் பாடுவதே இவளுக்குப்பணி யாய்விட்டது.

பரக்கழிந்தாள்=' பரக்கு அழிந்தாள் ' என்று பிரித்து, பரக்கு என்பதற்கு அடக்கமென்று பொருள்கூறி, ' அடக்கங்கெட்டாள் ' என்றுரைப்பர் சிலர். அதுநிற்க: கம்பராமாயணத்தில் கிட்கிந்தாகாண்டத்து வாலிவதைப் படலத் தில்—(79) " அரக்கரோ ரழிவுசெய்து கழிவரேலதற்கு வேறோர், குரக்கினத் தரசைக்கொல்ல மனுநெறி கூறிற்றுண்டோ? இரக்கமெங்குகுத்தாயென்பால் எப்பிழை கண்டாயப்பா, பரக்கழி யிதுநீபூண்டாற் புகழையார் பரிக்கற் பாலார்?" என்ற செய்யுளில் ' பரக்கழி ' என்னும் பதத்தின் பிரயோகம் காண் கிறது; அவ்விடத்துரையில் " பரக்கழி=பெருநிந்தை; பெருந்தீங்குமாம் " என்றிருக்கக்காண்கிறோம். ஆகவே இங்கே பரக்கழிந்தாள் என்பதற்கு—'பெரும் பழி விளையப்பெற்றாள் ' எனப் பொருள்கொள்ளுதல் பொருந்தும். பெரிய வாச்சான்பிள்ளையும் பலவிடங்களில் இங்ஙனமே வியாக்கியான மருளிச்செய்யக் காண்கிறோம். நாச்சியார் திருமொழியில் (12-3.) " கொந்தளமாக்கிப் பரக்கழித் துக் குறும்பு செய்வானோர் மகனைப்பெற்ற" என்றவிடத்தில், ' பரக்கழிக்கை—பழிவிளைக்கை ' என்பது வியாக்கியானம். ... . (ஔ)

ஞாலமுற்று முண்டுமிழ்ந்த நாதனென்றும் * நானிலஞ்சூழ்
வேலையன்ன கோலமேனி வண்ணனென்றும் * மேலெழுந்து
சேலுகளும் வயல்கொள்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பாலின் நல்லமென்மொழியாள் பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. (௲)

பாலின் நல்ல மென்மொழியாள்	பாலைக்காட்டிலும் மதுரமாய் மிருதுவான சொற்களை யுடையளான என் பெண்ணானவள்,
ஞாலம் முற்றும்	உலகம் முழுவதையும்
உண்டு உமிழ்ந்த	(பிரளயத்தில்) திருவயிற்றி லடக்கி (ப் பிறகு) வெளிப்படுத்திய
நாதன் என்றும்	ஸ்வாமி என்றும்,
நானிலம் சூழ்	பூமியைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிற
வேலை அன்ன	கடல்போன்ற
கோலம்	அழகியதான
மேனி வண்ணன் என்றும்	திருமேனி நிறமுடையவ னென்றும்,
சேல்	மீன்கள்
மேல் எழுந்து	மேலே எழும்பி
உகளும்	துள்ளா நிற்கப்பெற்ற
வயல் கொள்	கழனிகளையுடைய
நாங்கை	திருநாங்கூரில் எழுந்தருளி யிருக்கிற
தேவ தேவன் என்று என்று ஓதி	தேவாதி தேவன் என்றும் பலகால் சொல்லிக் கொண்டு
	பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாள்—.

* * *—என் தலைமகன் உலகங்கட்கெல்லாம் ஆபத்துக்குத் துணை நின்று உதவுமவனன்றோ? உலகத்தையெல்லாம் பிரளயப் பெருவெள்ளம் உண்டு போகப் புகுந்த காலத்து எல்லாவற்றையும் திரட்டித் திருவயிற்றிலே வைத்து நோக்கிப் பிறகு வெளிப்படுத்தினவன் காண்மின் என்கிறாள்; பூமியைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிற கடல்போன்ற திருமேனி நிறமுடையவன் என்று நேரிற் கண்டவள்போலக் கூறுகின்றாள். இவள் பேசுகிற பேச்சுக்களெல்லாம் பாலைவிட பரம போக்யமாயிருக்கின்றன; திருநாங்கூர்த் தேவதேவனென்றும் பார்த்தன் பள்ளியென்றும் இவள் பாடுகிற பாடல்களை என்சொல்வேன்? என்கிறாள் திருத்தாய்.

நானிலம்=நான்காகிய நிலங்களையுடையதெனப் பூமிக்குக் காரணப்பெயர். நால்வகை நிலங்களாவன—முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பன. காடும் காடுசார்ந்த இடமும் முல்லையெனப்படும்; மலையும் மலைசார்ந்தஇடமும் குறிஞ்சியெனப்படும். நாடும் நாடுசார்ந்த இடமும் மருதமெனப்படும். கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும் நெய்தலெனப்படும். மற்றொன்றாகிய பாலைநிலம் பிராணி ஸஞ்சாரத்திற்கு உரியதன்றென்று இங்கு விலக்கப்பட்டது. அது நீரும் நிழலுமில்லாத கொடுநிலம். பாலைக்குத் தனியே நிலமில்லை யென்பதும் நால்வகை நிலங்களும் தத்தம் தன்மை கெட்டவிடத்தே பாலையாமென்பதும் சில ஆசிரியர் கொள்கை. நானிலமென்றது—ஸாமாந்யமாக இங்கே பூமியைச் சொல்லக்கடவது. ... . (சு)

நாடியென்றனுள்ளம்கொண்ட நாதனென்றும் * நான்மறைகள்
தேடியென்றும் காணமாட்டாச் செல்வனென்றும் * சிறைகொள்வண்டு
சேடலவு பொழில்கொள்நாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி *
பாடகஞ்சேர் மெல்லடியாள் பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. (எ

பாடகம் சேர் மெல் அடியாள்	பாதச்சிலம்பு அணிந்த மிருதுவான அடிகளையுடைய என் பெண்ணானவள்
நாடி என்தன் உள்ளம் கொண்ட நாதன் என்றும்	தேடிவந்து என் மனதை இருப்பிடமாகக்கொண்ட ஸ்வாமி யென்றும்,
நால் மறைகள்	நான்கு வேதங்கள்
தேடி	ஆராய்ந்து பார்த்து
என்றும்	ஒருநாளும்
காணமாட்டா	காண முடியாத
செல்வன் என்றும்	ஸ்ரீமான் என்றும்,
சிறை கொள் வண்டு	சிறகுகளை யுடைய வண்டுகள்
சேடு உலவு	திரள்திரளாகஉலாவப்பெற்
பொழில் கொள்	சோலைகளை யுடைத்தான
நாங்கை	திருநாங்கூரில் எழுந்தருளியிருக்கிற
தேவ தேவன் என்று என்று ஓதி	தேவாதி தேவன் என்றும் பலகால் சொல்லிக் கொண்டு

பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாள்—.

* * *—எத்தனையோ ஜன்மங்களாகத் தேடிப்பிடித்து என்னெஞ்சைத் தன் இருப்பிடமாக்கிக்கொண்ட நாதன் என்கிறாள். அவனுக்கு என்னெஞ்சு அகப்பட்டது போல அவன் ஆர்க்கேனும் அகப்படுவனோ வென்னில்; நான்கு வேதங்களுங்கூடித் தேடிப்பார்த்தாலும் அவற்றுக்கும் அகப்படாதபடி தூரஸ்தமான விபவம் வாய்ந்தவன் என்கிறாள். "ஸவ்ருநாஸூவஸிரஸூா ஊநாதூ ஹழ்" (வரதராஜஸ்தவம்) என்கிறபடியே. இப்படி வேதங்களுக்கும் விஷயமாகாதவன் பரமபோக்யமான திருநாங்கூரில் திருப்பார்த்தன்பள்ளியில் அனைவர் கண்ணுக்கும் விஷயபூதனாய்க் கொண்டு தேவாதிதேவனாக விளங்கா நின்றானென்று சொல்லி அத்திருப்பதியைப் பாடுகின்றாளென்மகள் என்கிறாள் திருத்தாய்.

"பாதகடகம்" என்னும் வடசொல் பாடகம் எனச் சிதைந்தது; காலணிக்குப் பெயர். ... . (எ)

உலகமேத்து மோருவனேன்றும் ஒண்சுடரோ டும்பரேய்தா *
நிலவுமாழிப் படையனேன்றும் நேசனேன்றும் * தேன்திசைக்குத்
திலதமன்ன மறையோர்நாங்கைத் தேவதேவ னேன்றேன்றோதி *
பலருமேச வேன்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளி பாடுவோளே. (அ)

என் மடந்தை — என் பெண்ணானவள்
உலகம் ஏத்தும் ஒருவன் என்றும் — லோகமெல்லாம் கொண்டாடும்படியுள்ள ஒருவன் என்றும்,
ஒண் சுடரோடு — விளங்குகின்ற சந்த்ர ஸூர்யர்களாலும்
உம்பர் — மற்றுமுள்ள தேவர்களாலும்
எய்தா நிலவும் — கிட்ட முடியாமல் ஜ்வலிக்கிற
ஆழி — திருவாழியாழ்வானை
படையன் என்றும் — ஆயுதமாக வுடையவன் என்றும்,
நேசன் என்றும் — (அடியார்பக்கல்) அன்புடையவன் என்றும்,
தென் திசைக்கு — தெற்குத் திக்குக்கு
திலகம் அன்ன — திலகம்போலே யிருக்கிற
மறையோர் — வைதிகர்கள் வாழ்கிற
நாங்கை — திருநாங்கூரில் எழுந்தருளி யிருக்கிற
தேவ தேவன் என்று என்று ஓதி — தேவாதி தேவன் என்றும் பலகால் சொல்லிக் கொண்டு
பலரும் ஏச — எல்லாரும் பழிக்கும்படியாக
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாள்—,

* * *—"உலகமென்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே" (தொல்காப்பியம்.) என்கிறபடியே உலக மென்னுஞ் சொல் உயர்ந்தாரைச் சொல்லுவதாகக் கொண்டு, ஞானம் முதலியவற்றாற் சிறந்த பெரியோர்களால் புகழப்படுபவன் என்று கொள்ளலாம்; அன்றி, ஸாமாந்யமாக ஸகல லோகங்களாலும் புகழப்படுமவன் என்கிறதாகவுமாம்.

[ஒண்சுடரோடு இத்யாதி.] ஸூர்யன் முதலான சுடர்ப் பொருள்களின் சோதியையும் வென்று விளங்குஞ் சுடரமைந்த திருவாழியாழ்வானைத் திவ்யாயுதமாக வுடையவன் என்கை. "ஒண்சுடரோடு உம்பரெய்தா" என்கிற விசே

ஷணம் ஆழிப்படையில் அந்வயிக்கவுமாம், ஆழிப் படையனை எம்பெருமானிடத்து அந்வயிக்கவுமாம். ஸூர்ய சந்த்ராதி தேவர்களால் திருவாழியாழ்வானும் அணுக முடியாதவன், எம்பெருமானும் அணுக முடியாதவன். நேசன்—அடியவர்கள் திறத்தில் அன்புதானே ஒருவடிவு கொண்டவன். 'ஸ்நேஹ'மென்னும் வடசொல் நேசமெனத் திரியும்.

"தென்திசைக்குத் திலதமன்ன" என்கிற விசேஷணம் மறையோரிடத்தும் நாங்கையிடத்தும் அந்வயிக்கும்.

பலருமேச=உண்டியே உடையே உகந்தோடும் ஸம்ஸாரிகளினிடையே எம்பெருமானுகந்தருளின நிலத்தைப் பாடுவது ஏசுகைக்கு இடமாகுமன்றோ. கூறைவேணும், சோறு வேணுமென்று பாடினாலன்றோ பலரும் உகப்பர்கள்; பார்த்தன்பள்ளி பாடவே பலரும் ஏசும்படியாயிற்று. ஸம்ஸாரிகளுடைய காரியங்களெல்லாம் பகவத் பக்தர்கட்குப் பரிஹாஸகரமாயிருப்பதுபோல, பகவத்பக்தர்களுடைய காரியங்களும் ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பரிஹாஸகரமாயிருக்குமே. ... . (அ)

கண்ணனென்றும் வானவர்கள் காதலித்து மலர்கள்தூவும் *
எண்ணனென்று மின்பனென்றும் ஏழுலகுக் காதியென்றும் *
திண்ணமாட நீடுநாங்கைத் தேவதேவ னென்றென்றோதி *
பண்ணினன்ன மென்மொழியாள் பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. (கூ)

பண்ணின் அன்ன மென்மொழியாள்	இசைப்பாட்டோடு ஒத்த மிருதுவான பேச்சையுடையளான என் மகளானவள்,
கண்ணன் என்றும்	ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்றும்,
வானவர்கள்	தேவர்கள்
காதலித்து	பக்தியோடு கூடி
மலர்கள் தூவும் எண்ணன் என்றும்	புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கும்படியாக அவர்களுடைய எண்ணத்திலே வஸிப்பவன் என்றும்,
இன்பன் என்றும்	ஆனந்தமளிப்பவனென்றும்,
ஏழ் உலகுக்கு ஆதி என்றும்	எல்லாவுலகங்களுக்கும் காரணபூதன் என்றும்
திண்ணம் மாடம் நீடு நாங்கை	திடமான மாடமாளிகைகள் ஓங்கி யிருக்கப்பெற்ற திருநாங்கூரில் எழுந்தருளி யிருக்கிற
தேவ தேவன் என்று என்று ஓதி	தேவாதி தேவன் என்றும் பலகால் சொல்லிக் கொண்டு
	பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாள்—.

* * *—உலகத்தில் எல்லாருடைய வாயிலும் கண்ணன் என்னுந் திருநாமம் வந்தாலும் என்மகளின் வாயில் அத்திருநாமம் வருமழகு விலக்ஷணமாயிருக்கும்; தேவர்கள் பரம பக்தியுடனே புஷ்பங்களைக் கொண்டு பணிமாறப் பெற்றவன் என்கிறாள்; ஆனந்தமே ஒரு வடிவெடுத்திருப்பவன் என்கிறாள்; "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" என்று உபநிஷத்து சொன்னதை அநுபவித்துப் பேசுகிறாள். உலகங்கட்கெல்லாம் எனது நாயகனேயன்றோ காரணபூதன் என்கிறாள்; "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" என்கிற உபநிஷத்தை

யெடுத்து உபந்யஸிக்கிருள். தன் பெருமையெல்லாம் விளங்கத் திருநாங்கூரிலே விளங்குகின்றுனென்று சொல்லிப் பார்த்தன்பள்ளியைப் பாடுமழகை என் சொல்லுவேன். .... (௯)

பாருள்நல்ல மறையோர்நாங்கைப் பார்த்தன்பள்ளிச் செங்கண்மாலை *
வார்கொள்நல்ல முலைமடவாள் பாடலைத்தாய் மொழிந்தமாற்றம் *
கூர்கொள்நல்ல வேல்கலியன் கூறுதமிழ் பத்தும்வல்லார் *
ஏர்கொள்நல்ல வைகுந்தத்துள் இன்பநாளு மெய்துவாரே. (௧௦)

பாருள்	பூமியிலே
நல்ல	விலக்ஷணராயுள்ள
மறையோர்	வைதிகர்கள் வாழ்கிற
நாங்கை	திருநாங்கூரில்
பார்த்தன் பள்ளி	திருப்பார்த்தன்பள்ளி யென்னும் திருப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கு மவனுய்
செம் கண்	செந்தாமரைக் கண்ணனுன
மாலை	எம்பெருமானைக் குறித்து
வார் கொள் நல்ல முலை மடவாள் பாடலை	கச்சணிந்த அழகிய ஸ்தனங்களையுடையளான (பரகால நாயகியாகிய) பெண் பாடின பாசுரங் களை (உட்கொண்டு)
தாய்	தாயானவள்
மொழிந்த	சொன்ன
மாற்றம்	வார்த்தையாக,
கூர்கொள் நல்ல வேல் கலியன் கூறு	கூர்மைபொருந்திய நல்ல வேற்படையை யுடைய திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த
தமிழ் பத்தும்	இத் தமிழ்ப் பாசுரங்கள் பத்தையும்
வல்லார்	ஓத வல்லவர்கள்
ஏர் கொள் நல்ல வைகுந் தத்துள்	மிகச் சிறந்த திருநாட்டிலே
நாளும் இன்பம் எய்துவார்	நித்யாநந்தம் அநுபவிக்கப் பெறுவர்.

* * *—திருநாங்கூர்ப் பார்த்தன்பள்ளிப் பெருமானிடத்துப் பரகால நாயகி ஈடுபட்டுப் பேசின பேச்சுக்களைத் திருத்தாயார் எடுத்துரைப்பதாக அமைக்கப்பட்ட இத்திருமொழியை ஓதுமவர்கள் எம்பெருமானை ஒரு நொடிப் பொழுதும்பிரியாது அநுபவிக்கு மிடமாகிய திருநாட்டிலே நித்யாநந்தம் அநுப விக்கப் பெறுவர்களென்று இத் திருமொழி கற்றூர்க்குப் பயனுரைத்துத் தலைக் கட்டிற்றாயிற்று. .... (௧௦)

அடிவரவு:—கவளம் கஞ்சன் அண்டர் கொல்லை அரக்கர் ஞாலம் நாடி உலகம் கண்ணன் பாருள் நம்மை.

எட்டாந்திருமொழிஉரை முற்றுப்பெற்றது.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—ஒன்பதாந்திருமொழி,

நும்மைத்தொழுதோம்.

உரையவதாரிகை:—இத்திருமொழியின் போக்யதை விலக்ஷணமாயிருக்கும். இதனிற் பாசுரங்களைச் சொன்னாலும் செவியுற்றாலும் நெஞ்சு நீர்ப்பண்டமாயுருகும். திருவிந்தளூர்ப் பரிமளரங்கப் பெருமாளைக் கண்ணாரக் காணவேணுமென்றும் கையாரத் தொழவேணுமென்றும் ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமைகள் செய்யப் பெறவேணுமென்றும் எவ்வளவோ பாரித்துக்கொண்டு வந்தார் ஆழ்வார். அப்பெருமானோவென்னில், திருக்கண்களாலே குளிர நோக்குதல் வாரியணைத்தல் வினவுதல் அத்தாணிச் சேவகத்திலே ஏவுதல் ஒன்றுஞ்செய்திலன்; நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரனான அவனது திருவுள்ளத்தை அறியவல்லாரார்? ஆழ்வாருடைய உருக்கமான பாசுரங்களைக் கேட்கவேணுமென்று பிச்சேறினான்போலும்; கோபுர வாசற்கதவையு மடைத்துக்கொண்டு கிடந்தான்போலும். ஆழ்வார் துடிக்கிற துடிப்பை என்சொல்ல வல்லோம்!. பெண்ணுடையுடுத்துப் பாசுரமிட்டுக் காட்டுகிற துடிப்பை ஆணுடையிலேயே காட்டுந்திருமொழியன்றோ இது. நம்மாழ்வார் "மின்னிடை மடவார்கள்" என்னுந் திருவாய்மொழியிலும், குலசேகரப்பெருமாள் "ஏர் மலர்ப்பூங்குழல்" என்னுந் திருமொழியிலும், இவ்வாழ்வார் தாம் (பத்தாம் பத்தில்) "காதில் கடிப்பிட்டு" என்னுந் திருமொழியிலும் பெண்ணுடையுடுத்து வெளியிட்ட பரிதாபத்தையெல்லாம் இத்திருமொழியில் ஆண்மை மாறாதே அருளிச்செய்யுமழகு அற்புதம்.

திருமேனிநிறத்தையுங் காட்டாதே ஒளிப்பாயோ பிரானே!; என்னை இப்படி பட்டினியடித்து நீயே வயிறுவளர்க்கக் கருதினாயே!; "உலகுதன்னை வாழநின்ற நம்பீ!" என்கிறபடியே உலகத்தை வாழ்வித்து நீ ஸத்தைபெற வேண்டியிருக்க, உலகத்தைப் படுகொலையடிப்பதே உனக்கு வாழ்ச்சியாய் விட்டது; நீயே வாழ்ந்துபோ என்று திருவுள்ளம் நொந்து பேசுகிறார் திருவிந்தளூர்த்திருமாலை நோக்கி. ... ...

நும்மைத்தொழுதோம் நுந்தம்பணிசெய்திருக்கும் நும்மடியோம் *
இம்மைக் கின்பம்பெற்றோம் எந்தாய்! இந்தளூரீரே! *
எம்மைக்கடிதாக்கரும மருளி ஆவா! வென்றிரங்கி *
நம்மை யொருகால்காட்டிநடந்தால் நாங்க ளுய்யோமே. (க)

இந்தளூரீர்	திருவிந்தளூரில் எழுந்தருளி யிருக்கிற
எந்தாய்	ஸ்வாமியே !.
நம்மை தொழுதோம்	தேவரீரை ஆச்ரயித்தோம் ;
நும் தம் பணி செய்து இருக்கும் நும் அடியோம்	உமக்குக் கைங்கரியம் செய்தே ஸத்தைபெறக் கூடிய அடியவர்களா யிருக்கின்றோம் ;
இம்மைக்கு	இப்பிறவியிலே
இன்பம் பெற்றோம்	உம்மைப்பற்றின உணர்வாகிற ஆனந்தத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம் ;
எம்மை	இப்படிப்பட்ட எங்கள் விஷயத்திலே
ஆ ஆ என்று இரங்கி	ஐயோவென்று திருவுள்ள மிரங்கி
கடிது ஆ	சீக்கிரமாக
கருமம் அருளி	ஏதேனுமொரு கைங்கரியத்தை நியமித்து
நம்மை	தேவரீரை
ஒருகால்	ஒரு தடவையாவது
காட்டி	ஸேவைஸாதிப்பித்து
நடந்தால்	எமது கண்வட்டத்திலே உலாவினால்
நாங்கள் உய்யோமே	நாம் உஜ்ஜீவிக்க மாட்டோமா ?.

* * *—பெருவிடாய்ப்பட்டவன் ஒருகால் நாக்கு நனைக்கத் துளிநீர்தும் கிடைத்தால் போதும் என்பதுபோல இவ்வாழ்வார் திருவிந்தளூர்ப் பெருமானுடைய வடிவழகை ஒருகால் காணப்பெற்றால் போதுமென்கிறார். ஒருகால் கண்டமாத்திரத்தில் தமக்குப் பூர்ணத்ருப்தி பிறந்துவிடும் என்று பொருளன்று; கண்ணில் சிறிது காணப்பெறுவோமாகில் பிறகு வளைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தாம். “[illegible]” [இஷ்ட வஸ்துவைக் கண்ணில் காண்பதற்கு முன்னே ஒருகால் காணப்பெற்றால் போதும் என்றிருக்கும்; காணப்பெற்றபின் அணையவேணுமென்று விரும்பலாகும்; அணையவும் பெற்றபின் இரண்டு சரீரமும் வெவ்வேறாயிருக்கையன்றியே ஒற்றுமையை அடைந்துவிடாதா என்று பாரிக்கலாகும்] என்ற ச்லோகம் இங்கு உணரத்தக்கது.

நும்மைத்தொழுதோம்=இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள்கொள்ளலாம்; தேவதாந்தரங்களுக்கு அந்தராத்மாவாக இருக்கும் நிலையிலே யாம் ஆச்ரயித்தோமல்லோம்; அஸாதாரண விக்ரஹ விசிஷ்டனான உன்னையன்றோ ஆச்ரயித்தோம். அந்தர்யாமியான நிலையிலே ஆச்ரயித்தாலன்றோ காலவிளம்பம் பொறுக்கலாவது; ஸாக்ஷாத்தாக உன்னையே ஆச்ரயித்துவைத்தும் இப்படி விளம்பமாகத் தகுமோ? என்கை. அன்றியே; விஷயாந்தரங்களைப் பற்றினோமாகில் உகந்த விஷயங்களைப் பிரிந்தாலும் சூதாடியோ சதுரங்கமாடியோ ஒருவிதமாகப் போதுபோக்கலாம்; அவற்றையெல்லாம் விட்டு, வேறுவகையான போது போக்குகளில் ருசியைத்தவிர்க்கவல்ல உன்னையன்றோ யாம் பற்றியிருப்பது; உன்னைப்பிரிந்து ஆறியிருக்க வழியில்லையே! என்றபடியுமாம்.

நுந்தம் பணிசெய்திருக்கும் நும்மடியோம்=உனக்குக் கைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று பொருளன்று; ‘ஒரு கைங்கரியத்திலும் நம்மை

நியமித்தருளவில்லையே' என்று வருந்திக்கிடக்குமிவர் அப்படியருளிச்செய்ய ப்ரஸக்தியில்லை; உனக்குப் பணிவிடைசெய்தே ஸத்தை பெறும்படியான குடியிலேயன்றோ நான் பிறந்திருக்கின்றேன் என்றவாறு. அடியேனை ஒரு கைங்கரியத்தில் நியமித்தருளவேணும் என்ற ப்ரார்த்தனை உள்ளுறை.

இம்மைக்கு இன்பம் பெற்றோம்=மிக்க பரிதாபம் தோற்றச்சொல்லும் பாசுரத்தில் இன்பம் பெற்றோமென்கிறவிது கூடாது; ஆனால் இதற்குப் பொருளென்? என்னில்; "ந ஜ்ஞாநாத் பரம் ஸுகம்" [அறிவுக்கு மேற்பட்ட ஆனந்தமில்லை] என்று ஞானிகள் கூறியிருப்பதனால் ஆநந்தகரமான ஞானம் பெற்றிருக்கிறேன்—நீர் சேஷியென்றும் நான் சேஷபூதனென்றும், அடிமை செய்கையே முறையென்றும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநலாபம் பெற்றிருக்கிறேன் என்கை. முறையறியாதவனாயிருந்திட்டேனாகில் ஆறியிருப்பேன்; முறையறியப் பெற்றவனாதலால் துடிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது என்றபடி. "இம்மைக்கு இன்பம் பெற்றோம்" என்றவிதனை எதிர்மறை யிலக்கணையாகக்கொண்டு உரைக்கவுமாம். சோறிடாத வொருவனைநோக்கி 'அழகாகச் சோறிட்டாய்' என்பது போலவும், கல்லாத மூடனை நோக்கி 'வெகு அழகாகக் கற்றாய்' என்பது போலவும், 'யாம் வெகு அழகாக ஆனந்தம் பெற்றோம்' என்கிறாராய் ஆனந்தம் பெறாமையைக் காட்டினாராகக்கொள்க. இங்கே பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தி காண்மின்:—"அடிமையாலே ஸ்வரூபலாபமாம்படியிருக்கிற எங்களுக்கு அழகிதாக விடாய்த்தவிடத்தே தண்ணீர் வார்த்தீர்" என்பதாம். எம்மை இன்பம் பெறாதபடி செய்திட்டீர் என்று நொந்து சொல்லுகிறபடி.

எந்தாய் இந்தளூரீரே!=பரமபதத்தைவிட்டு இவ்வூரிலேவந்து ஸந்நிதி பண்ணினது இப்படி யென்னைப் படுகொலை யடிப்பதற்கேயோ? என்று கேட்கிறபடி.

ஆக, முன்னடிகளால் தமது வயிற்றெரிச்சலை வெளியிட்டு, இனி பின்னடிகளால் இவ்வெரிச்சல் தணியும்வகை விண்ணப்பஞ் செய்கிறார். எம்மைக்கடிதாக் கருமமருளி=சேஷத்வஞானத்தைப் பிறப்பித்தருளின தேவரீரே சேஷத்வத்துக்குத் தகுதியான ஒரு குற்றேவலிலே என்னை நியமித்தருளவேணும் என்கிறார் மூன்றாமடியால். பிரானே! உன்னைக் கண்ணில் காண்பதே அருமைப்பட்டிருக்கும்போது கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை பண்ணுகிறேனே! இஃது என்ன பேதைமை!; முந்துறமுன்னம் ஒருகால் ஸேவைஸாதிக்கத் திருவுள்ளமாயின் அவ்வளவிலே நான் உஜ்ஜீவித்துப்போவேனே என்கிறார் ஈற்றடியால்.

"ஆவாவென்றிரங்கி" என்றமையால் நம்முடைய ப்ரார்த்தனைகளெல்லாங் கிடக்க, அவனுடைய திருவுள்ளத்தில் இரக்கமே கார்யகரம் என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் வெளியாம். "தொழுதோம் என்று வளைப்பிட வொண்ணாதுகாணும்; அபிமதம் பெறும்போது அவனுடைய இரக்கமே வேணும்" என்பது வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தி.

ஈற்றடியில் நம்மை என்றது தேவரீரை என்ற பொருளில் வந்தது. "நம்ம வீட்டில் குழந்தைகள் க்ஷேமமா?" என்கிற உலகவழக்கம் நோக்குக. தன்மை

யில் முன்னிலையும் முன்னிலையில் தன்மையும் வியவஹரிப்பதுண்டு. ஒருகால் நம்மைக்காட்டி—என்னைக் காணும்படியாகச்செய்து [எனக்கு ஸேவைஸாதித்து] என்று உரைக்கலாமாயினும் அது சுவைக்கேடு. 'காட்டினால்' என்னாமல் "காட்டி நடந்தால்" என்றதனால் புறப்பாடு ஸேவிக்கையிலே காதல் கொண்டனர் போலும். .... (க)

சிந்தைதன்னுள் நீங்காதிருந்த திருவே! மருவினிய
மைந்தா! * அந்தணலி மாலே! சோலை மழகளிறே! *
நந்தாவிளக்கின் சுடரே! நறையூர்நின்ற நம்பீ! * என்
எந்தாய்! இந்தளூராய்! அடியேற்கிறையு மிரங்காயே. (உ)

சிந்தை தன்னுள்	நெஞ்சிலே
நீங்காது இருந்த	ஒரு நொடிப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாம லிருக்கிற
திருவே	செல்வமே!
மருவ	அநுபவிக்க அநுபவிக்க
இனிய	போக்யனாயிருக்கிற
மைந்தா	நித்யயுவாவே!,
அம் தண் ஆலி மாலே	அழகிய குளிர்ந்த திருவாலி நகர்ப் பெருமானே!,
சோலை மழ களிறே	சோலைக்குள்ளே வளர்ந்த வொரு யானைக்குட்டி போன்றவனே!
நந்தா விளக்கின் சுடரே	ஒரு நாளுமணையாத விளக்குச் சோதிபோல் திகழுமவனே!
நறையூர் நின்ற நம்பீ	திருநறையூரில் எழுந்தருளி யிருக்கிற பரிபூர்ணனே!
இந்தளூராய் என் எந்தாய்	திருவிந்தளூரில் எழுந்தருளி யிருக்கிற எம்பெருமானே!
அடியேற்கு	அடியேன் விஷயத்தில்
இறையும்	சிறிதும்
இரங்காயே	கிருபை செய்கிறா யில்லையே!.

* * *—கீழ்ப்பாசுரம் மிக்க நிர்ப்பந்தமாகத் தோடே பேசியிருக்கச் செய்தேயும் இந்தளூரெம்பிரான் திருவுள்ளமிரங்கக் கண்டிலர்; பிரானே! கடலிலே நீர் வற்றுவதுண்டோ? உன் திருவுள்ளத்திலும் இரக்கம் மாறுவதுண்டோ? இப்படியும் என்னைப் படுகொலை யடிக்கலாமோ? பாவியேனுக்குச் சிறிதும் இரங்கியருளமாட்டாயோ? என்கிறார்.

சிந்தை தன்னுள் நீங்காதிருந்த திருவே!—இப்படி என்னை உபேக்ஷிக்க எண்ணமாகில் என் சிந்தையிலேவந்து இடைவிடாது பொருந்தியிருப்பானேன்? என் கண்ணுக்கு விஷயமாகாததுபோலவே சிந்தைக்கும் விஷயமாகாதிருந்தால் நான் இப்பாடு படவேண்டியிராதே: என்னை இங்ஙனே வருத்துவதற்கேயோ சிந்தைதன்னுள் நீங்காதிருக்கிறது என்றவாறு. எப்படி நிர்ஹேதுகக்ருபையினால் என் சிந்தையில் வந்து புகுந்தாயோ அப்படியே நிர்ஹேதுகமாகவே கட்புலனுக்கும் இலக்காகவேணு மென்றவாறுமாம். திருவுக்குந் திருவாகிய செல்வனாகையாலே திருவே! என்றார்.

மருவினிய மைந்தா!—மருவமருவ இனிய மைந்தா! என்க. கண்ணாலே கண்டு களிக்கப்பெறும் அநுபவத்தை நீ வஞ்சித்தாயாகிலும் மாநஸாநுபவம்

பண்ணப்பண்ண இனிதா யிருக்கிறதே; இவ்வினிமையை உன்னால் தவிர்க்க முடியாதே என்றவாறு.

“சிந்தைதன்னுள் நீங்காதிருந்த திருவே மருவினிய மைந்தா!” என்றதும் கீழே மூன்றாம்பத்தில் வயலாலி மணவாளனை யநுபவிக்குமிடத்து 1. “வந்துன தடியேன்மனம் புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின் வணங்கும் என் சிந்தனைக்கினியாய் திருவே என்னாருயிரே” என்று பேசின அநுபவம் ஆழ்வார்க்கு அப்படியே நினைவுக்கு வந்துவிட்டது; அதனால் இந்தளூரெம்பெருமானை வயலாலி மணவாளனாகவே பாவித்து “அந்தணாலிமாலே!” என விளிக்கிறார்.

சோலை மழகளிறே!=சோலைக்குள்ளே வளர்ந்த வொரு இளவானைக் கன்றுபோலே இனியனா யிருப்பவனே!. திருமாலிருஞ் சோலையில் திகழும் யானைக் குட்டியே! என்று முரைக்கலாம்.

நந்தாவிளக்கின் சுடரே! விளக்கில் திரியும் எண்ணெயும் புகையுமான அழுக்கு இன்றியே புகர்தான் ஒருவடிவு கொண்டதோ என்னும்படியாக ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாய்ப் பிரகாசிப்பவனே! என்கை. இறையும் இரங்காய்=சிறிதேனும் இரங்கவேணும் என்றும் பொருளாம். .... (உ)

பேசுகின்ற திதுவே வையமீரடியாலளந்த *
மூசிவண்டு முரலும் கண்ணிமுடியீர்! * உம்மைக்காணு
மாசையென்னும் கடலில்வீழ்ந்திங்கயர்த்தோம் * அயலாரு
மேசுகின்ற திதுவேகாணும் இந்தளூரீரே!. (ஈ)

வையம்	உலகங்களை
ஈர் அடியால் அளந்த	இரண்டு அடிகளாலே அளந்து கொண்டவராயும்
வண்டு	வண்டுகளானவை
மூசி	மொய்த்துக்கொண்டு
முரலும்	ரீங்காரம் செய்யப்பெற்ற
கண்ணி	மாலையை
முடியீர்	திருமுடியில் அணிந்து கொண்டவராயு மிருக்கிற
இந்தளூரீர்	திருவிந்தளூர் நாதரே!,
இங்கு	இவ்வுலகில்

உம்மை காணும் ஆசை என்னும் கடலில் வீழ்ந்து	உம்மை ஸேவிக்க வேணுமென்கிற ஆசையாகிற கடலிலே விழுந்து
அயர்த்தோம்	அறிவு கெட்டோம்;
அயலாரும்	பிறரும்
ஏசுகின்றது	பரிஹஸிப்பது
இதுவே காணும்	இவ்விஷயத்தைப் பற்றியே கிடீர்;
பேசுகின்றது இதுவே	உமக்கொரு பழியில்லாமலிருக்கவேணு மென்பதே நாம் சொல்லுவது.

* * *—இந்தளூரெம்பிரானே! உன்னை நான் ஸேவித்தாலும் ஸேவிக்கிறேன், இழந்தாலும் இழக்கிறேன்; இஃது ஒரு பெரிய விஷயமன்று; முக்கியமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேளாய்; நீ குணசாலியென்று பேர்படைப்பதற்

1. (3—5—1.)

குப் படாதபாடுகள் பட்டிருக்கிறாய்; மாவலியிடம் குறளுருவாய்ச்சென்று மூவடிமண் இரந்துபெற்று த்ரிவிக்ரமனாகி மூவுலகங்களையுமளந்து இத்தனை பாடுகள்பட்டுப் பெரிய குணம் ஸம்பாதித்தாய்; என்னொருவனை உபேக்ஷிப்பதனால் அக்குணத்தை இழக்கப்போகிறாய்; ஒருவரும் அபேக்ஷியாதிருக்கச் செய்தேயும் எல்லார் தலையிலும் திருவடியை வைத்தருளின நீ, பல்பன்னிரண்டுங் காட்டி யாசிக்கின்ற என்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றாவிடில் குணக்கேடு விளையாதோ? இதனை ஆராய்ந்தருள் என்கிறார்.

பேசுகின்றது இதுவே=உனக்கு ஒரு குணக்கேடு விளையாமல் நோக்கிக் கொள்ளவேணுமென்பதொன்றே அடியேன் சொல்லுவது என்கை. "ஜஹாதி தவந்தஂ ஜ்ஞாநி கிஂவா ஶரண்யஶரணாகத ந ஸஂஹதி ந தேவாய்த்தி கிஂ நு ஶரணாகத ஜ்ஞாயதே. ந ஶரணாகதப்ராப்திஂ." என்ற ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் இங்கு ஸ்மரிக்கத்தகும்.

மூசி வண்டு முரலுங் கண்ணிமுடியீர்='நான் உலகுக்கெல்லாம் சேஷி; எல்லாரையும் நான் குளிர நோக்கக்கடவேன்' என்று தீக்ஷிதனாய்த் தனிமாலையிட்டிருக்கிற நீ என்னை நோக்காதொழியலாமோ? என்றவாறு. மூசுகை—மொய்க்கை.

உம்மைக் காணுமாசை யென்னுங் கடலில் வீழ்ந்து இங்கு அயர்த்தோம்='திருமங்கைமன்னன் திருவிந்தளூர்ப் பெருமானைக்காண ஆசைப்பட்டு அது பெறாதே முடிந்தான்' என்று காற்சந்தியிலே வார்த்தை கிளம்பினால் இதனில் மிக்க அவத்யமுண்டோ? 'அயலார் ஏசுகின்றதும் இதுவே, நான் பேசுகின்றதும் இதுவே' என்று முடிவையும் முதலையுங்கூட்டி யோஜித்துக்கொள்க: 'ஒருவர் ஆசைப்பட்ட அழகையும் ஒருவர் அந்த ஆசைக்கு முகங்காட்டின அழகையும் என்ன சொல்லுவோம்!, ஸர்வரக்ஷகன்படி இப்படியன்றோ இருப்பது!' என்று அயலார் ஏசுவர்களே; அப்படிப்பட்ட ஏச்சுக்கு இடமாகும்படி நடந்து கொள்ளவேண்டா என்பதே அடியேன் சொல்லுவது. .... (௩)

ஆசைவழுவா தேத்தும் எமக்கிங் கிழுக்காய்த்து * அடியோர்க்குத்
தேசமறிய உமக்கேயாளாய்த் திரிகின்றோமுக்கு *
காசினொளியின் திகழும்வண்ணம் காட்டீரெம்பெருமான்! *
வாசிவல்லீரிந்தளூரீர்! வாழ்ந்தேபோம் நீரே. (௪)

இங்கு	இந்நிலத்தில்
ஆசை வழுவாது	ஆசை குன்றாமல்
ஏத்தும் எமக்கு	துதிக்கின்ற எமக்கு
இழுக்கு ஆய்த்து	(இத் துதிசெய்தல்) அவத்யமாய் வந்து முடிந்தது;
தேசம் அறிய	உலகமெல்லாம் அறியும்படியாக
உமக்கே ஆளாய் திரிகின்றோமுக்கு அடியோர்க்கு	உமக்கே தொண்டராய்த் திரிகின்ற எமக்கு
காசின் ஒளியின்	பொற்காசின் ஒளியைக் காட்டிலும்

திகழும்	மிக விளங்குகின்ற	வாசி வல்லீர்	தாரதம்யம் பாராட்டுகின்றீர் ;
வண்ணம்	வடிவழகை		
காட்டீர்	காட்டுகின்றிலீர் ;	நீரே வாழ்ந்துபோம்	உம்முடம்பை நீரே கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்துபோம்.
எம்பெருமான் ! இந்தளூரீர் !!—,			

* * *—உலகத்திலே, உகந்தாரை ஒருவன் அலக்ஷியஞ்செய்தால் அவனிடத்தில் உகப்பு குறைந்துபோவதுண்டு ; 'நம்மை அலக்ஷியஞ்செய்கிற அவன் மீது நமக்கு ஆசை ஏதுக்கு' என்று வெறுப்படைந்து விட்டிடுவதுண்டு ; எனக்கும் உன்விஷயத்திலே அப்படியேயன்றோ ஆசை குறையவேண்டும் ; ஆனால் அது குறைகின்றதில்லை ; நீ உபேக்ஷிக்க வுபேக்ஷிக்க அதுவே எருவாக ஆசை வளர்கின்றது ; அவ்வாசையினால் உன்னைத் துதிக்கின்றேன் ; இப்படி நான் துதித்தால் 'சேஷபூதர் சேஷியைத்துதிப்பது முறையன்றோ' என்று எல்லாரும் நினைத்திருக்கவேண்டுவது ப்ராப்தமாயிருந்தும் அப்படி நினையாமல் இதனைப் பரிஹாஸமாகப் பேசாநின்றார்கள். (அதாவது—'கதறிக்கதறிக் கூப்பிடுகிற கலியனுக்குக் காட்சிகொடாதே யிருக்கிறானே ; இவன் ஸர்வலோக சரண்யனும் ; திருநாமம் அழகாயிருக்கிறது !' என்று உன்னைப்பற்றிப் பரிஹஸிப்பார் சிலரும், 'பல்லைக்காட்டிப் பலகால் வேண்டினவிடத்திலும் வாய் திறவாதே யிருக்கிறவொருவனை நாணங்கெட்டு ஏத்துகிறானே இவன் !' என்று என்னைப்பற்றிப் பரிஹஸிப்பார் சிலருமாயிருக்கையாலே இழுக்காயிற்று.)

இந்தளூரீரே ! உலகமறிய உமக்கே அநந்யார்ஹராயிருக்கிற எங்களுக்குப் பொன்னொளியிற் காட்டிலும் மிகவிளங்காநின்றுள்ள வடிவழகைக் காட்டமாட்டேனென்கிறீரே ; "ஐகாந்தாம் வ்யூகாமவெ" என்கிறபடியே எங்களுக்கென்றே கொண்டிருக்கிற திருமேனியை எமக்குக் காட்டாதேயிருப்பது என்னோ ?

[வாசிவல்லீர்] 'மிகச்சிறந்த நமது திருமேனியை நித்யஸூரிகள் போல்வார் காணவேணு மத்தனையல்லது அற்பனான இவன் காணலாகாது' என்று நீர் நினைக்கின்றீர் போலும் ; ஸர்வஸாதாரணமான திருமேனியை இன்னார்க்குத் தான் காட்டலாம், இன்னார்க்குக் காட்டலாகாது என்று ஒருவாசி யிட்டுக் கொள்ளலாமோ ? [இந்தளூரீர் !] நித்யஸூரிகளுக்குக் காட்சிதரும் வடிவை நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணுகைக்காகவன்றோ திருவிந்தளூரிலே வந்து நிற்கிறது. வாசியற முகங்கொடுக்க வந்து நிற்கிறவிடத்திலே வாசிவைக் கின்றீரே. [வாழ்ந்தே போம் நீரே.] உம்முடைய உடம்பு உம்மை ஆசைப்பட்டவர்களுக்காக ஏற்பட்டது என்று நினைத்திருந்தோம் ; அப்படியன்றாகில், உம் முடம்பை நீரே கண்டுகொண்டு நீரே தொட்டுக்கொண்டு நீரே மோந்துகொண்டு நீரே கட்டிக்கொண்டு நீரே வாழ்ந்துபோம்.

"காசினொளியிற்றிகழும் வண்ணம்" என்றவிடத்து "சுட்டுரைத்த நன் பொன் உன் திருமேனியொளி யொவ்வாது" என்ற (3—1—2) திருவாய்மொழி அநுஸந்திக்கத்தக்கது. .... (௪)

தீயெம்பெருமான் நீரெம்பெருமான் திசையு மிருநிலனு
மாய் * எம்பெருமானாகி நின்றால் அடியோங் காணோமால் *
தாயெம்பெருமான் தந்தைதந்தையாவீர் * அடியோமுக்
கேயெம்பெருமா னல்லீரோ நீர் இந்தளூரீரே !. (௫)

இந்தளூரீர்	திருவிந்தளூர்ப்பெருமானே!
நீர்	தேவரீர்
தீ எம் பெருமான்	தேஜஸ்தத்வத்திற்கு அந்தர்யாமியான எம்பெருமானாகவும்
நீர் எம் பெருமான்	ஜலதத்வத்திற்கு அந்தர்யாமி யான பெருமானாயும்
திசை எம் பெருமான் ஆயும் இரு நிலன் எம் பெருமான் ஆகியும் நின்றால்	திசைகளுக்கு அந்தர்யாமி யான பெருமானாயும் விசாலமான பூமிக்கு அந்தர்யாமியான பெருமா னாயும் நின்றால்
அடியோம்	(அஜ்ஞான) அடியோங்கள்
காணோம்	தேவரீரைக் காணமாட்டாத வர்களா யிருக்கிறோம் ;
ஆல்	ஐயோ !;
தாய்	தாயாகவும்
எம்பெருமான்	ஸ்வாமியாகவும்
தந்தை தந்தை	பிதாவுக்கும் பிதாவாகவும்
ஆவீர்	இருக்கின்ற பெருமானே !
நீர் அடியோமுக்கே எம் பெருமான் அல்லீரோ	தேவரீர் எமக்கே அஸாதாரணரான ஸ்வாமி யல்லவோ ?

* * *—" நீர்வானம் மண்ணெரிகாலாய்நின்ற நெடுமால் " என்றும் "குன்றமும் வானும்மண்ணுங் குளிர்புனல் திங்களோடு நின்றவெஞ்சுடரும் அல்லா நிலைகளு மாயவெந்தை " என்றும் நாம் கண்ணால் காண்கிற பொருள்களெல்லாம் எம்பெருமான் வடிவேயென்று இவர் துணிந்திருப்பவராதலால், ' இத்துணிவு இல்லாதவரன்றோ வருந்தவேண்டும் ; இத்துணிவுடையார்க்கு எம்பெருமானுடைய ஸாக்ஷாத்காரம் எப்போதும் குறையற்றிருக்கின்றதன்றோ; ஆகையாலே இவர் வீணாக வருந்துகின்றார் ' என்று திருவிந்தளூர்ப்பெருமான் திருவுள்ளம் பற்றி யிருப்பதாகக்கொண்டு, பிரானே ! நீ எல்லாப்பொருளுமாக நிற்கின்றாய் என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் அடியோமுக்குத் தெரியாமையில்லை ; " சங்கும் சக்கரமும் சிரித்தமுகமும் தொங்கும் பதக்கங்களும் " என்றாற்போலே அஸாதாரண திவ்யமங்கள விக்ரஹ வேஷத்தைக் கண்டுகளிக்க ஆவல்கொண்டிருக்கிற அடியோமுக்கு ஜகத் ஸ்வரூபனாயிருக்குமிருப்பு என்ன பயனளிக்கும்? தீ நீர் முதலானவையெல்லாம் உன்வடிவே என்று அநுஸந்தித்துக்கொள்வதில் யாதொரு ஆக்ஷேபமுமில்லை. அப்படி அநுஸந்திப்பதனால் அவற்றில் உனது அஸாதாரணத்திருமேனியைக் காண்போமோ யாம் ; காணமாட்டோம் ; நாங்கள் கண்டு களிப்பதற்கன்றோ நீ திருவிந்தளூரிலே வந்து நிற்கிறது என்கிறார்.

அடியோமுக்கே எம்பெருமானல்லீரோ நீர்=பரவாஸுதேவனாயிருக்குமிருப்பு நித்யமுக்தர்களின் அநுபவத்திற்காக. வியூஹ நிலை பிரமன் முதலானோருடைய கூக்குரல் கேட்கைக்காக. ராமக்ருஷ்ணாதி விபவாவதாரங்கள் அக்காலத்தி லிருந்தவர்கட்கா யொழிந்தன. அந்தர்யாமியா யிருக்குமிருப்பு ப்ரஹ்லாதாழ்வான் போல்வார்க்குப் பயனளித்தும், அர்ச்சாவதார நிலை

யொன்றே அடியோங்களுக்கு ஜீவனம். ஸம்ஸாரிகளுக்கு முகங்கொடுக்கைக் காகவேயன்றோ இது ஏற்பட்டது. குருடர்க்கு ஏற்பட்ட இடத்திலே விழி கண்ணர் புகுரலாமோ? விழிகண்ணர்க்கு ஏற்பட்ட இடம் குருடர்க்கு உதவுமோ?.

திருவாய் மொழியில் (6-9-1) "நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க்காலாய் நெடுவானாய், சீரார்சுடர்களிரண்டாய் சிவனாயயனானாய்" என்று ஜகத்ஸ்வரூபனாயிருக்குமிருப்பை யருளிச்செய்து அதில் தமக்குத் திருப்தியில்லாமையையும் அஸாதாரண விக்ரஹஸேவையே வேண்டுமென்பதையும் "கூராராழி வெண்சங் கேந்திக் கொடியேன்பால் வாராய், ஒருநாள் மண்ணும் விண்ணும் மகிழவே" என்ற பின்னடிகளால் வெளியிட்டருளினமை இங்கு நினைக்கத்தக்கது. விச்வரூபங்கண்ட அர்ஜுநனும் இங்ஙனே பிரார்த்தித்தமை பகவத்கீதையில் காணத் தக்கது. .... (௫)

சொல்லா தொழியகில்லேன் அறிந்தசொல்லில் * நும்மடியா
ரெல்லாரோடுமொக்க எண்ணியிருந்தீ ரடியேனை *
நல்லாரறிவீர் தீயாரறிவீர் நமக்கிவ் வுலகத்தில் *
எல்லாமறிவீ ரீதேயறியீர் இந்தளூரீரே!. (௬)

இந்தளூரீர்!—;

சொல்லாது ஒழிய கில்லேன் — (அடியேன் சொல்ல நினைத்ததைச்) சொல்லாதிருக்க முடியவில்லை;

அறிந்த — நான் அறிந்தவற்றை

சொல்லில் — சொல்லத் தொடங்கினால்

(இதனைச் சொல்லுகிறேன் கேளீர்;)

அடியேனை — (உம்மைப் பிரிந்து தரிக்க மாட்டாத) அடியேனை

நும் அடியார் எல்லாரோடும் ஒக்க எண்ணி இருந்தீர் — உம்முடைய மற்ற அடியவர்களெல்லாரோடும் ஸமமாக நினைத்திருக்கிறீர்;

நல்லார் அறிவீர் — நல்லவர்களையும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்;

தீயார் அறிவீர் — தீயவர்களையுந் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்;

இ உலகத்து எல்லாம் அறிவீர் — இவ்வுலகநடை யெல்லாமும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்;

நமக்கு ஈதே அறியீர் — என்னுடைய தன்மை யொன்றையே அறிய மாட்டாதவராயிருக்கிறீர்.

* * *—பெரியோர் கருத்தைப் பின்சென்று சிறியோர் நடந்துகொள்ள வேணுமென்பது உமக்குத் தெரியாததன்றே; நீர் சேஷபூதர்; நான் சேஷி. என்னை நிர்ப்பந்தித்துக் காரியங்கொள்வது உம்முடைய ஸ்வரூபத்திற்குச் சேராது என்பது உமக்குத் தெரிந்ததுதானே; அப்படியிருக்க 'அவன் செய்வன செய்துகொள்க' என்றிராமல் மீண்டு மீண்டும் நிர்ப்பந்திக்கின்றீரே; ஆழ்வீர்! இஃது உமக்குத்தகாது என்று எம்பெருமான் திருவுள்ளமாக, அதற்கு ஆழ்வார் விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்.

இந்தளூரீர்! அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்ய நினைத்த விஷயத்தைக் கூசாமல் விண்ணப்பஞ் செய்துவிடுகிறேன்; சேஷபூதன் சேஷியை நிர்ப்பந்திக்கலா

காது என்று முறையறிந்து இருக்க மாட்டுகின்றிலேன்; ஸர்வஜ்ஞரான உமக்கும் தெரியாதவிஷயம் ஒன்றுண்டு என்று அடியேன் நினைத்திருக்கிறேன். உமக்குப் பல்லாயிரம் பேர்கள் அடியாருண்டு. 'மற்ற அடியார்களெல்லாரையும் போலே இக்கலியனும் ஓரடியான்' என்று நீர் நினைத்திருக்கின்றீரத்தனையல்லது எனக்குள்ள வாசியைச் சிறிதும் அறிகின்றிலீர். "மாஸம் ஜீவிஷ்யே" [ஒரு மாதம்வரையில் உயிர் தரித்திருப்பேன்] என்று சொன்ன அசோகவனிகைப் பிராட்டியையும் என்னையும் ஒருதட்டாக நினைத்திருக்கிறீரே யொழிய 'ஒரு நொடிப்பொழுதும் நம்முடைய பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத ஸுகுமார ஸ்வபாவன் இவன்' என்று என்னுடைய வாசியை அறிந்திலீர் என்கிறார்.

[நல்லாரறிவீர் தீயாரறிவீர்] உம்மைவிட்டுப் பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதாருடைய தன்மையும் அறிவீர், உம்மையொழிந்தும் ஜீவித்திருப்பாருடைய தன்மையும் அறிவீர். இப்படி பிரித்துச் சொல்லுவானேன்? [இவ்வுலகத்து எல்லாமறிவீர்] "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்" என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் முறையிட்டது அறிவோம். நீர் அத்தனை ஸர்வஜ்ஞராயிருந்துவைத்தும் [ஈதேயறியீர்] 'திருமங்கை மன்னனுடைய ப்ரக்ருதி லோக விலக்ஷணம்' என்பதை மாத்திரம் தெரிந்துகொண்டிலீர். [இந்தளூரீரே] நீர் திருவிந்தளூரிலே வந்துநிற்கிற காரியத்தை மறந்தீரே.

முதலடியில் 'அறிந்த' என்பது பெயரெச்சமன்று; பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர்: அறிந்தவற்றை என்றபடி. ... . (சு)

மாட்டீரானீர் பணிநீர்கோள்ள எம்மைப் பணியறியா
வீட்டீர் * இதனை வேறேசொன்னோம் இந்தளூரீரே !*
காட்டீரானீர் நுந்தமடிக்கள்காட்டில் * உமக்கிந்த
நாட்டேவந்துதொண்டரான நாங்களுய்யோமே? (எ)

இந்தளூரீர் !—;
- நீர் — தேவரீர்
- பணி கொள்ள — (எம்மிடத்தில்) கைங்கரியங் கொள்ள
- மாட்டீர் ஆனீர் — விரும்பாதவராயிருக்கின்றீர்;
- எம்மை — அடியோங்களுக்கு
- பணி அறியா — சேஷத்வத்தை உணர்த்திவிட்டு
- வீட்டீர் — கைவிட்டுவிட்டீர்;

(இதெல்லாம் கிடக்கட்டும்:)
- இதனை வேறே சொன்னோம் — மேற்சொல்லப் போகிற விஷயத்தை முக்கியமாக விண்ணப்பஞ் செய்கிறோம்;
- நுந்தம் அடிக்கள் — தேவரீருடைய திருவடிகளை
- காட்டீர் ஆனீர் — காட்டாமல் போனீர்;
- காட்டில் — காட்டியருளினால்,
- இந்த நாட்டே — இந்த நாட்டிலே
- வந்து — உம்முடைய அடிமைக்கு இசைந்துவந்து
- உமக்கு தொண்டர் ஆன நாங்கள் — உமக்கு அடிமைப்பட்டவர்களான நாங்கள்
- உய்யோமே — உஜ்ஜீவித்துப் போகமாட்டோமோ?

* * *—கீழ்ப்பாட்டில் எம்பெருமானுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்குக் குறை கூறினர்; அவனுடைய ஸர்வ சக்தித்வத்திற்கும் குறைகூறுகின்றாரிப்பாட்டில். [நீர் பணிகொள்ள மாட்டீரானீர்] பெருமாளே! நீர் ஸர்வ சக்தராயிருந்து வைத்தும் என்னிடத்திலிருந்து ஒரு கைங்கரியங்கொள்ள சக்தியற்றவரானீர். இந்த நீசனால் என்ன கைங்கரியம் பண்ணமுடியும் என்று நினைத்து உபேக்ஷிக்கின்றீரேயன்றி, நிறையொன்றுமிலாத நீசனேனையும் கைங்கரியங்களுக்கு ஆளாம்படி திருத்திப் பணிகொள்ள உமக்கு சக்தியில்லையே!. அடியோடே எமக்கு அறிவேயில்லாதபடி மண்கட்டியாகப் படைத்துவைத்தாலும் ஒருவாறு ஆறியிருக்கலாம். சேதந கோடியிலே படைத்துவைத்தீர்; சேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்று உணர்த்திவைத்தீர்; கைங்கரியம் செய்யாவிடில் சேஷத்வம் நிறம்பெறாது என்றும் உணர்த்திவைத்தீர். இவ்வளவு அறிவைப் பிறப்பித்துவைத்து ஒன்றுக்கு முதவாதபடி தள்ளிவைத்திருக்கிறீர். கைங்கரியங் கொள்ளாவிடினும் திருவடியையாவது ஸேவைஸாதிப்பிக்கலாமே; அந்த பாக்கியமும் பெற்றிலேன்; திருவடியையுங் காட்டாதொழிந்தீர். பிறர்க்கென்றே ஏற்பட்டிருக்கிற திருவடிகளையும் உமக்காகக் கொண்டிருக்கிறீர்போலும். இக்கொள்கையைத் தவிர்ந்து திருவடிகளை ஸேவை ஸாதிப்பித்தீராகில் இந்த ஸம்ஸார மண்டலத்திலேயே அடியேன் உஜ்ஜீவித்துப் போகமாட்டேனோ? என்கிறார்.

முதலடியில், "பணி அறியா வீட்டீர்" என்றவிடத்து, அறியா என்றது பிறவினையில் வந்ததன்வினை; அறிவித்து என்றபடி.

இரண்டாமடியில் "இதனை வேறே சொன்னோம்" என்றது—அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்கிற வார்த்தை உலகில் மற்றையோர் சொல்லுகிற வார்த்தை போலன்று; நான் சொல்லுகிற மற்ற வார்த்தைகளைப் போலுமன்று என்றபடி. ... ... (எ)

முன்னைவண்ணம் பாலின்வண்ணம் முழுதும் நிலைநின்ற *
பின்னைவண்ணம் கொண்டல்வண்ணம் வண்ணமெண்ணுங்கால் *
பொன்னின்வண்ணம் மணியின்வண்ணம் புரையுந் திருமேனி *
இன்ன வண்ணமென்று காட்டீர் இந்தளூரீரே! (அ)

இந்தளூரீர்!—;

வண்ணம்	தேவரீருடைய திருமேனி நிறத்தை
எண்ணுங்கால்	ஆராயுமளவில்,
முன்னை வண்ணம்	முதலதான கிருதயுகத்தில் கொண்ட நிறம்
பாலின் வண்ணம்	பாலின்நிறமான வெண்மையாயிருக்கும்;
முழுதும் நிலைநின்ற பின்னை வண்ணம்	எப்போதும் நிலைநிற்பதாயும் பிந்தின கலியுகத்திற் கொண்டதாயுமுள்ள நிறம்
கொண்டல் வண்ணம்	காளமேகத்தின் நிறமான கருமையாம்;
பொன்னின் வண்ணம் மணியின் வண்ணம் புரையும் திருமேனி	பொன்னிறத்தையும் நீலமணிநிறத்தையுமொத்திருக்கின்ற (தேவரீருடைய) திருமேனி
இன்ன வண்ணம் என்று காட்டீர்	(கீழ்ச்சொன்ன நிறங்களுள்) இன்ன நிறமுடையதென்று தெரியக் காட்டியருளவேணும்.

* * *—எம்பெருமான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒவ்வொரு நிறத்தைக் கொள்வன்; கிருத யுகத்திலுள்ளவர்கள் ஸத்வகுணம் நிறைந்தவர்களாய் சுத்தமான நிறத்தை உகக்குமவர்களாகையாலே அவர்கட்காகப் பால்போன்ற நிறத்தைக் கொள்வன்; த்ரேதாயுகத்திலே சிவந்த நிறத்தைக்கொள்வன்; த்வாபர யுகத்தில் பசுமைநிறத்தைக் கொள்வன்; கலியுகத்தில் எந்த நிறங்கொண்டாலும் ஈடுபடுவாரில்லாமையாலே இயற்கையான நீலநிறத்தைக் கொள்வன். (இது "பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை" என்ற திருச்சந்தவிருத்தப் பாசுரத்திலும் "நிகழ்ந்தாய் பால்பொன்பசுப்புக் கார்வண்ணம் நான்கும்" என்ற நான்முகன் திருவந்தாதிப் பாசுரத்திலும் திருமழிசைப் பிரானால் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது.)

இந்தளூரீர்! உமக்குப் பல நிறங்கள் உள்ளனவாக சாஸ்த்ரங்களில் விளங்கா நின்றது; இங்கு அர்ச்சையாக எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பிலே எந்த நிறம் கொண்டிருக்கிறீர் என்பதை அடியேன் அறிய வேண்டாவோ? "இதோ பாராய், இதுவே என்வண்ணம்" என்று சொல்லி வடிவைக் காட்டியருளீர் என்கிறார். ... . (அ)

எந்தை தந்தைதம்மானென்றென்று எமரேழளவும் *
வந்துநின்ற தொண்டரோர்க்கே வாசிவல்லீரால் *
சிந்தைதன்னுள் முந்திநிற்றிர் சிறிதுந் திருமேனி *
இந்தவண்ண மென்றுகாட்டீர் இந்தளூரீரே! (௯)

இந்தளூரீர்!—;
எந்தை தந்தை தம்மான் என்றென்ற — என் தகப்பனார் அவர் தகப்பனார் அவர் தகப்பனார் என்கிற முறைமையில்
எமர் ஏழ் அளவும் — எமது முன்னோர்கள் ஏழுதலைமுறையாக
வந்து நின்ற — தேவரீருடைய கைங்கரியத்திற்கு இசைந்து வந்திருக்கின்ற
தொண்டரோர்க்கே — அடியோங்கள் விஷயத்திலேயே
வாசி வல்லீர் — கணக்குப் பார்க்கின்றீர்;
ஆல் — ஐயோ!;
சிந்தை தன்னுள் — எமது நெஞ்சுக்குள்ளே
முந்தி நிற்றிர் — முற்பட்டுவந்து நிற்கின்றீர்;
திருமேனி இந்த வண்ணம் என்று — திருமேனியின் நிறம் இன்னதென்று
சிறிதும் — சிறிதேனும்
காட்டீர் — காட்டுகின்றிலீர்.

* * *—"எந்தை தந்தை தந்தை தந்தைதம் மூத்தப்பனேழ்படிகால் தொடங்கி, வந்து வழிவழி ஆட் செய்கின்றோம்" என்றாற் போலே ஏழேழு தலைமுறையாகவந்து அடிமைசெய்யுங் குடியிலே பிறந்த அடியேன் விஷயத்திலே இவ்வளவு ஆலோசிக்கின்றீரே! இது தகுதியோ? 'நம்முடைய திருமேனியை ஸேவிப்பதற்கு இவன் தகுந்தவனோ? தகாதவனோ?' என்று வாசி பார்க்கிறீரே! இது பொருந்துமோ? திருமேனியைக் கண்ணில் காட்டுவதற்கு இவ்வளவு ஆலோசிக்கிற நீர் ஒரு ஆலோசனையும்பண்ணாமல் நெஞ்சிலேவந்து முந்தி நின்று

விட்டீரே, அது ஏன் செய்தீர்? நெஞ்சில் பிரகாசிக்கிறாப் போலவே கண்ணிலும் பிரகாசிக்கவாவது வேணும்; அல்லது, கண்ணில் பிரகாசியாததுபோல நெஞ்சிலும் பிரகாசியாமலாவது இருந்திடவேணும்; ஒன்றுக்கு ஆலோசனை பண்ணாதவர் ஒன்றுக்கு மாத்திரம் ஆலோசனை பண்ணுவது என்னே? திருமேனியின் நிறத்தைச் சிறிதும் காட்டாமலிருக்கிறீரே. [இந்தளூரீரே.] நித்யஸூரிகளுக்குக் காட்சிகொடுக்கும் வடிவை இங்குள்ளார்க்கு முழுக்கக் காட்சி கொடுக்கைக்காகவன்றோ இங்குவந்து நிற்கிறது. ... . (கூ)

ஏரார்பொழில்சூழ் இந்தளூரிலெந்தை பெருமானை *
காரார்புறவின் மங்கைவேந்தன் கலியனொலிசெய்த *
சீராரின் சொல்மாலை கற்றுத்திரிவா ருலகத்தில் *
ஆராரவரே அமரர்க்கென்று மமரராவாரே. (௰)

ஏர் ஆர் பொழில் சூழ்	அழகிய சோலைகளாலே சூழப்பட்ட
இந்தளூரில்	திருவிந்தளூரில் எழுந்தருளியிருக்கிற
எந்தை பெருமானை	எம்பெருமான் விஷயமாக,
கார் ஆர் புறவின் மங்கை வேந்தன்	மேகங்கள்படிந்த தோப்புகளையுடைய திருமங்கை நகர்க்குத் தலைவரான
கலியன்	ஆழ்வார்
ஒலி செய்த	அருளிச்செய்த
சீர் ஆர் இன் சொல் மாலை	சிறந்த மதுரமான இச்சொல்மாலையை
கற்று	ஓதி
திரிவார்	திரிகின்றவர்கள்
உலகத்து ஆர் ஆர்	இவ்வுலகத்தில் எவரெவருண்டோ,
அவரே	அவர்களே
என்றும்	எக்காலத்திலும்
அமரர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கும்
அமரர் ஆவார்	கௌரவிக்கத்தக்கவராவர்.

* * *—திருவிந்தளூர்ப் பெருமான் விஷயமாகத் திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த இத்திருமொழியை ஓதுமவர் எவராயினும் நித்யஸூரிகளால் சிரஸாவஹித்துக் கொண்டாடப்படுவர்களென்று பயனுரைத்தாராயிற்று.

1. "இராமானுசனை...மேவும் நல்லோர் எக்குற்றவாளர் எது பிறப்பு ஏதியல்வாக நின்றோர், அக்குற்றமப்பிறப்பு அவ்வியல்வே நம்மையாட்கொள்ளுமே" என்று எம்பெருமானாரை அடிபணிந்தவர்கள் எக்குற்றவாளராயிருப்பினும் எவ்விழிபிறப்பாளராயினும் எவ்வியல்வினரா யிருப்பினும் எம்பெருமானாரை ஆச்ரயிக்கப்பெற்ற பெருமையினால் மிகச் சீரியவரேயாவர் என்றாற்போலே, இத்திருமொழியை ஓதுமவர்களும் எத்தன்மையரா யிருப்பினும் இந்த ஸ்ரீஸூக்தியை அதிகரிக்கப்பெற்ற பெருமையினால் சிறந்தவரேயாவர் என்க. "உலகத்து ஆரார் அவரே" என்றதனால் இப்பொருள் விளங்கும். ... ... (க௦)

அடிவரவு:—நும்மை சிந்தை பேசுகின்றது ஆசை நீ சொல்லாது மாட்டீர் முன்னை எந்தை ஏரார் ஆய்ச்சியர்.

ஒன்பதாந்திருமொழி உரை முற்றிற்று.

1. இராமாநுச நூற்றந்தாதி—26.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து—பத்தாந்திருமொழி,

ஆய்ச்சியரழைப்ப.

உரையவதாரிகை :—கீழ்த்திருமொழியில் பட்ட பரிதாபங்களெல்லாம் தீரும்படி திருவெள்ளியங்குடியிலே முகங்காட்டுகின்றோம், வாரும் என்று எம்பெருமானழைக்க, மனந்தேறி அங்குச்சென்று அநுபவித்துப் பேசுகிறார்.

வாழைப்பழத்துக்கு அழுகிற குழந்தைகளைத் தாய்மார் மரப்பாச்சியைத் தந்து ஆற்றிவிடுவதுமுண்டே. ....

ஆய்ச்சியரழைப்ப வெண்ணெயுண்டொருகால்
ஆலிலைவளர்ந்த வெம்பெருமான் *
பேய்ச்சியை முலையுண்டிணைமருதிறுத்துப்
பெருநிலமளந்தவன் கோயில் *
காய்த்தநீள்கமுகுங் கதலியுந்தெங்கும்
எங்குமாம் பொழில்களினடுவே *
வாய்த்த நீர்பாயும் மண்ணியின் தென்பால்
திருவெள்ளியங்குடி யதுவே. (க)

ஆய்ச்சியர்	இடைச்சிகள்
அழைப்ப	முறையிடும்படியாக
வெண்ணெய் உண்டு	வெண்ணெயை (த்திருடி) அமுதுசெய்தவனும்
ஒருகால்	பிரளயகாலமாகிற ஒருஸமயத்தில்
ஆல் இலை	ஆலந்தளிரில்
வளர்ந்த	திருக்கண் வளர்ந்தருளினவனும்
பேய்ச்சியை முலை உண்டு	பூதனையினுடைய முலைப்பாலுண்டவனும்
இணை மருது	இரட்டை மருதமரங்களை
இறுத்து	முறிந்துவிழச் செய்தவனும்
பெரு நிலம் அளந்தவன்	விசாலமானபூமியை (த்ரிவிக்ரமனாய்) அளந்துகொண்டவனுமாயிருக்கிற
எம் பெருமான்	எம்பெருமானுடைய
கோயில்	இருப்பிடம் (எது வென்றால்)
காய்த்த நீள்	காய்கள்நிறைந்து ஓங்கியிருக்கின்ற
கமுகும்	பாக்குமரங்களும்
கதலியும்	வாழைமரங்களும்
தெங்கும்	தென்னைமரங்களும்
எங்கும் ஆம்	எல்லாவிடங்களிலும் மலிந்திருக்கிற

பொழில்களின் நடுவே	சோலைகளினிடையே	தென்பால்	தென்கரையிலுள்ள
வாய்த்த நீர் பாயும்	போதுமான ஜலம் பாயாநிற்கிற	திரு வெள்ளியங்குடி அது	திருவெள்ளியங்குடியாகிய அத்தலமாம்.
மண்ணியின்	மண்ணியாற்றின்		

* * *—ஐந்துலக்ஷம் குடிகள் நிறைந்த திருவாய்ப்பாடியிலே 'என் வீட்டில் வெண்ணெய் போயிற்று, என் வீட்டில் நெய் போயிற்று' என்றாற்போலே ஒவ்வொரு இடைச்சியும் கூவிக்கதறும்படி களவுகளைக்களவாடி அமுதுசெய்தவனும், பிரளயங்கொள்ளாதபடி உலகங்களையெல்லாம் வயிற்றினுள்ளே அடக்கி வைத்து ஒரு சிற்றாலந்தளிரில் கண்வளர்ந்தவனும், தீயகருத்துடன் வந்த பூதனையை முலையுண்கிற வியாஜத்தாலே உயிர்முடித்தவனும், தவழ்நடையிலே யமளார்ஜுநங்களை முறித்துத்தள்ளினவனும், மஹாபலியாலே அபஹரிக்கப் பட்டிருந்த பூமியை இரப்பாளனாய்ச்சென்று பெற்று அளந்துகொண்டவனுமான எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்குமிடம், திருவெள்ளியங்குடி.

காய்கள் நிறைந்து ஓங்கிக்கிடக்கிற பாக்குமரங்களும் வாழைமரங்களும் தென்னைமரங்களும் எங்குப்பார்த்தாலும் மலிந்திருக்கப்பெற்ற சோலைகளிலே சென்று பாய்கிற மண்ணியாற்றின் தென்கரையிலுள்ளதாம் இத்தலம்.

காய்த்த, நீள் என்ற அடைமொழிகள் கமுகுக்கும் கதலிக்கும் தெங்குக்கும் அந்வயிக்கவுரியன. க்ரமுக மென்ற வடசொல் கமுகு எனத்திரிந்தது. கதலீ—வடசொல்.

சுக்கிரன் தவம்புரிந்து பேறுபெற்ற தலமென்பதுபற்றி இத்தலத்திற்கு வெள்ளியங்குடியென்று திருநாமமாயிற்றென்பராம். ... . (க)

ஆநிரைமேய்த் தன்றலைகடலடைத்திட்டு
அரக்கர்தஞ் சிரங்களையுருட்டி *
கார்நிறைமேகங் கலந்ததோருருவக்
கண்ணனார் கருதியகோயில் *
பூநிரைச்செருந்தி புன்னைமுத்தரும்பிப்
போதும்பிடை வரிவண்டு மிண்டி *
தேனிரைத்துண் டங்கின்னிசைமுரலும்
திருவெள்ளியங்குடி யதுவே. (உ)

அன்று	முற்காலத்தில்	அரக்கர்தம்	ராக்ஷஸர்களுடைய
ஆ நிரை மேய்த்து	(கோபாலகிருஷ்ணனாய்ப் பிறந்து) பசுக்கூட்டங்களை மேய்த்தவனாயும்	சிரங்களை	தலைகளை
		உருட்டி	அறுத்துத்தள்ளினவனாயும்
அலை கடல் அடைத்திட்டு	அலையெறிகின்ற கடலிலே அணைகட்டி (இலங்கையிற் சென்று)	கார் நிறை மேகம் கலந்தது	கார்காலத்தில் திரண்டெழுந்த மேகத்தோடொத்த

ஓர் உருவம்	விலக்ஷணமான வடிவை யுடையனுயிருக்கிற	புன்னை	புன்னை மரங்களினுடையவும்
கண்ணனூர்	கண்ணபிரான்	பொதும்பிடை	பொந்துகளிலே
கருதிய கோயில்	திருவுள்ளமுவந்த திவ்யதேசம் (எது வென்றால்)	வரி வண்டு	அழகிய வண்டுகள்
		மிண்டி	நெருங்கியிருந்து
		அங்கு	அவ்விடத்தில்
நிரை பூ	வரிசை வரிசையாகப் பூத்திருக்கிற	தேன்	மதுவை
செருந்தி	ஸுரபுன்னை மரங்களினுடையவும்	இரைத்து உண்டு	ஆரவாரத்தோடே பருகி
முத்து அரும்பி	முத்துப்போன்ற மொக்குகள் அரும்பியிருக்கிற	இன் இசை முரலும்	மதுரமான இசைகளைப் பாடாநிற்கப்பெற்ற
			திருவெள்ளியங்குடி அதுவே—.

* * *—தன் மேன்மைபாராதே பசுக்களையும் கன்றுகளையும் இனிது மறித்து நீரூட்டிவிட்டுக்கொண்டு விளையாடினவனும், கடலிலே அணைகட்டி இலங்கையிற்சென்று ராக்ஷஸருடைய தலைகளை உருட்டினவனும், கார்காலத்திலே நிறைந்த மேகம்போலே வடிவுடையனுமாயிருக்கிற எம்பெருமான் தான் திருவுள்ளமுவந்து வர்த்திக்கிறவிடம் திருவெள்ளியங்குடி.

நிறையப் பூத்திருக்கிற ஸுரபுன்னை மரங்களென்ன மொக்குவிட்டுக் கிடக்கிற புன்னை மரங்களென்ன இவற்றினுடைய பொந்துகளினிடையே வண்டுகள் நெருங்கிக்கொண்டு, மதுவனத்தில் புகுந்த வானரமுதலிகளைப்போலே பெரிய ஆரவாரத்தோடே மதுபானம்பண்ணி, பருகின மது வெறுமனிருக்க வொட்டாமையாலே இசைபாடப்பெற்ற சோலைகளையுடைய தாம் இத்தலம். (உ)

கடுவிடமுடைய காளியன்தடத்தைக்
　　கலக்கிமுன் னலக்கழித்து * அவன்றன்
படமிறப்பாய்ந்து பன்மணிசிந்தப்
　　பல்நடம் பயின்றவன் கோயில் *
படவரவல்குல் பாவைநல்லார்கள்
　　பயிற்றிய நாடகத்தொலிபோய் *
அடைபுடைதழுவி யண்டநின்றதிரும்
　　திருவெள்ளியங்குடி யதுவே. (ந)

முன்	முன்பொருகால்,	அலக்கழித்து	வருந்தும்படிபண்ணி
கடு விடம் உடைய	மிகக் கொடிதான விஷத்தையுடைத்தான	அவன் தன்	அக்காளியனுடைய
காளியன் தடத்தை	காளியநாகம் கிடந்த பொய்கையை	படம்	படங்களானவை
		இற	முறியும்படியாக
கலக்கி	கலங்கச்செய்து (அந்த நாகத்தை)	பாய்ந்து	(கடம்ப மரத்தினின்று) பாய்ந்து

பல் மணி சிந்த	(படத்திலுள்ள) மணிகளெல்லாம் சிந்தும்படியாக	பயிற்றிய நாடகத்து	பழகிய நடனத்தினுடைய
பல் நடம் பயின்றவன் கோயில்	(அப்படங்களின்மீதுநின்று) பலவகை நர்த்தனங்களைப் பண்ணின பெருமான் ஸந்நிதி (எதுவென்னில்)	ஒலி	ஓசையானது
		அடை புடை போய் தழுவி	அடுத்தபக்கங்களிலெங்கும் சென்றுபரவி
படம் அரவு அல்குல்	படமெடுத்த பாம்போடொத்த நிதம்பத்தையுடையரான	அண்டம் நின்று அதிரும்	ஆகாசத்திலுஞ் சென்று அதிரப்பெற்ற
பாவை நல்லார்கள்	அழகிய மாதர்கள்		திருவெள்ளியங்குடி அதுவே—.

* * *—காலைந்து காதவழிக்கு அப்பால் பறக்கிற பக்ஷிகளும் சிறகு எரிந்து விழும்படியாக அத்தனை க்ரூரமான விஷத்தையுடைய காளியநாகம் கிடந்த பொய்கையிலே அஞ்சாமல் சென்று புகுந்து அப்பொய்கைமுழுதும் குழம்பாகும்படி கலக்கி அந்த நாகத்தையும் 'இனி வேறு யமயாதனை வேண்டா' என்னும்படியாக வருத்தமுறுத்தி, கரையிலேநிற்கிற கடம்பமரத்தினுச்சியிலேறி அவனுடைய படங்கள் இறும்படியாகப்பாய்ந்து, படங்களிலுள்ள பலவகைப் பட்ட ரத்னங்கள் சிதறிவிழும்படியாகப் பலவிதமான நடனங்களைச்செய்த கண்ணபிரான் விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்குமிடம், திருவெள்ளியங்குடி.

[படவரவல்குல் இத்யாதி.] திருவெள்ளியங் குடியிலுள்ள அழகிய பெண்டிர்கள் நாடகப்பயிற்சி செய்கின்றனர்; அப்போது உண்டாகிற தொனியானது நாற்றிசைகளிலும் மேலுலகங்களிலும் வியாபித்து அதிர்கின்றதாம்.

அடைபுடை = அடை—அடுத்திருக்கிற, புடை—பக்கங்களிலெல்லாம் என்று பொருளுரைக்கப் பட்டது. பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிய வியாக்கியானத்தில் "[அடைபுடை தழுவி] அஹோராத்ர மெனைந்து ஆகாசத்திலே நின்று கோஷியா நிற்குமாய்த்து" என்று காணப்படுதலால் "அடைபுடை" என்பதற்கு 'இரவும் பகலும்' என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது; இச்சொல் இப்பொருளில் சில நாடுகளில் வழங்கப்படுவதாக இருந்தது போலும். .... (௩)

கறவைமுன் காத்துக் கஞ்சனைக்காய்ந்த
காளமேகத் திருவுருவன் *
பறவைமுன் னுயர்த்துப் பாற்கடல்துயின்ற
பரமனார் பள்ளிகோள்கோயில் *
துறைதுறை தோறும் போன்மணி சிதறும்
தோகுதிரை மண்ணியின் தென்பால் *
செறிமணிமாடக் கோடிகதிரணவும்
திருவெள்ளியங்குடி யதுவே. (௪)

முன்	முற்காலத்தில்
கறவை	பசுக்களை
காத்து	ரக்ஷித்தவனுயும்
கஞ்சனை காய்ந்த	கம்ஸனைச் சீறி முடித்தவனுயும்
காளமேகம் திரு உருவன்	காளமேகம்போன்ற திருமேனியை யுடையனுயும்
பறவை	பெரிய திருவடியை
முன் உயர்த்து	முன்னே கொடியாக வெடுத்தவனுயும்
பாற்கடல்	திருப்பாற் கடலிலே
துயின்ற	பள்ளி கொள்பவனுயுமிருக்கிற
பரமனுர்	ஸர்வேச்வரன்
பள்ளி கொள் கோயில்	சாய்ந்தருளுமிடம் (எது வென்றால்)
துறை துறை தோறும்	எல்லாத் துறைகளிலும்
பொன் மணி சிதறும்	பொன்களையும் மணிகளையும் கொழிக்கின்ற
தொகு திரை	திரண்ட அலைகளை யுடைத்தான
மண்ணியின் தென்பால்	மண்ணியாற்றின் தென்கரையிலே,
செறி மணி மாடம்	நெருங்க இழைக்கப்பட்ட மாணிக்கங்களை யுடைத்தான மாடமாளிகைகளிலுள்ள
கொடி	த்வஜங்கள்
கதிர் அணவும்	ஸூர்யமண்டலத்தை ஸ்பர்சித்திருக்கப்பெற்ற

திரு வெள்ளியங்குடி அதுவே—.

* * *—தான் பராத்பரனுயிருக்கு மிருப்பைச் சிறிதும் கணிசியாமல், அறிவு கெட்டவர்களில் எல்லைநிலமான இடையர்குலத்திலே பிறந்து பசுக்களை மேய்த்துக் காத்தவனும், கம்ஸனைச் சீறி முடித்தவனும், நீர் கொண்டெழுந்த காளமேகம்போன்ற திருநிற முடையவனும், பெரிய திருவடியைக் கொடியாக வுடையவனும், பிரமன் முதலானுருடைய கூக்குரல் கேட்கும்படியாகத் திருப்பாற்கடலிலே திருக்கண் வளர்ந்தருள்பவனுமான ஸர்வேச்வரன் வந்து சாய்ந்தருளுமிடம் திருவெள்ளியங்குடி. துறைகள்தோறும் நவரத்னங்களைக் கொண்டுவந்து தள்ளுகிற அலைகளையுடைத்தான மண்ணியாற்றின் தென்கரையிலுள்ளது இத்தலம். ஸூர்யமண்டலத்தளவும் ஓங்கியிருக்கின்ற மணி மாடங்களை யுடையதுமாம். .... (அ)

பாரினையுண்டு பாரினையுமிழ்ந்து
பாரதம் கையெறிந்து * ஒருகால்
தேரினையூர்ந்து தேரினைத் துரந்த
செங்கண்மால் சென்றுறை கோயில் *
ஏர்நிறை வயலுள் வாளைகள் மறுகி
எமக்கிட மன்றிதென்றெண்ணி *
சீர்மலி பொய்கை சென்றணைகின்ற
திருவெள்ளியங்குடி யதுவே. (௯)

ஒரு கால்	ஒரு சமயத்தில்,
பாரினை உண்டு	உலகங்களை வயிற்றினுள்ளே அடக்கிவைத்தவனுயும்
(மற்றெரு சமயத்தில்)	
பாரினை உமிழ்ந்து	அவ்வுலகங்களை வெளிப்படுத்தினவனுயும்

பாரதம் கையெறிந்து	பாரதயுத்தத்தில் கையு மணியும் வகுத்தவனும்	வயலுள்	கழனிகளிலுள்ள
தேரினை ஊர்ந்து	(அர்ஜுநனுடைய) தேரை நடத்தி	வாளைகள்	வாளை மீன்கள்
தேரினை ஆர்ந்த	(எதிரிகளினுடைய) தேர்களைப் பங்கப் படுத்தினவனும்முள்ள	மறுகி	அஞ்சி
செங்கண் மால்	புண்டரீகாக்ஷன்	இது நமக்கு இடம் அன்று என்று எண்ணி	'இந்த வயலானது நாம் உலவிக்கத் தக்கதன்று' என்று நினைத்து
சென்று உறை கோயில்	வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸந்நிதி (எதுவென்றால்);	சீர் மலி பொய்கை	அழகுமிக்க தடாகங்களிலே
ஏர் நிரை	உழுகிற ஏர்களின் வரிசையையுடைய	சென்று அணைகின்ற	சென்று சேரப்பெற்ற
			திருவெள்ளியங்குடி அதுவே—

* * *—பூமியைப் பிரளயங் கொள்ளாதபடி திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனும், பிரளயம் கழிந்தபின் வெளிப்படுத்தினவனும், பாரதயுத்தத்திலே கையுமணியும் வகுத்தவனும், அர்ஜுநனுக்குத் தேர்ப்பாகனாயிருந்து நடத்தினவனும், பீஷ்மன் முதலானோர் தேரைவிட்டு ஓடும்படி அவர்களைப் பங்கப்படுத்தினவனும், அடியார் திறத்திலுள்ள வாத்ஸல்யமடங்கலும் திருக்கண்களிலே தோற்றும்படி யிருப்பவனுமான பெருமான் வந்து வாழுமிடம் திருவெள்ளியங்குடி.

இத்தலத்து வயல்கள் எப்போதும் ஏர்கொண்டு உழப்படுவதால் 'இப்படி அபாயங்களுக்குக் காரணமான இவ்விடம் நமக்கு வாஸயோக்யமல்ல' என்று கருதின வாளைமீன்கள் நிர்ப்பயமாக வாழவேண்டிச் சிறந்த பொய்கைகளிலே சென்று சேர்கின்றனவாம். இதனால் எப்போதும் ஏருழும்படியான நிலவளம் சொன்னபடி. ஸம்ஸாரத்தில் வாழ்ச்சி ஆபத்துக்களுக்கு இடமென்று துணிந்து அதனைவிட்டு நித்யாநந்தமான பரமபதத்தில் வாஸத்தைக் கருதுகின்ற முமுக்ஷுக்களின்படியை இங்ஙனே யெடுத்துக் காட்டினரென்ப. ... (௫)

காற்றிடைப்பூளை கரந்தன வரந்தை
யுறக் கடலரக்கர் தம்சேனை *
கூற்றிடைச் செல்லக் கொடுங்கணை துரந்த
கோலவில்லிராமன் தன்கோயில் *
ஊற்றிடை நின்ற வாழையின் கனிகள்
ஊழ்த்து வீழ்ந்தன வுண்டு மண்டி *
சேற்றிடைக் கயல்க ளுகள் திகழ் வயல்சூழ்
திருவெள்ளியங்குடி யதுவே. (௬)

பூளை	பூளைப்பூவானது	அரக்கர் தம்	ராக்ஷஸருடைய
காற்று இடை	பெருங்காற்றிலே	கடல் சேனை	கடல்போன்றசேனையானது
கரந்தன	உருமாய்ந்து ஒழிவதுபோல	அரந்தை உற	துன்பமடையும்படியாகவும்

கூற்று இடை செல்ல	யமனிடம்சென்று சேரும்படியாகவும்
கொடு கணை தூரந்த	கொடிய அம்புகளைப் பிரயோகித்த
கோலம் வில்	அழகிய வில்லையுடைய
இராமன் தன் கோயில்	இராமபிரானுடைய ஸந்நிதி (எதுவென்றால்);
ஊற்று இடை நின்ற	நீரூற்று உள்ள நிலங்களிலே முளைத்திருக்கிற
வாழையின்	வாழை மரங்களினுடைய
ஊழ்த்து இற்றன கனிகள்	(கனியப்பழுத்து) இற்று உதிர்ந்த பழங்களை
கயல்கள்	கயல் மீன்கள்
மண்டி உண்டு	மேல்விழுந்து புஜித்து
சேற்றிடை	சேற்று நிலங்களிலே
உகள்	துள்ளி விளையாடப்பெற்ற
திகழ் வயல் சூழ்	விளங்குகின்ற கழனிகளால் சூழப்பட்ட

திருவெள்ளியங்குடி அதுவே—.

* * *—பூளைப்பூக்கள் என்று சில காட்டுப்பூக்களுண்டு; காற்றடித்தவாறே அவை பறந்து உருமாய்ந்து இன்னவிடம் போயினவென்று தெரியாதபடி போய்விடும்; அவ்விதமாகவே இலங்கையரக்கர் சேனைகளெல்லாம் உருமாய்ந்து ஒழியும்படியாகக் கொடிய அம்புகளைப் பிரயோகித்தான் இராமபிரான்-என்பன முன்னடிகள்: அப்படிப்பட்ட பராக்ரமம்வாய்ந்த கோதண்டபாணிப் பெருமானது திருக்கோயில் திருவெள்ளியங்குடி.

நீர்நிலங்களிலே பயிர்செய்யப்பட்டுச் செழித்துவளர்ந்துள்ள வாழைகளானவை முற்றிப்பழுக்கும்; அந்தப் பழங்கள் இற்றுக் கீழேவிழும். மீன்கள் அவற்றை மேல்விழுந்து புஜித்துச் செருக்கித் துள்ளிவிளையாடப்பெற்ற வயல்கள் சூழ்ந்ததாம் இத்தலம்.

கரந்தன—'கரந்தாலன்ன' என்பதன் தொகுத்தல். கரத்தல்—உருத்தெரியாது போதல். அரந்தை—துன்பம். கூற்று—யமன்; உடலையும் உயிரையும் வேறு கூறுக்குபவன் என்ற காரணம்பற்றிவந்த பெயர். ஊழ்த்தல்—உதிர்தல்.

ஒள்ளிய கருமம் செய்வனென் றுணர்ந்த
மாவலி வேள்வியில் புக்கு *
தெள்ளிய குறளாய் மூவடிகொண்டு
தீக்குழ வளர்ந்தவன் கோயில் *
அள்ளியம் பொழில்வாயிருந்துவாழ் குயில்கள்
அரியரி யென்றவை யழைப்ப *
வெள்ளியர் வணங்க விரைந்தருள்செய்வான்
திருவெள்ளியங் குடியதுவே. (எ)

ஒள்ளிய கருமம் செய்வன் என்று உணர்ந்த	(வேண்டுவோர்க்கு வேண்டினபடி கொடுப்பதாகிற) சிறந்த காரியத்தைச் செய்யக் கடவேனென்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்ட
மாவலி	மஹாபலியினுடைய
வேள்வியில்	யாகத்திலே
தெள்ளிய குறள் ஆய் புக்கு	தெளிவுள்ள வாமந மூர்த்தியாய்க்கொண்டு பிரவேசித்து
மூ அடி கொண்டு	(அந்த மாவலியிடமிருந்து) மூவடி நிலத்தை இரந்து பெற்று

திக்கு உற வளர்ந்தவன் கோயில் — எல்லாத் திசைகளிலும் வியாபிக்கும்படியாக வளர்ந்த பெருமான் வாழுமிடம் (எதுவென்றால்);

அள்ளி அம் பொழில் வாய் — தாதுகளை யுடையனவாய் அழகியவான சோலைகளிலே

இருந்து வாழ் — இருந்துகொண்டு மகிழ்கிற

குயில்கள் அவை — குயில்களானவை

அரி அரி என்று அழைப்ப — 'ஹரிர் ஹரி:' என்று கூவப்பெற்றதாய்,

வெள்ளியார் வணங்க விரைந்து அருள் செய்வான் — சுக்கிரன் வந்து உபாஸனைபண்ண அவனுக்கு விரைவில் அருள்செய்த பெருமானுடையதான

திரு வெள்ளியங்குடி அதுவே—.

* * *—'யாகம் செய்தல்' என்றொரு வியாஜத்தையிட்டு 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் பிறர்க்கு உரித்தாக்கக்கடவேன்' என்று ஸங்கல்பித்துக் கொண்ட மஹாபலியின் யஜ்ஞபூமியில் வாமநப்ரஹ்மசாரியாய்ச்சென்று மூவடி நிலம் இரந்து பெற்றுத் திசைகளெல்லாம் விம்மவளர்ந்த பெருமான் வாழுமிடம் திருவெள்ளியங்குடி.

முதலடியில் 'உணர்ந்து' என்றும் பாடமுண்டு; அப்போது, 'மாவலியானவன் வேண்டுவார்க்கு வேண்டினபடி கொடுப்பதாகிற நற்காரியஞ் செய்கிறானென்று தெரிந்துகொண்டு அவனது வேள்விக் கெழுந்தருளி' என்று பொருளாம்.

[அள்ளியம்,, பொழில்வாய் இத்யாதி.] எதுகைநயம் நோக்கி அல்லியை அள்ளியென்றதாகக் கொள்க. அன்றியே, 'அளி' என்பதை அள்ளியென்று விரித்துக் கிடப்பதாகவுங் கொள்வர்: குளிர்ச்சிபொருந்திய என்றபடி. திவ்ய தேசத்தில் வாழுங் குயில்களாகையாலே அங்குள்ள பாகவதர்களின் அநுஸந்தானமே அவற்றுக்கும் அமைந்து 'ஹரிர்ஹரி: ஹரிர்ஹரி:' என்று சோலைத் தடங்களிலே கூவுகின்றனவாம்.

வெள்ளியார் வணங்க விரைந்தருள் செய்வான்—1. "என்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல" என்னுமாபோலே சுத்தஸாத்விகர்களை வெள்ளியாரென்றதாகக் கொண்டு, அவர்கள்வந்து ஆச்ரயிக்க அவர்கட்கு விரைவில் அருள் செய்பவன் வாழுமிடம் என்பதாகக் கொள்ளலாம். அன்றியே, அஸுரகுருவான சுக்கிரன் இத்தலத்தே உபாஸித்துப் பேறு பெற்றானென்று இதிஹாஸம் சொல்லிப் போருவதுண்டாகையாலே அதற்குச்சேர, வெள்ளியார் என்பதற்கு, 'சுக்கிரன்' என்று பொருள் கொள்ளவுமாம். அங்ஙனுமன்றியே, உடலில் நீறு பூசி வெளுத்திருப்பவனை ருத்ரனைச் சொல்லிற்றாய் அவனுடைய பாதகத்தைப் போக்கினபடியைக் கூறுவதாகவு முரைப்பர். ... ... (எ)

முடியுடை யமரர்க்கிடர்செய்யும்
அசுரர்தம் பெருமானை * அன்றரியாய்
மடியிடைவைத்து மார்வை முன்கீண்ட
மாயனார் மன்னிய கோயில் *

1. திருப்பல்லாண்டு—8.

படியிடைமாடத் தடியிடைத் தூணில்
பதித்தபன் மணிகளினொளியால் *
விடிபகலிர வென்றறிவரிதாய
திருவெள்ளியங் குடியதுவே. (அ)

முடி உடை அமரர்க்கு	கிரீடம் பூண்டிருக்கிற தேவர்களுக்கு
இடர் செய்யும்	துன்பங்களைச் செய்துகொண்டிருந்த
அசுரர்தம் பெருமானை	இரணியாசுரனை
முன் அன்று	முற்காலத்தில்
அரி ஆய்	நரசிங்கமாகி
மடியிடை வைத்து	மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு
மார்வை கீண்ட	மார்பைக்கிழித்து முடித்தவனான
மாயனார் மன்னிய கோயில்—;	

படியிடை	பூமியிலே உண்டான
மாடத்து	மாடங்களில் (கட்டப்பட்டிருக்கிற)
தூண் அடியிடையில்	தூணடியிலே
பதித்த	அழுத்தியுள்ள
பல் மணிகளின் ஒளியால்	பலவகைப்பட்ட ரத்னங்களின் ஒளியாலே
விடி பகல் இரவு என்று அறிவு அரிது ஆய	விடியற்காலமென்றும் பகற்காலமென்றும் இராக்காலமென்றும் அறியக் கூடாமலிருக்கிற
திரு வெள்ளியங்குடி அதுவே—.	

* * *—எங்களில் மேற்பட்டாரில்லையென்று அஹங்காரந்தோற்ற முடிகவித்திருந்த தேவஜாதிக்கெல்லாம் துன்பங்களை விளைத்துக்கொண்டிருந்த இரணியாசுரனைத் தொலைக்கவேண்டி நரஸிம்ஹமூர்த்தியாய்த் தூணில்தோன்றி அவனை மடிமீது ஏறிட்டுக்கொண்டு மார்வைக் கிழித்தெறிந்த மாயன் மன்னுமிடம் திருவெள்ளியங்குடி.

மடியிடைவைத்து என்றசொல் அநுதாபந்தோற்ற விருக்குமென்று பட்டரருளிச்செய்வராம்; அதாவது—அநுகூலனான என்னை மடியிலேற்றிக்கொண்டு மகிழ்விக்கவேண்டியிருக்க அது செய்யாதே பிரதிகூலர்களில் தலைவனான அப்பாவிக்கு மடியிடங் கொடுப்பதே! என்ற வயிற்றெரிச்சல் உள்ளுறை. இரணியன் வரம் பெறுமிடத்து 'பூமியிலும் வானத்திலும் சாகக்கடவேனல்லேன்' என்று பெற்ற வரம் பழுதுபடாமைக்காக மடிமீதுவைத்துக் கொன்றனன் என்பது உணரத்தக்கது.

இத்தலத்தின் திருமாளிகைகளெல்லாம் நவமணிகள் அழுத்தப்பெற்றிருத்தலால் அவற்றின் ஒளி இடைவிடாது விளங்காநின்றமையால் 'இப்போது பகல், இப்போது இரவு' என்று அறியக்கூடவில்லையென்பன பின்னடிகள். இங்ஙனே வருணித்தல் பொய்யுரையாகாதோவென்று சிலர் சங்கிப்பர்; இத்தலம் இப்படிப்பட்ட அதிசயம் வாய்ந்ததாக அமையவேணும் என்னுமாவல் ஆழ்வார்க்கு உள்ளதாதலால் அதுதோன்ற இங்ஙனே அருளிச்செய்யப்பட்டதென்க. ஆதராதிசயத்தினால் சிறப்பித்துக் கூறுதல் தகும். ... (அ)

குடிகுடியாகக் கூடிநின் றமரர்
குணங்களே பிதற்றி நின்றேத்த *
அடியவர்க் கருளி யரவணைத் துயின்ற
ஆழியா னமர்ந்துறை கோயில் *
கடியுடைக் கமல மடியிடை மலரக்
கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெ லசைய *
வடிவுடை யன்னம் பெடையொடுஞ் சேரும்
வயல் வெள்ளியங்குடி யதுவே. (௯)

அமரர்	பிரமன் முதலிய தேவர்கள்
குடி குடி ஆக கூடி நின்று	குடும்பம் குடும்பமாகச் சேர்ந்திருந்து
குணங்களே	(தனது) திருக் கல்யாண குணங்களையே
பிதற்றி நின்று	சொல்லிக் கொண்டு
ஏத்த	துதிக்கப்பெற்று
அடியவர்க்கு அருளி	அடியார் திறத்தில் கிருபை பண்ணிக்கொண்டு
அரவு அணை துயின்ற	சேஷசயனத்தில் திருக்கண் வளர்ந்தருளுகின்ற
ஆழியான் அமர்ந்து உறை கோயில்—;	
கடி உடை	பரிமளத்தை யுடைத்தான
கமலம்	தாமரைப் பூக்கள்
அடியிடை மலர	(கரும்புகளினுடையவும் செந்நெற்பயிர்களி னுடையவும்) அடி நிலங்களிலே மலரப் பெற்றதும்,
கரும்பொடு	கரும்புகளும்
பெரு செந்நெல்	பெருத்த செந்நெற் கதிர்களும்
அசைய	அசைந்து கொண்டிருக்கப் பெற்றதும்
வடிவு உடை அன்னம்	அழகிய வடிவையுடைய அன்னப்பறவைகள்
பெடையொடும் சேரும்	பேடையோடு கூடப் பெற்றதுமான
வயல்	கழனிகளையுடைய
வெள்ளியங் குடியதுவே—.	

* * *—பிரமன் சிவனிந்திரன் முதலிய தேவர்கள் திரள்திரளாகவந்து சேர்ந்து, 'எம்பெருமானுடைய பரத்வம் என்னே!' என்று பரத்வகுணத்தைப் பற்றிப் பேசுவன சில திரள்களும், 'எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யம் என்னே!'—'எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யம் என்னே!'—'எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யம் என்னே!'—என்றிப்படி ஓரோகுணத்திலே யீடுபட்டுப் பேசுவன சிலசில திரள்களுமாய்க் கொண்டு பல குழாங்கள் கூடி நின்றேத்த அடியவர்க்கு அருள்செய்து கொண்டு திருப்பாற்கடலில் துயில்கொள்ளு மெம்பெருமானே திருவெள்ளியங் குடியில் ஸந்நிதிபண்ணி யிரா நின்றானென்கிறார். ஆழியான்—திருவாழி யாழ்வானைத் திருக்கையி லுடையவன். அன்றியே, ஆழியென்று கடலுக்கும் பேராகையாலே திருப்பாற்கடலை இடமாகவுடையவன் என்றுமாம்.

[கடியுடைக்கமலம் இத்யாதி.] நறுமணம் மிக்க தாமரைமலரானது கரும்புக்கும் செந்நெலுக்கு மடியிலே மலர்கின்றது; கரும்பும் பெருஞ்செந்நெலும் அத்தாமரைமலரின் இருபுறத்திலும் அசைகின்றன; அம்மலரின்மீது அன்னம்

பேடையோடு கூடிவாழ்கின்றது—என்று வருணிக்கிற விதற்கு ஒரு உட்கருத்து உரைக்கலாம்; அதாவது—தாமரைமலரென்பது ஒரு ஸிங்காசனம்; இருபக்கத்திலும் கரும்பும் செந்நெலும் அசைவது சாமரம் வீசுவதொக்கும்; தாமரை மலரின்மீது அன்னம் பேடையோடுகூடி வாழ்வது பெருமாளும் பிராட்டியும் கூடி வாழ்வதொக்கும் என்பதாம். மஹிஷியோடே கூட ராஜபுத்ரனிருக்கும் படிக்கு ஸ்மாரகமென்னவுமாம். .... (௯)

பண்டுமு னேனமாகி யன்றொருகால்
பாரிடந் தெயிற்றினில் கொண்டு *
தெண்டிரை வருடப் பாற்கடற் றுயின்ற
திருவெள்ளியங்குடி யானை *
வண்டறைசோலை மங்கையர் தலைவன்
மானவேற்கலியன் வாயொலிகள் *
கொண்டிவை பாடுந் தவமுடையார்கள்
ஆள்வரிக் குரைகட லுலகே. (௧௦)

பண்டு முன் அன்று ஒருகால்	முன்பொருகாலத்தில்
ஏனம் ஆகி	வராஹரூபியாய்த் திருவவதரித்து
பார்	பூமியை
இடந்து	குத்தியெடுத்து
எயிற்றினில் கொண்டு	கோட்டின் மேற் கொண்டவனும்
தெண் திரை	தெளிந்த அலைகள்
வருட	(திருவடிகளின்மேல்) மோதும்படி
பால் கடல்	திருப்பாற்கடலிலே
துயின்ற	திருக்கண்வளர்ந் தருள்பவனும்
திரு வெள்ளியங் குடியானை	திருவெள்ளியங்குடியில் திருக்கோயில் கொண் டிருப்பவனுமான எம் பெருமான் விஷயமாக,
வண்டு அறை சோலை	வண்டுகள் முரலும் சோலைகளை யுடைய
மங்கையர்	திருமங்கை நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு
தலைவன்	ஸ்வாமியும்
மானம் வேல்	பெருமை தங்கிய வேற்படையை யுடையவருமான
கலியன்	ஆழ்வாருடைய
வாய் ஒலிகள் இவை	ஸ்ரீஸூக்தியாகிய இத்திருமொழியை
கொண்டு	காவில் கொண்டு
பாடும் தவம் உடையார்கள்	பாடும் பாக்கிய முடையவர்கள்,
குரை கடல் இவ்வுலகு	கோஷிக்கின்ற கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தை
ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர்கள்.

* * *—வராஹகல்பத்தின் ஆதியிலே அண்டபித்தியில் ஒட்டின பூமி உருமாய்வதற்கு முன்னே மஹாவராஹமாய்ப் பூமியை இடந்து திருஎயிற்றிலே கொண்டு அந்த விடாய்தீருமாறு கடல்திரைகளின் குறுந்திவலைகள் துடைகுத்தி யுறக்கத் திருப்பாற்கடலில் திருக்கண்வளர்ந்தருளின பெருமானே திருவெள்ளி

யங் குடியிலுள்ளான்; அப்பெருமான் விஷயமாக ஆழ்வாரருளிச் செய்த இத் திருமொழியைப் பண்ணிலே அமைத்துப் பாடும் பாக்கியமுடையார் எவரோ, அவர்கள் கடல்சூழ்ந்த மண்ணுலகைத் தாங்களிட்ட வழக்காக ஆளப்பெறுவர் கள்—என்று பயனுரைத்துத் தலைக்கட்டினாராயிற்று.

ஹேயமான ஐச்வர்யம் அருளிச்செயல் கற்கைக்குப் பயனாகச் சொல்லத் தகுமோவென்னில்; இவ்வாழ்வார் படைத்த பெருஞ் செல்வமெல்லாம் பகவத் பாகவத கைங்கரியங்களிலே உதவப்பெற்று உத்தேச்ய கோடியில் புகக் கண்டத னால் எல்லார்க்கு மிங்ஙனேயாகக் கடவதென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச் செய் கிறாரென்னலாம். ஐச்வர்யார்த்திகளும் தம் ஸ்ரீஸூக்தியை இழக்கலாகாதென்று அவர்களையும் ஆகர்ஷிப்பதற்கு அருளிச்செய்தாராகவுமாம். இவ்வருளிச்செயல் ஐஹிக புருஷார்த்தத்தோடு ஆமுஷ்மிக புருஷார்த்தத்தோடு வாசியற எல்லா வற்றுக்கும் ஸாதநம் என்பது விளங்கும். ... ... (க0)

அடிவரவு:—ஆய்ச்சியர் ஆநிரை கடு கறவை பாரினை காற்று ஒள்ளிய முடி குடி பண்டு அறிவது.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த
திவ்யப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகையில்
பெரியதிருமொழி நான்காம் பத்து
முற்றுப்பெற்றது.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.